

TIGHT BINDING BOOK

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_202324

UNIVERSAL
LIBRARY

ಕಲಹ ಕುತೂಹಲ

ಕಲಹ ಕುತೂಹಲ

(ನಾಟಕ)

ಲೇಖಕರು :

ಶ್ರೀ ಪ್ರೇರಸಾಗರ

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ವಿಶ್ವಸಾಹಿತ್ಯ
ಮೈಸೂರು

ಈ ನಾಟಕದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಹಕ್ಕುಗಳೂ
 “ ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸೀತಾರಾಮ ಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಎಂ. ಎ.,
 ‘ ಚಂದ್ರವಿಹಾರ ’ 3 ನೆಯ ಕ್ರಾಸ್,
 ಶೇಶಾದ್ರಿಪುರ, ಬೆಂಗಳೂರು ”
 ಅವರಿಗೆ ಸೇರಿವೆ.

ರಾಯಲ್ಟಿ
 ಪ್ರದರ್ಶನವೊಂದಕ್ಕೆ ರೂ. ೧೦

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ—೧೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು
 ಬೆಲೆ : ೧ ರೂ.

ಮುದ್ರಣಕಾರರು ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಕರು
 ಜಿ. ಎಚ್. ರಾಮರಾವ್, ಬಿ. ಎಸ್. ಸಿ.,
 ಮೈಸೂರು ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಆಂಡ್ ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ್ ಹೌಸ್, ಮೈಸೂರು.

ಮುನ್ನಡಿ

ಈ ನಾಟಕವು ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪತ್ರಿಕೆಯ ೧೯೪೭ ನೆಯ ವಿನಾಯಕ ಮತ್ತು ದೀಪಾವಳಿ ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ; ಮತ್ತು ಆಲ್ ಇಂಡಿಯಾ ರೇಡಿಯೋವಿನ ಮದರಾಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿಂದ ೧೯೪೭ ನೆಯ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೨೭ ರಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಡ್‌ಕಾಸ್ಟ್ ಆಗಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರದರ್ಶನವು ೧೯೪೮ ನೆಯ ಮಾರ್ಚ್ ೨೨ ರಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸರ್ ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಚೆಟ್ಟಿಯವರ ಪುರಭವನದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಸಚಿವರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಾಮಡಿ ಸುಬ್ಬರಾಮಚೆಟ್ಟಿಯವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅಂದು ಶ್ರೀಯುತರಾದ ಎ. ಶಂಕರರಾವ್, ಪಿ. ಎ. ವೇಣುಗೋಪಾಲ್, ಬಿ. ಆರ್. ರಾಮಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಮತ್ತು ವಿ. ಮುಕುಂದ್‌ರವರು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಶಾಂತಪತಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ, ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ ಮತ್ತು ಸುಮಕೋಮಲ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭಿನಯಿಸಿದರು.

ಓ ಹೆನ್ರಿಯ “ಎ ಹೇರೆಂ ಟ್ರಾಪ್‌ಜೆಡಿ” ಎಂಬ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿದ ನಾಟಕವಿದು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಕೆ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು ಮಾಡಿರುವ ಆ ಕಥೆಯ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದವೂ ನನಗೆ ಉಪಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ನಾಟಕರೀತಿಯ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವ, ಪಾತ್ರಪೋಷಣೆಯ, ಮತ್ತು ರಂಗಭೂಮಿಯ ಇತರ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ಕಥೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ತುಂಬ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು
ಜೂನ್, ೧೯೪೮

ಪ್ರೇಮಚಂದ್ರ

ಕಥಾ ಪ್ರವೇಶ

ಒಂದೊಂದು ಸಂಸಾರ ಒಂದೊಂದು ನಮೂನೆ! ಸುಮಕೋಮಲ ಮತ್ತು ಅವಳ ಗಂಡ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ ಒಂದು ನಮೂನೆ—ಆಗಾಗ ಜಗಳ ಆಡುವರು; ಆದರೆ ಸುಮಕೋಮಲೆಯ ಅತ್ತಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ ಮತ್ತು ಅಣ್ಣ ಶಾಂತಪತಿ ಇನ್ನೊಂದು ನಮೂನೆ—ಎಂದೂ ಜಗಳ ಆಡಿದವರಲ್ಲ. ಶಾಂತಪತಿ ಮುಂದೂರು ನಿವಾಸಿ; ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಸಿತ್ರಾರ್ಜಿತವಾದ ಜಮೀನೂ, ಮತ್ತು ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತವಾದ ಪೌರಸಭೆ ನೌಕರಿಯೂ ಇವೆ. ಈಗ್ಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ದಿನಗಳ ಕೆಳಗೆ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯನೂ ಅದೇ ಊರಿಗೆ ವರ್ಗ ಆಗಿ ಬಂದು, ಭಾವನ ಮನೆಯ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯನ್ನೇ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಅತ್ತಿಗೆ ನಾದಿನಿಯರಿಗೆ ಅಷ್ಟಕ್ಕಷ್ಟೆ! ಸುಮಕೋಮಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬಾರದು. ಹಿಂದಿನ ಭಾನುವಾರ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ ಕಛೇ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಹೇಳಿಕಳಿಸಿದ್ದಾಗ ಸುಮಕೋಮಲೆಯು ಒಂದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪುಸ್ತಕ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು! ಆಮೇಲೆ ಶುಕ್ರವಾರ ಸಾಯಂಕಾಲ ಸುಮಕೋಮಲೆಯು ಅವಳ ಗಂಡನ ಸಂಗಡ ಆಡಿದ ಜಗಳವನ್ನು ಶನಿವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ ಹಂಗಿಸಿದಳಂತೆ—ನಾದಿನೀ ಮನೆಯ ಒಕ್ಕಲುಗಿತ್ತಿ ಚಿಕ್ಕೀ ಮುಂದೆ! ಇದು ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಾದಿನಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿ, ನಾದಿನಿಯು ಆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಪುರಸತ್ತಾಗಿ ಎಲ್ಲ ವನ್ನೂ ಗಂಡನ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದಳು. ದಂಪತಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ಯೋಚಿಸಿ, ಅತ್ತಿಗೆಗೂ ಅಣ್ಣನಿಗೂ ಜಗಳ ಹಚ್ಚುವ ಪಿತೂರಿಯೊಂದನ್ನು ನಡೆಸಿದರು.....ಅದು ಏನು, ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಫಲಿಸಿತು?.....

ಸಿ ದ್ಧ ತೆ ಪಾತ್ರ ನಿವರ

೧. ಶಾಂತಪತಿ : ಮಧ್ಯವಯಸ್ಸು. ಸೌಮ್ಯವಾದ ದುಂಡುಮುಖ. ದುಂಡುದೇಹ. ನಿಧಾನ, ಕುದುರು. ಸ್ಥಳ ಮುಂದೂರು ; ಅಲ್ಲಿ ಪಿತ್ತಾರ್ಜಿತವಾದ ಜಮೀನೂ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತವಾದ ಪೌರ ಸಭೆ ನೌಕರಿಯೂ ಇದೆ.

[ಕ್ರಾಶು ; ಆಕ್ಷತೆ ; ದುಂಡುಮೀಸೆ ; ಖಾದಿ ಬರ್ಯಾ ; ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಖಾದಿ ಟವಲು ಅಥವಾ ಮಡಿಸಿದ ಶಾಲು ; ಖಾದಿ ಪಂಚೆಕಚ್ಚೆ ; ಚಪ್ಪಿ.]

೨. ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಶಾಂತಪತಿಯ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ. ಸೌಮ್ಯವಾದ ದುಂಡುಮುಖ.

[ದೊಡ್ಡ ಅಂಚಿನ ಸೀರೆ ; ಕುಬುಸ ; ಕುಂಕುಮ ದುಂಡಾಗಿವೆಯೋ ಅಡ್ಡವಾಗಿವೆಯೋ ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ ; ಮೂಗುತಿ, ಓಲೆ, ಗಾಜಿನ ಬಳೆ, ಹಾರ, ಹೂ.]

೩. ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಶಾಂತಪತಿಯ ಮೈದುನ—ಖಾಸಾ ತಂಗಿಯ ಗಂಡ. ತೆಳುವಾವ, ಎತ್ತರವಾದ ಯುವಕ. ಕೋಲು ಮುಖ. ಜಾಬುಗಾಲು. ಚುರುಕಾದ ನೋಟ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿ. ಸ್ವಭಾವ ಸ್ವಲ್ಪ ಜೋರು. ಇದುವರೆಗೆ ಹಿಂದೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದು, ಈಗ ಇಪ್ಪತ್ತು ದಿನಸಗಳ ಕೆಳಗೆ ಮುಂದೂರಿಗೆ ಬಜಾರ್ ಇಸ್ಪೆ ಕೈರಾಗಿ ವರ್ಗ ಆಗಿ ಬಂದು, ಭಾವನ ಮನೆಯ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ವಾಸವಾಗಿರುವನು.

[ಕ್ರಾಶು ; ಫೆಲ್ವಹ್ಯಾಟು ; ಖಾಲಿ ಹಣೆ ; ಫ್ರೆಂಚ್ ಮೀಸೆ ; ಗ್ಲಾಡ್‌ನೆಕ್ ಸರಟು (ಟೈ ಇಲ್ಲ) ; ನೇವೀ ಬ್ಲೂ ಕೋಟು ; ಬಿಳಿ ಷರಾಯಿ ; ಚಪ್ಪಿ ; ಬೆತ್ತ ; ಕೈ ಗಡಿಯಾರ ; ಕರವಸ್ತ್ರ.]

೪. ಸುಮಕೋಮಲ : ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯನ ಮಡದಿ, ಹಾಗೂ ಶಾಂತಪತಿಯ ಖಾಸಾ ತಂಗಿ. ಆಧುನಿಕ ಶೈಲಿ. ತೆಳು ಮತ್ತು

ಜೆಲು. ತುಂಬಾ ಉತ್ಸಾಹಶಾಲಿ, Qualification : S.S. L.C.—F.A.I.L. ಆದರೂ ಪಾಸ್ ಅಂತ ಹೇಳಿಕೊಡತಾಳೆ.

[ಸಿಲಕ್ ಸೀರೆ ; ಜಾಕೆಟ್ ; ಥಳಕ್ ಪಿನ್, ಬೊಂಬಾಯಿ ಬಳೆ, ಹಾರ, ಮತ್ತು ಲಾಲಕ್—ಎಲ್ಲಾ ರೋಲ್ಡ್‌ಗೋಲ್ಡ್ ! ಬೈತಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಓರೆ ; ಹೂ ; ದುಂಡು ಕುಂಕುಮ ; ಚಪ್ಪಿ ; ಕರವಸ್ತ್ರ ; ಎಡಹಸ್ತದ ಹಿಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿ ಅಂಟಿಸಿದೆ.]

ರಂಗಮಂಟಪ

ಹಿಂದುಗಡೆಯಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮನೆ, ಬೀದಿ, ಮತ್ತು ಅಂಕದ ತೆರೆಗಳು ಇರುವುವು. ಅಂಕಗಳ ಕ್ರಮ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :—

೧. ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯನ ಮನೆಯ ಪಡಸಾಲೆ.
೨. ಬೀದಿ—ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯನ ಮನೆಯ ಬಳಿ.
೩. ಅಂಕ ೧ ರಂತೆ.
೪. ಇನ್ನೊಂದು ಬೀದಿ.
೫. ಶಾಂತಪತಿಯ ಮನೆಯ ಪಡಸಾಲೆ.

ಇತರ ವಿವರಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಅಂಕಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಕಾಲ

ಭಾನುವಾರ ಹಗಲು ಹನ್ನೆರಡೂವರೆ ಘಂಟೆಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ.

ಇತರ ಸಿದ್ಧತೆ

ಮೇಜು, ಸ್ಥೂಲು, ಆರಾಮಕುರ್ಚಿ, ಮಡಿಸುವ ಕುರ್ಚಿಗಳು ೨, ಉಡುಪಿನ ನಿಲುವು, ಬಟ್ಟೆ ಒಣಗುಹಾಕಲು ಕಟ್ಟುವ ಉದ್ದನಾದ ಬಿದಿರಿನ ದಂಡೆ, ಮೇಜಿನ ಹೊದಿಕೆ ವಸ್ತ್ರಗಳು, ಬಾಗಿಲ ತೆರೆ.

ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿಡುವ ನಿಲುವು ಕನ್ನಡಿ.

ಶೃಂಗಾರ ಚೂರ್ಣ (ಫೇಸ್ ಪೌಡರ್) ಡಬ್ಬಿ ಮತ್ತು ಪ್ಯಾಡ್. ಅರ್ಧ ಹಾಕಿರುವ ಪುಟ್ಟ ಕಾಲುಚೀಲ, ಅದರ ದಾರ ಮತ್ತು ಕಡ್ಡಿ. ಒಣಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ತುಂಬಿರುವ ಕೈಚೀಲ, ವಾಕಿಂಗ್ ಸ್ಪಿಕ್.

ಬಣ್ಣದ ಬೀಸಣಿಗೆ.

ಅಗಲನಾದ ಒರಗುದಿಂಬು.

ಅಂಚೆಗೆ ಹಾಕಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವ ಕವರುಗಳು ೯.

ಟವಲುಗಳು ೨, ಮತ್ತು ಕೈಚೀಲ ೧.

ಗಾಜಿನ ಲೋಟಾಗಳು ೪, ಷರಬತ್ತು.

ಕಾಗದ ಪೊಟ್ಟಣಗಳು—ಇವುಗಳಲ್ಲಿ (i) ಬತ್ತಾಸು, ಮಿಠಾಯಿ, ಕಿತ್ತೇತೊಳೆ ವೆಪ್ಪರ್‌ಮಿಂಟ್, ಓಂಪುಡಿ ; (ii) ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಟೀಪುಗಳು, ರಿಬ್ಬಣಗಳು, ಬಳೆ ಸುರುಳಿ ; (iii) ಜಾಕೆಟ್ ಬಟ್ಟೆ—ಬಳ್ಳೀ ವರಸೆ ಉಳ್ಳದ್ದು ; (iv) ಒಂದು ಜೊತೆ ಹೊಸ ನಮೂನೆ ಸೀರೆ ಇರುವುವು.

ಒಂದು ಜೊತೆ ಬಣ್ಣದ ಗಿಳಿಗಳು (ಬಟ್ಟೆ ಅಥವಾ ಕಾಗದದವು).

ಬೀಗ, ಬೀಗದ ಕೈ.

ಒಂದು ಬಾರ್ ಸೋಪು, ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಕುಂಬಳಕಾಯಿ.

ಶಾಂತಪತಿಗೆ ಅಂಚೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಕಾಗದ—ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದೆ.

ಬಿಳಿ ಹಾಳೆಯ ದಪ್ಪ ಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತು ಪೇಸಿಲ್.

ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಈಳಿಗೇ ನುಣೆ.

ದೊಡ್ಡ ಅಂಚಿನ ಸೀರೆ—ಹಳೆಯದು, ನಾಸಿದ್ದು ; ನಿರಿಹಡಿದು ಮಡಿಸಿದೆ.

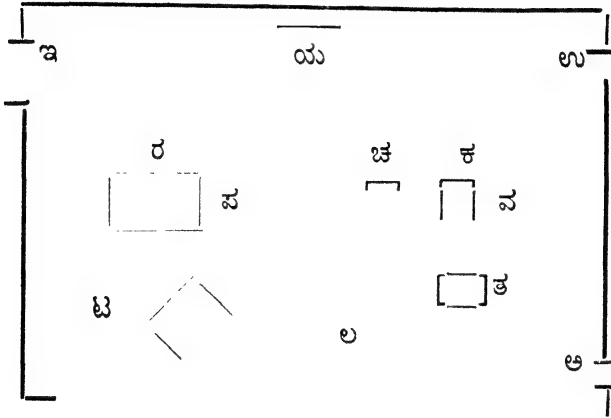
ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಬಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೀರು.

—

ವ್ಯಾಪ್ತಿ : ೧೦೦ ನಿಮಿಷ.

ಕಲಹ ಕುತೂಹಲ

ಅಂಕ ೧—ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯನ ಮನೆಯ ಪಡಸಾಲೆ
ಅದರ ನಕ್ಷೆ ಹೀಗಿದೆ :

ಅ : ಹೊರ ಬಾಗಿಲು, ಇದರ ಬಳಿ ಸುನುಕೋಮಲೆಯ ಚಪ್ಪಿ ಇವೆ.

ಇ, ಉ : ಒಳ ಬಾಗಿಲು. ತೆರೆ ಇಲ್ಲ.

ಕ : ಆರಾಮಕುರ್ಚಿ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಅಗಲವಾದ ಒರಗು ದಿಂಬು ಇದೆ.

ಚ, ಟ : ಮಡಿಸುವ (ಸುಂದರ್) ಕುರ್ಚಿಗಳು.

ತ : ಸ್ವಲ್ಪ. ವಸ್ತ್ರ ಹೊದಿಸಿದೆ.

ಪ : ಚಿಕ್ಕ ಮೇಜು. ವಸ್ತ್ರ ಹೊದಿಸಿದೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ನಿಲುವು ಕನ್ನಡಿ; ಶೃಂಗಾರಚೂರ್ಣದ ಡಬ್ಬಿ ಮತ್ತು ಪ್ಯಾಡ್; ಅರ್ಧ ಹಾಕಿರುವ ಪುಟ್ಟ ಕಾಲುಚೀಲ, ಅದರ ದಾರ ಮತ್ತು ಕಡ್ಡಿ; ಸೊಗಸಾದ ಬೀಸಣಿಗೆ; ಬೀಗ, ಬೀಗದಕ್ಕೆ ಇವೆ.

ಯ : ಉಡುಪಿನ ನಿಲುವು. ಇದರ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಟವಲು, ಮತ್ತು ಒಂದು ಕೈಚೀಲ ಇವೆ.

ರ, ಲ, ವ : ಸ್ಥಳ ಸಂಕೇತಗಳು.

[ಎದುರು ಗೋಡೆಗೆ ಒಂದು ಚಿತ್ರಪಠ ಹಾಕಿದೆ]

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಸುಮಕೋಮಲೆಯು (ರ) ಎಂಬಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿರುವ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಲಘುವಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತ, ಮುಖಕ್ಕೆ ಶೃಂಗಾರಚೂರ್ಣ (ಫೇಸ್ ಪೌಡರ್) ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಳು.]

[ಅಂಕದ ತೆರೆ ಏಳುವುದು]

ಸುಮಕೋಮಲ : ಶೃಂಗಾರಚೂರ್ಣ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ, ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿರುವ ಪುಟ್ಟಕಾಲು ಚೀಲ, ದಾರ ಮತ್ತು ಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಕಾಲುಚೀಲ ಹಾಕುತ್ತ (ಲ) ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಕಾಲುಚೀಲ ಹಾಕುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ (ಅ) ಬಾಗಿಲ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಸಲ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿ, ತನ್ನಲ್ಲಿ:..ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಆದ್ರೂ ಮನೇ ಕಡೆ ಧ್ಯಾನಾನೇ ಇಲ್ಲಲ್ಲಮ್ಮ ರಾಯರಿಗೇ! ಬೆಳಗ್ಗೆ ಏಳು ಘಂಟೆಗೆ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು ಕಾಫೀ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟೋ ದೋರು ಹನ್ನೆರಡೂವರೆ ಘಂಟೆ ಆದ್ರೂ ವಾಪಸ್ ಬರಲೇ ಬೇಡವೆ? ! ಇನ್ನೂ ಮುಗಿಲಿಲ್ಲೇನೋ ಬಜಾರ್ ಇಫ್ ಸೈಕ್ಷನ್ನು !

ತೆರೆಯಲ್ಲಿ (ಅ) ಬಳಿ

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : [ಜೋರಾಗಿ:] ಹಾಂ ?ಗೊತ್ತಾಯ್ತೋ ? ಹುಷಾರ್ !....ಹೂಂ !

ಸುಮಕೋಮಲ : [ತನ್ನಲ್ಲಿ:] ಅಗೋ, ನೆನೆಸಿಕೊತಾ ಇದ್ದಾಗೇ ಬಂದೇಬಿಡ್ತಲ್ಲ ಸವಾರಿ—ಹೂಂಕರಿಸ್ತಾ !— [ಕಾಲುಚೀಲದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವಳು.]

[ಪ್ರವೇಶ (ಅ): ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ]

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : [ಹ್ಯಾಟ್ ಮತ್ತು ವಾಕಿಂಗ್ ಸ್ಪಿಕ್ ಸಮೇತ, ಜಾಬು ಗಾಲುಹಾಕುತ್ತ ಬಿರುಸಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, (ಅ) ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ನಿಂತು, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ

ಒಳಗೆ ಜವಾನ ಚನ್ನನು ನಿಂತಿರುವಂತೆ ಭಾವಿಸಿ, ಯಾಜಮಾನ್ಯದಿಂದ :]....
 ಏನೋ, ಚನ್ನಾ,.....ನಾಳೇ ದಿವ್ವ ಆಫೀಸಿಗೆ ಅರ್ಧಘಂಟೆ ಮುಂಚೆ
 ಬಂದೂ, ನಾಬರೋ ವೇಳೆಗೆ ಆ ಕುರ್ಚೀ, ಮೇಜೂ, ಎಲ್ಲಾ ಧೂಳ್ತೊ
 ಡೆದಿರಬೇಕು!....ಆಂ? ಏನಂದೆ?.....ಧೂಳ್ತೊಬ್ಬಿಸ್ತೀಯ್ಯಾ! ?.....
 ಧೂಳ್ತೊಬ್ಬಿಸ್ತೀಯ್ಯೋ, ಧೂಳ್ತೊಡಿ, ಗೊತ್ತಾಯ್ತೋ? ಇಲ್ಲಿದ್ರೆ ಗೊತ್ತಿ
 ದ್ಯಲ್ಲ—ಫೈ ಹಾಕಿಬಿಡ್ತೀನಿ! ನಿನಗೆಷ್ಟೋ ಸಂಬಾ ಬರೋದೂ?
 ದಿನಾ ಫೈ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟಿ ನಿನ್ ಗತೀ ಏನು? ಸಂಬಾ ಹೋಗಾ
 ಮೇಲೆ ಸಾಲಾಮಾಡಿ ದುಡ್ ಕಟ್ಟಬೇಕಾದೀತಾಮೇಲೆ! ನಿಮ್ಮ
 ಹಿಂದಿನ ಬಜಾರ್ ಇಫ್ತೆಕ್ವರ ಹಾಗಲ್ಲ ನಾನು!....ಬಜಾರು, ಆಫೀಸ್ಸು
 ಎಲ್ಲಾ ಕೆಡಿಸಿ ಹಾಳ್ತಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದಾನೆ, ಮ್ಹಾರಾಯ! ಎಲ್ಲಾ ತಿದ್ದಿ
 ಕೊಂಡು ಸರಿಮಾಡ್ತೋಬೇಕಾಗಿದೆ ನಾನೀಗ!....ಎಲ್ಲಿ, ಆ ಚೀಲ
 ಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿ....[ಒಣಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ತುಂಬಿದ ಕೈಚೀಲವನ್ನು ಸಕ್ಕದಿಂದ ಇಸ
 ಕೊಂಡು,]....ಎಷ್ಟಿರಬೋದೋ ಚನ್ನಾ ಇದೂ?....ಆಂ?....ಎರಡು
 ಸಂಚೇರಿರಬೋದೂಂತೀಯಾ?....ಹಾಗಾದ್ರೆ ಹೋಗ್ಲೀ ಪಾಪ, ಆ
 ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಗಡಂಗ್ ಸಾವ್ಕಾರನ್ನ ಈ ಸಲಕ್ಕೆ ಮಾಘ್ ಮಾಡಿ
 ದೀನಿ! ಇನ್ನೊಂದ್ಲ ಏನಾದ್ರೂ ಅವನು ಧಾರಣೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಮಾರಿ
 ದಾಂದ್ರೇ, ತಕ್ಷಣ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಿಬಿಡ್ತೀನಿ!.....ಅಲ್ಲೋ, ಈ
 ವೂರಲ್ಲೆ ಬ್ರೂ ಏನಂತಾ ಮಾತಾಡ್ತೋತಾರೋ ನನ್ ವಿಷ್ಯವಾಗೀ?....
 ಆಂ?....ಹೊಸ ಬಜಾರ್ ಇಫ್ತೆಕ್ವರೂ....?....ಒಳ್ಳೇವ್ರಾಂತಾರೋ?
 [ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ತಲೆದೂಗುತ್ತ]ಸ್ವರಿ!ಆಂ?.....ಆದ್ರೆ?.....ಆದೇನ್
 ಘಟ್ಟಾಗ್ತೀರೋ....ಓಹೋ, ಆದ್ರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಜೋರಾಂತಾರೋ?....ಹುಂ!
 ಅವರಿಗೇನ್ ಗೊತ್ತು? ಜೊಜೊಜ್ಜೋರಾಗೇ ಇರಬೇಕು!—ಇಲ್ಲಿದ್ರೆ
 ಕೆಕ್ಕೇಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಹ್ಯಾಗೆ ನಡ್ಕುತ್ತಂತೆ?ಒಳ್ಳೇದು ನೀ ಹೋಗು,
 ಹೋಗು.....[ಬಾಗಿಲಲ್ಲೆ, ಚಪ್ಪಿ ಬಿಟ್ಟು, ತಲೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಹ್ಯಾಟನ್ನು
 ತೆಗೆದು ಕಂಕುಳಿಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತ, ಅವಸರವಾಗಿ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತ :]
ಕೋವ್ಲು, ಸುಂಕೋವ್ಲು, ಕ್ಷಮ್ಲು ಡಿಯರ್, ಹೊತ್ತಾಗ್ಲಿಯ್ಯು!
 —ತುಂಬಾ ಕಾಯಿಸಿಬಿಟ್ಟಿ ನಿನ್ನ !

ಸುಮಕೋಮಲ : ಹೊಂ,.....ಕಾದೂ ಕಾದೂ ಸಾಕಾಸ
ಗೊತ್ತಾಯ್ತು !

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಎದುರು ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದೇನೋ? !

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಕಣ್ಣು ಅಗಲವಾಗಿ ತೆರೆದು]... ..ಹೊಂ,.....
ಎದುರು ನೋಡೀ ನೋಡೀ, ಕಣ್ಣು ಗುಡ್ಡೆ ಎಲ್ಲಾ ನೋಯ್ತಾ ಇವೆ
ತುಂಬಾ !

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಅಯ್ಯೋ ವಾಸ!.....ಎನ್ನಾಡ್ಲಿ, ಈ
ಹೊತ್ತೆಷ್ಟೊತ್ತಾದ್ರೂ ಮುಗಿಲೇವೊಲ್ವು ಆ ಹಾಳಾದ ಬಜಾರ್
ಇಫೆಸ್ಟೆಕ್ಟ್ !....[ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಚೀಲವನ್ನು ನೀಡುವನು.]

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಕಾಲುಚೀಲದ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟು,
ಗಂಡನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಚೀಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ,]....ತುಂಬಾ ಜೋರಾಗಿ
ನಡೆದಿರೋಹಾಗಿದ್ಯಲ್ಲಾ ಬಜಾರ್ ಇಫೆಸ್ಟೆಕ್ಟ್‌ನ್ನಾ !....ಆಂ ಕೈ ! [ಎಂದು
ಸೀನಿ,]....ಇದೇನಂದ್ರೆ ಇಷ್ಟ್ವಾ ಘಾಟೂ ?!.....[ಎನ್ನುತ್ತ ಚೀಲದಲ್ಲಿ
ನೋಡಿ,]....ಓಹೋ ಮೆಣಸಿನ ಕಾಯಿ ಗಡಂಗ್ ಇಫೆಸ್ಟೆಕ್ಟ್ ನಡೆದಿದೇ!
.....ಒಳಗಿಟ್ಟು ಬರ್ತೀನಿ ಮೊದ್ಲ !....[ಚೀಲವನ್ನು (ಇ) ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ
ಇಟ್ಟು ಬರಲು ಹೋಗುವಳು.]

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಅಬ್ಬ ! ಎಷ್ಟ್ವಾ ಬಿಸ್ಸು ಹೊರಗೆ!....[ಎನ್ನುತ್ತ
ಹ್ಯಾಟು, ಬೆತ್ತ, ಕೋಟುಗಳನ್ನು (ಯ) ನಿಲುವಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತ,].....ಮೊದಲು
ಸ್ನಾನಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು !

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಚೀಲವನ್ನು (ಇ) ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಇಟ್ಟು ಬಂದು (ಟಿ)
ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು,].....ಎನಾದ್ರೂ ಹೇಳೀಂದ್ರೇ ಬಜಾರ್
ಸಮಾಚಾರಾ !

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಬಜಾರ್ ಸಮಾಚಾರಾ ಹಾಗಿಲ್ಲೀ,.....
[ಕೈ ಗಡಿಯಾರ ನೋಡಿಕೊಂಡು,]....ಓಹೋ, ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ!
ಎಳು, ಊಟಾ ಮಾಡ್ತಾ ಮಾತಾಡೋಣ. ಇಬ್ಬ್ರೂ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಕೂತು
ಬಿಡೋಣ ಊಟಕ್ಕೆ!—ಟೇಬಲ್ ಮೀಲ್ ! ಆಂ? !.....ಎಲ್ಲಾ
ಸಿದ್ಧಾ ಮಾಡು. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ನಾನೊಣ್ಣಿಗೆ ಜಾಗ್ರತೆ ಎರಡು ತಂಬಿಗೆ

ಸ್ನಾನಾ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದ್ಬಿಡ್ತೀನಿ. [ಎನ್ನುತ್ತ ಟವಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು (ಉ) ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತ,].....ಎಷ್ಟೊತ್ತು ಮಹಾ— ಒಂದೇ ನಿಮ್ಮ !....[(ಉ) ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ನಿಂತು, ಒಳಕ್ಕೆ ಬಾಗಿ ನೋಡಿ, ಹುಬ್ಬು ಮೇಲಕ್ಕಿತ್ತಿ, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ :]....ಆಂ?! ಇದೇನ್ ನೀರೇ ಕಾಯಿಸಿ ದ್ವಾಗಿಲ್ಲಾ ಹಂಡೇಲೀ!?....[ಎನ್ನುತ್ತ ಮರಳಿ ಮಧ್ಯ ರಂಗಕ್ಕೆ ಬರುವನು.]

ಸುಮಕೋಮಲ : [ನಿಯೋಜನೆಯಾಗಿ,] ಈ ಸೆಖೇಲೂ ಬಿಸಿ ನೀರಾಗಬೇಕೇನಂದ್ರೇ?....ಹಾಯಾಗಿ ಧಣ್ಣಾಗಿರುತ್ತೆ—ನಲ್ಲೀ ಕೆಳಗೆ!

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ನಲ್ಲೀ ಕೆಳಗೇ!?!....[ಅನುಮಾನದಿಂದ, ತನ್ನಲ್ಲಿ]ಅಡಿಗೆನಾದ್ರೂ....[ಎನ್ನುತ್ತ (ಇ) ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಒಳಕ್ಕೆ ಬಾಗಿ ನೋಡಿ, ಹುಬ್ಬು ಮೇಲಕ್ಕಿತ್ತಿ, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ:] ಬೆಂಕಿನೇ ಹಾಕಿಲ್ವಲ್ಲೇ ಒಲೆಗೇ!!....[ತನ್ನತ್ತ ಬಂದು, (ಚ) ಕುರ್ಚಿಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು, ಅವಳ ಮುಖವನ್ನು ದುರುದುರು ನೋಡುವನು.]

ಸುಮಕೋಮಲ [ಬೆರಳು ಬಾಯಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವೈಯಾರದಿಂದ ಓರೆ ನೋಟದಲ್ಲಿ:]....ಆಹ್!....[ಎಂದು ಆಕಳಿಸಿ, ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿರುವ ಬೀಸಣಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಸೋವಿಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸುವಳು.]

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಏನೇ ಇದೂ!?!.....ಮನೇಲಿ ಅಡಿಗೆ, ಊಟಾ, ಎಲ್ಲಾ ಕೈಬಿಟ್ಟು, ಬಜಾರ್ ಸಮಾಚಾರಾ ಕೇಳ್ತೀಯಲ್ಲಾ ನಿಯೋಜನೆಯಾಗಿ!

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಬೇಸರದಿಂದ:] ಅಯ್ಯೋ ಹೋಗೀಂದ್ರೆ, ಯಾರ ಕೈಲಾಗುತ್ತೆ—ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ದಿನಾ ಹತ್ತು ಘಂಟೆಗೆ ಊಟಾ ಮಾಡೀ ಮಾಡೀ ಬೈಜಾರು!

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಹತ್ತು ಘಂಟೆ!?!....[ಕೈ ಗಡಿಯಾರ ತೋರಿಸುತ್ತ,]....ಹನ್ನೆರಡೂವರೇ ಕಾಣೇ ಈಗಾ!

ಸುಮಕೋಮಲ : ಭಾನ್ವಾರಾನೂ ಗಡ್ಯಾರ ನೋಡ್ಬೇಕೇನಂದ್ರೆ?

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಗಡಿಯಾರ ನೋಡದೇ ಇದ್ದೆ ಹೋಗ್ಲಿ, ಊಟಾನೂ ಮಾಡಬೇಡ್ಬೇ?....ಈಗ ನಿನ್ನ ಉದ್ದೇಶ್ವಾದ್ರೂ ಏನೂಂ ತೀನಿ!?

ಸುಮಕೋಮಲ : ಹೋಟ್ವೆಗ್ಗೋಗೀ, ಒಂದಿಷ್ಟು ತಿಂಡಿ ತಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ.

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಹೋಟ್ವೆ ತಿಂಡಿ!?....ಚನ್ನಾಯ್ತು !

ಸುಮಕೋಮಲ : ಚನ್ನಾಗಿರದೆ ಉಂಟೇ ಹೋಟ್ವೆ ತಿಂಡಿ!?ಹಾಗೇ ಅಲ್ಲೇ ಬಿಸಿ ನೀರು ಸ್ನಾನ ಮಾಡ್ಕೊಂಡೂ, ಎರಡೂಟ ಕ್ಷೇಳಿ ಬನ್ನಿ....ಎರಡು ಘಂಟೆ ಮೇಲೆ ಹೋಟ್ವೆಲ್ಲಿ ಗಲಾಟೇ ಇರೋದಿಲ್ಲಾ—ಇಬ್ಬರೂ ಹೋಗಿ ಊಟ ಮಾಡ್ಕೊಂಡುಬಂದೋಣಾ.

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : [ಸತಾಶನಾಗಿ ಕುಳಿತು (ಚ),]....ಹುಂ!..... ಸ್ವರೇ ಹಾಗಾದ್ರೆ!....ಆಮೇಲೆ?

ಸುಮಕೋಮಲ : ಆಮೇಲೆ ಪೇಟೇಗ್ಗೋಗಿ ಸೀರೇ ನೋಡ್ಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ಟೆಂಪ್ತಾಂಡು ಸಿನಿಮಾಕ್ಲೋಗೋದು!....ಸೀರೇ ತರ್ತೀ ನೀಂತ ಆಗ್ಲೇ ಒಪ್ಪೊಂದಿದ್ದೀರಲ್ಲ ನೀವು!....ಅಷ್ಟೇ ಈ ಭಾನ್ವಾರದ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ!

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಅಪೀಲೇ ಇಲ್ಲಾ ಬಿಡು!....ಬರ್ತಾ ಬರ್ತಾ ನೀನ್ಯಾಕೋ,.....

ಸುಮಕೋಮಲ : ಮಧ್ಯೇ ಮಧ್ಯೇ ಒಂದೊಂದಿನ್ನ ಹೀಗ್ಪಾಡಿದರೆ ತಾನೆ ತಪ್ಪೇನೊಂದ್ರೆ?—ವಿನೋದ್ವಾಗಿರುತ್ತೆ! ದಿನಾ ಒಂದೇ ಸಮ ನಾಗಿರಬೇಕೇನು? ಆಗಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೇನೇ ಚನ್ನಾಗಿರೋದು!

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಹ್ವೇಗೆ ಮುರಾಡಾ ಹಾಕಿದರೆ ಏನು ಮಾಡೋದು?ಹುಂ. ತಿರಿಗೇ ನಿನ್ ಸಂಗಡಾ ಯಾರು ಜಗಳಾ ಆಡೋರು ಈಗ?.....ಅಯ್ಯೇಳು, ಹಾಗೇ ಮಾಡೋಣ, ಏನೇಗ?

ಸುಮಕೋಮಲ : ಹೋಗ್ಬಿಟ್ಟನ್ನೇ ಮತ್ತೆ ಹೋಟ್ವೆಗೆ.....[ಕಾಲುಚೀಲ ಹಾಕತೊಡಗುವಳು.]

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ತ್ತಾಳು, ಈಗ್ತಾನೇ ಬಂದಿದೀನೀ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಗೆ ಸುಧಾರಿಸ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬರ್ತೀನಿ.....[ಬೀಸಣಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅರಾಮಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ದಿಂಬಿಗೆ ಒರಗಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವನು.]ಅದೇನು

ಪುಟ್ ಕಾಲ್ಚೀಲಾ ಹಾಕ್ತಾ ಇರೋಹಾಗಿದೇ !.....[ಕಿರುನಗೆಯಿಂದ]
ಮುಂದಾಗೋದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧತೆನೋ ಈಗ್ನಿಂದಾ ?! ಆಗ್ಲಿ ಆಗ್ಲಿ....

ಸುಮಕೋಮಲ : [ನಾಚುತ್ತ, ಕಿರುನಗೆಯೊಡನೆ] ಹೋಗೀಂದ್ರೆ !
....ಹಾಕೋದು ಕಲ್ತುಕೊಳ್ಳೋಣಾಂತ ನಾನು ಪುಟ್ಟದ್ದಾಕ್ತಾ ಇದ್ರೇ,
ಎನೇನೋ ಅಂತೀರಿ !

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಪುಟ್ಟದೂ ಬೇಕಾಗಬಹುದೊಂದೆ, ಅಷ್ಟೆ !....
ಹೋಗ್ಲೀ, ಈಗ ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ಒಂದಾಟಾ ಕೇರಂ ಆದ್ರೂ ಆಡೋಣ್ಣೆ
ಸ್ವಲ್ಪಾ ಹೊತ್ತೂ ?

ಸುಮಕೋಮಲ : ನಾ ಬರೋಲ್ಲ ಕೇರಂಗೆ—ನೀವು ಭಂಡಾ
ಆಡ್ತೀರಿ.

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ನಾನು ಭಂಡಾ ಆಡ್ತೀನೋ, ನೀನು ಭಂಡಾ
ಆಡ್ತಿಯೋ ? ಈಗ ಮನೇ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಭಂಡಾ ಆಡ್ತಾ ಇರೋರ್ಯಾರು ?
.....ಆಯ್ತು, ಇನ್ನೇನಾದ್ರೂ ಹೇಳು—ಹೊತ್ತೋಗೋದಕ್ಕೊಂದು
ಹವ್ಯಾಸ.

ಸುಮಕೋಮಲ : ಹಾಗಾದ್ರೇ,ನಾ ಒಂದ್ವೇಳೀನಿ ಕೇಳೀರಾ ?

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಹೇಳ್ತಾ ಹೋದ್ರೆ ಕಿವೀಲಿ ಬೀಳುತ್ತಲ್ಲ
ತಾನಾಗೀ !

ಸುಮಕೋಮಲ : ಅಲ್ಲಾಂದ್ರೇ, [ಹುಬ್ಬು ಗಂಟಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಉದ್ವೇಗ
ದಿಂದ ಬೇಗ ಬೇಗ ಕಾಲುಚೀಲ ಹಾಕುವಳು.]

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಹೌದೊಂದ್ರೇ,ಊಂ, ಎಂದ್ವೇಳೂ,

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಕಾಲುಚೀಲ ಹಾಕುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ,] ಅಲ್ಲಾ,
ಈಕೀ ಅವಾಂತ್ರಾ ತುಂಬಾ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದೇಂದ್ರೆ, ನಿಭಾಯ್ಸೋದೇ ಸಾಧ್ಯ
ವಿಲ್ಲ. ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡೋಣಾ ಬರ್ತೀರಾ ?

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಯ್ಯಾರವಾಂತ್ರ ?

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಕಣ್ಣು ಮಿಂಚುತ್ತಿರಲು,]....ಅಲ್ಲಾ, ಈಕೀಗ್ಯಾಕೆ
ನಮ್ಮ ಸುದ್ದೀಂತೀನಿ.....[ಮೂತಿ ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು,].....ಎನೋ,
ನಮ್ಮನೇಲಿ ಮಾತು ಬರುತ್ತೆ, ಮಾತು ಹೋಗುತ್ತೆ.....ಅದನ್ನ ಬೆಳಸಿ

ಬೆಟ್ಟದಷ್ಟು ಮಾಡಿ, ಈಕೀ ಯಾಕೆ ಎಲ್ಲ ಮುಂದೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಹಂಗೋದೂ ?.....[ಮತ್ತೆ ಕಾಲುಚೀಲ ಹಾಕುವಳು.]

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಹಂಗ್ವಿರೋರು ಯಾರೂ, ಹಂಗ್ವಿರೋದೇ ನಂತಾ ?—ಹೇಳು ಸರಿಯಾಗಿ.

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಕಾಲುಚೀಲ ಹಾಕುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ,]....ಅಬ್ಬಬ್ಬ !ಮತ್ತೋಡಿದರೆ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬೆರಳಿಟ್ಟಿ ಕಚ್ಚೋಕೆ ಬಾರದೆ ಮಳ್ಳೇ ಹಾಗಿದಾಳೆ !.....[ಮತ್ತೆ ಕಾಲುಚೀಲ ಹಾಕುವಳು.]

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಎಲೆ !.....ಯ್ಯಾರು, ಹೇಳಬಾರದೇ ?

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಕಾಲುಚೀಲ ಹಾಕುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಹುಬ್ಬುಮೇಲೆಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ತಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತ,].....ನೋಡೋಕ್ಕೂ ಗಿದ್ರೂ ಎಷ್ಟಿದೇಂತೀರೀ ಆಕೀ ಹತ್ರಾ !.....[ಬೇಗ ಬೇಗ ಕಾಲುಚೀಲ ಹಾಕುವಳು.]

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಯ್ಯಾಕೀ ಹತ್ರಲೇ ? !

ಸುಮಕೋಮಲ : ಆಕೀ ಹತ್ರಲೇ,.....ಇನ್ಯಾರ್ಹತ್ರ ? !

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಅರೆ !

ಸುಮಕೋಮಲ : ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ ಹತ್ರ !—ಅಷ್ಟಾಗೊತ್ತಾಗೋ ದಿಟ್ಟಿ ?.....[ಎಂದು, ಹಾಕಿರುವ ಕಾಲುಚೀಲವನ್ನು ಸರನೆ ದಾರ ಎಳೆದು ಎರಡು ಸಾಲು ಬಿಚ್ಚುವಳು.]

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : [ಥಟ್ಟನೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ಕುಳಿತು, ಆಸಕ್ತನಾಗಿ.]..... ಓಹೋ, ಅತ್ತಿಗೆ ಹತ್ರಲೋ ?.....ನಾನೂ ಆಗ್ಲೇ ಉಹಿಸ್ತೇ !..... ಏನೋ ಇದೇ ಸ್ವಾರಸ್ಯಾ !! ಹೇಳು ಹಾಗಾದ್ರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶದ್ವಾಗಿ— ಅತ್ತಿಗೆ ಸುದ್ದಿ !.....ಹೋದ ಭಾನ್ವಾರ ಆಕೀ ಕಥೇ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆಳಕಳಿಸಿ ದ್ದಾಗ, ನೀನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪುಸ್ತಕ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ ?.....

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ,] ನನಗೇನು ಗೊತ್ತು, ಆಕೀ ಗಿಂಗ್ಲೀಷ್ ಬರೋಲ್ಲಂತಾ ? !.....[ತಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಡಿಸುತ್ತಾ,] ನೀವೂ ಒಳ್ಳೇವೇ ಏನಾದ್ರೂ ಆಗ್ಲಿ !.....ಆ ಸುದ್ದೀ ಅಲ್ಲ ಇದು.

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದಲ್ಲೋ ?..... ಮತ್ತಿನ್ನೇನೂ ?

ಸುಮಕೋಮಲ : ಮೊನ್ನೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ನೀವೇನೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಗಾಡಿದಿರಲ್ಲ, ಮನೇಲಿ,.....

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : [ಮೆಲ್ಲನೆ ತಲೆದೂಗುತ್ತ,]....ಹೂಂ.....

ಸುಮಕೋಮಲ : ಅದೆಲ್ಲೋ ಆಕೇ ಕಿವಿಲಿ ಬಿದ್ದಿದೆ....

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಬಿದ್ದಿರಬಹುದು ! ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಮನೆಗ್ಗು— ಇಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಾಗಿ ಮಾತಾಹಿಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕ್ಲೇಳುತ್ತೆ, ಅಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಕ್ಲೇಳುತ್ತೆ !.....ಮೊನ್ನೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ನೀನೇ ಸುಮ್ಮನೆ ರೇಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೆ ನನ್ನಾ !

ಸುಮಕೋಮಲ : ನಾನೇ ? !

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಮತ್ತಿನ್ಯಾರು ?ಸಾಯಂಕಾಲ ತುರ್ತಾಗಿ ಎಲ್ಲೋ ಹೊರಕ್ಕೆದ್ದೇಗಬೇಕೂಂತ ನಾನು ಸೈಕಲ್ ಅಣೆ ಮಾಡಿಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದೆ, ಅದರ ವಾಲ್ವ್‌ಟ್ರ್ಯಾಬ್ ಕಿತ್ತಾಕ್ಲೆಲ್ಲೇ ನೀನೂ ?ಒಂದೊಂದಲ್ಲ ನೀ ಮಾಡೋದು !

ಸುಮಕೋಮಲ : ಅಧ್ಯಾಗಾದ್ರಾ ಇರಲೇ—ಅದು ನಮ್ ನಮ್ ಮಾತಾಯ್ತು ! ಆದ್ರೆ ಈ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ ನಿನ್ನೇಯಿಂದಾ ಒಂದೇಸಮ ನಾಗಿ ಅದೇ ರಾಗಾ ಹಾಡ್ತಾ ಇದಾಳಂತೆ—ನಮ್ಮನೇ ಒಕ್ಕಲುಗಿತ್ತೀ ಮುಂದೆ—[ಅಣಕಿಸುವಂತೆ]“ ಯಾಕೇ ಚಿಕ್ಕೀ, ಹಾಗೆ ಜಗಳಾಡಿದರು ಅವರು ಗಂಡಾ ಹೆಂಡ್ತೀ ? ಹಾಗೇ, ಹೀಗೇ ” ಅಂತ ! ...ಈ ಹೊತ್ತು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು ಚಿಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ !

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಲೋಕಾಭಿರಾಮನಾಗಿ ಏನೋ ಅಂದಿರಬಹುದೂ, ಅದು ನಿನ್ನ ಕಿವಿಲಿ ಹ್ಯಾಗೋ ಬಿದ್ದಿರಬಹುದೂ !

ಸುಮಕೋಮಲ : ಅಷ್ಟೇ ಆಲ್ಲಂದ್ರೇ !....ನಾವೀವೂರಿಗೆ ವರ್ಗಾ ಆಗಿ ಬಂದು ಇಪ್ಪದ್ದಿನ್ನ ಆಯ್ತಲ್ಲ,

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಆಗ್ಲೇ ಇಪ್ಪದ್ದಿನ್ನ ಆಯ್ತಲ್ಲೇ ನಾವು ಹಿಂದ್ಲೂರಿಂದಾ ಬಂದು—ಈ ಮುಂದ್ಲೂರಿಗೆ ?

ಸುಮಕೋಮಲ : ಮುಂದ್ಲೂರಿಗೆ ಬಂದ ಈ ಇಪ್ಪದ್ದಿನ್ನದಲ್ಲೇ ಮೂವತ್ತು ಸಲ ಜಗಳ ಆಡಿದೇವಂತೆ ನಾವಿಬ್ಬಾ !

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಅಲ್ಲಿಗೆ ದಿನಕ್ಕೊಂದೂವರೆ ಸಲ ಆದ್ವಾ
ಗಾಯ್ತು !

ಸುಮಕೋಮಲ : ಹಾಗಂತಾ ಲೆಕ್ಕಾ ಹೇಳಿದಾಳಾಕಿ—ಚಿಕ್ಕೇ
ಮುಂದೆ !ಆಮೇಲೆ, ... ಇಗೋ ನನ್ನ ಮುಂಗೈ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ
ಗಾಯ ಆಗಿದ್ದಲ್ಲ.....—“ಅದೇನಮಾ ?” ಅಂತ ಪೃಚ್ಛೇ ಬೆರೇ
ಈಕೀದು !“ರೋಜಾಗಿಡ ತಾಕಿದ್ದು” ಅಂತ ಚಿಕ್ಕೇ ಹೇಳಿದರೆ
“ಯ್ಯಾಕಾದೀತು, ಬೆತ್ತಾ ತಾಕಿದ್ದಿರಬೇಕು” ಅಂತ ಅಂಧಂತೆ ಲಕ್ಷ
ಮೃತ್ತಿಗೆ !

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ :ಹಾಗಾದ್ರೇ, ಒಂದು ಕೆಲಸಾ ಮಾಡು:
ನಿಮ್ಮತ್ತಿಗೆ ನಿಮ್ಮಣ್ಣನ ಸಂಗಡ ಜಗಳ ಆಡಿದಾಗ, ಅವರ ಮನೇ
ಒಕ್ಕಲುಗಿತ್ತೀ ಮುಂದೆ ನೀನೂ ಹಂಗ್ವಿಬಿಡು !—ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸರಿ!
ಹೋಗುತ್ತೆ !

ಸುಮಕೋಮಲ : ಅಹ, ಅವರು ಗಂಡಾ ಹೆಂಡ್ತೀ ಮಾತ್ರಾ ಭಾಳಾ
ಸಂಪನ್ಮಂತೆ, ಎಂದೂ ಜಗಳಾನೇ ಆಡೋದಿಲ್ಲಂತೆ !—ಅದ್ ಬೇರೆ
ಹೇಳ್ಕೊತಾಳೆ ಜಂಭ !

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಎಂದೂ ಜಗಳಾನೇ ಆಡೋದಿಲ್ಲಾ ನ್ನೋ
ಮಾತು ನಂಬೋದಕ್ಕಾಗೋದಿಲ್ಲಾ ಬಿಡು !ಒಪ್ಪಾ ಇಟ್ಟುಕೋ
ಭೋದು, ಅಷ್ಟೇ !—ಆದ್ರೆ ಸಂಸಾರಾ ಅಂದ್ರೇಲೆ, ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದಿನ್ನ
ವಿನಾದ್ರಾ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತೆ ಕಲಹ !ಕೇಳದ್ದೀಯೋ ಇಲ್ಲೋ ವೇದ
ವಾಕ್ಯ : ಎಲ್ಲಾರ ಮನೇ ದೋಸೇನೂ ತೂತೇ !

ಸುಮಕೋಮಲ : ಆದ್ರೂನೂ, ಅವರೆಂದೂ ಜಗಳಾನೇ ಆಡಿಲ್ಲ
ಲ್ಲಾಂದ್ರೆ ನಾವು ಕಂಡ್ವಾಗೆ ! ಸೋಜಿಗ ಅಲ್ವೆ ?....ಈವೂರಲ್ಲೂ ಎಲ್ಲಾ
ಹಾಗೇ ಹೇಳ್ತಾರೆ : “ ಅವರು ಗಂಡಾಹೆಂಡ್ತಿ ಜಗಳ ಆಡೋದೇ
ಇಲ್ಲಾ, ಅದೊಂದು ಸೋಜಿಗ ” ಅಂತ !....ಇದ್ದರೂ ಇರಬೋದೂ !—
Every rule has an exception ಅನ್ನೋದೂ ವೇದದ್ದೇ
ತಾನೇ ವಾಕ್ಯ !

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ :ಏನೋ ! ನಿಮ್ಮಣ್ಣ ಶಾಂತಪತಯ್ಯ

ಅನ್ನೋ ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕಾಗೇ ಇರಬೋದು—ಶಾಂತವಾಗಿ !

ಸುಮಕೋಮಲ : ಅದಕ್ಕೇ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಜಂಭಾ ಕೊಚ್ಚೊಳ್ಳೋದು!—“ ಜಗಳ ಆಡೋದ್ದಾಗಿರಲಿ, ನಮ್ಮೋರು ಗಟ್ಟಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತು ಸಹ ಆಡೋವ್ರಲ್ಲ ಅಂತ ಘಳಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಲ ಅಂತಾಳಂತೆ!....ನಿಮ್ಮನ್ನ ಹಂಗೋ ಮಾತಾಗ್ಲಿಲ್ಲೇಂದ್ರೆ ಅದೂ ?

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಹೌದು ಹೌದು !ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಬೆಳೆದಿದ್ದೇ ಮಾತೂ ? !ಅಲ್ಲಾ, ಹಿಂದಿನಿಂದಲ್ಲ ಸತ್ಯಭಾಮಾ—ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ, ಪಾರ್ವತಿ—ಪರಮೇಶ್ವರ, ಮುಂತಾದೋವ್ರೆಲ್ಲಾ ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತೀ ಹಾಕ್ಕೊಟ್ಟರೋ ಹಾಗೆ, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಗಂಡಾ ಹೆಂಡ್ತೀನೂ ಒಂದಿನಾಲ್ಲಾ ಒಂದಿನ ಜಗಳ ಆಡ್ತಾ ಇರೋನಾಗಾ, ಈ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ—ಶಾಂತಪತಯ್ಯ ಇವರಿಗೇಕೇ ಜಂಭಾಂತೀನಿ ? !

ಸುಮಕೋಮಲ : ನೋಡೀ ನೀವೆ ! . ಇವರನ್ನೇಗೇ ಬಿಟ್ಟೀ, ಈ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಉಳಿಬಾಳೇ ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ !

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಹಾಗಾದ್ರೆ ಈಗೇನಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ ಅವರಿಬ್ಬರ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಜಗಳ ತಂದ್ವಾಕಿಬಿಡೋಣ್ತೇನೂ ? ಆಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಪಾಪ !

ಸುಮಕೋಮಲ : ಅಷ್ಟಾ ಮಾತ್ರಾ ಮಾಡಿದರೆ, ಸಧ್ಯ ಈ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ ಅವಾಂತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಡಗುತ್ತೇಂದ್ರೆ !

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಸರಿ ಹಾಗಾದ್ರೆ ಹೊತ್ತೋಗೋದಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೇ ಹವ್ಯಾಸಾನೇ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾಗಾಯ್ತು ಬಿಡು !ಈಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರೋದೇನೂ ? ಏನಾದ್ರೂ ಪಿತೂರಿ ನಡೆಸಿ, ಈ ಸಾಯಂಕಾಲ ದೊಳಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮತ್ತಿಗೂ ನಿಮ್ಮಣ್ಣನಿಗೂ ಜಟಾಪಟೇ ಬೀಳೋಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು !—ಅಷ್ಟೇ ತಾನೇ ?

ಸುಮಕೋಮಲ : ಆದ್ರೆ ಅದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭ ಅಲ್ಲಾಂದ್ರೆ..... ಅವರು ಒಬ್ಬನ್ನೊಬ್ಬ ಅನುಸರಿಸ್ಕೊಂಡ್ಲೋಗ್ತಾರೆ. ಒಂದ್ವೇಳೆ ನ್ನಾನಿಬ್ರೂ ಜಗಳಾಡೋದು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬಹುದು, ಆದ್ರೆ ಅವರಿಗೆ ಜಗಳಾ ಹಚ್ಚೋದೂ—ಅಷ್ಟು ಸುಲಭ ಅಲ್ಲ !

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ನ್ನಾವು ಜಗಳ ಬಿಟ್ಟೇಬಿಡೋದೊಂದ್ರೆ,—

ಅದು ಹ್ಯಾಗ್ಗೆಳೋಕಾಗುತ್ತೆ?... ಹಾಗೂ ನೀ ಹೇಳೋ ಹಾಗೆ 'ಮಧ್ಯೇ ಮಧ್ಯೇ' ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಗೆ ಜಗಳ ಆಡ್ತಾ ಇದ್ರೇನೇ ಜೀವನ ದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯ! ಜಗಳಾನೇ ಕೈಬಿಟ್ಟಿ ಜೀವನಾನೋಡು ಜಡವಾಗ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತೆ—ಗಾಣದೆತ್ತಿನ ಹಾಗೆ! ಜಗಳವಿಲ್ಲದ ಜೀವನ, ಸಪ್ತೆ ಸಾರೂ ಅನ್ನು, ಎರಡೂ ಒಂದೇ!...ಈಗ ನಿಮ್ಮಣ್ಣ ಅತ್ತಿಗೆ ಜಗಳ ಆಡದೇ ಇರೋದಕ್ಕಾದರೂ ಇಷ್ಟೇ ಕಾರಣ: ಅವರಿಗೆ ಜಗಳದ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ! ಆ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಅವರಿಗೆ ಯಾವಾಗ್ಗೊತ್ತಾ ಗುತ್ತೋ, ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಜಗಳ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡ್ತಾರೆ, ಆಮೇಲೆ ಬೇಡಾಂದ್ರೂ ಬಿಡೋದಿಲ್ಲ!—ಅಷ್ಟೇ ನೋಡು ಅದರ ಅಂತರ್ಯ!

ಸುಮಕೋಮಲ: ಹಾಗಾದ್ರೆ ಜಗಳದ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಹ್ಯಾಗ್ಗೊತ್ತಾ ಡ್ಲೋದು ಅವರಿಗೇ?

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ: ಏನಾದ್ರೂ ಇಡಬೇಕು ಮೆಣಸಿನ ಕಾಯಿ ಘಾಟು!...ಏನಿಡೋಣಾ? ... ನೀನೂ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡು, ನಾನೂ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ.

ಸುಮಕೋಮಲ: ಏನ್ನಾಡೋಣಾ!....

[ಇಬ್ಬರೂ ಮೂಗಿನ ಮುಂವೆ ಬೆರಳು ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಕ್ಷಣಕಾಲ ತೀಕ್ಷ್ಣ ವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವರು.]

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ: [ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ, ಏಳುತ್ತ.]... ಅ...ಅ...ಅ...ಅ...! ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು! ಆಗ ತಕೋ, ಇಬ್ರಿಗೂ....

ಸುಮಕೋಮಲ: [ಸಮೀಪಿಸಿ] ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ತೋಚಿತೆಂದ್ರೇ?

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ: ಓಯೋ! ಈ ನನ್ನ ಮಿದಳೂನೋಡು— ಅದೂ ಇಂಥಾ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ—ಮೆಯಿಲ್‌ಟ್ರಿಯನ್ ವೇಗದಿಂದ ಓಡೋ ಪದ್ಧತೀನ್ನು! ಏನು ಸಾಮಾನ್ಯಾಂತ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ್ಯಾ?... ಈಗ ನೋಡು, ನಿಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ, ಜಗಳದ ಸ್ವಾರಸ್ಯನೋಡು, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾಗ ಕಾಣಿಸಬೇಕು!—ಅಂಥಾ ಉಪಾಯ ಹುಡುಕೇದೀನಿ!

ಸುಮಕೋಮಲ: ಇನ್ನೂ ಚನ್ನಾಗಿ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡೀಂದ್ರೇ.... ಅವಸರ ಪಡಬೇಡಿ.

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ನಾನು ಹುಡುಕಿರೋ ಪ್ಲಾನು ನಿನಗೇನು ಗೊತ್ತು?....ಶುಭಸ್ಯ ಶೀಘ್ರಂ! ವೃಥಾ ಯಾಕೆ ಕಾಲಯಾಪನೆ? ಪ್ರಾರಂಭಾ ಮಾಡೇಬಿಡೋಣ ಬಾ.

ಸುಮಕೋಮಲ : ಈಗೇನ್ಮಾಡ್ಬೇಕೂಂತೀರೀ?

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಈಗ,....ಮೊದಲು,....ನಾವಿಬ್ಬೂ ಧೋಡ್ಡ ದಾಗಿ ಜಗಳಾಡಬೇಕು.

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಚಿಚ್ಚಿ] ಆಂ?!..... ಜಗಳಾಡಬೇಕಾಗಿರೋರು ಅವರೊಂದ್ರೇ— ನ್ನಾ ವಲ್ಲಾ ! ಅದೇ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟ್ರೀ ಎನೋ ನೀವೂ !

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಅವರ ಜಗಳಕ್ಕೇನೇ ನಾ ಹೇಳ್ತಾ ಇರೋ ದೂನೂ ! ಇದು ಮೂಲ !....ನಾ ಹೇಳೋಹಾಗೆ ಮಾಡ್ತಾ ಬಾ. ಹ್ಯಾಗಾ ಗುತ್ತೇನ್ನೋದು ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಆಮೇಲ್ಬೇಳ್ತೀನಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವ ದ್ವಾಗಿ !....[ಚಿತ್ತ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವನು.]

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಘನಃ] ಇದೇನ್ನಿ ಜವೂ ಸುಳ್ಳೋ ಗೊತ್ತು ಗೋದಿಲ್ಲಲ್ಲಾ ! ಅಡಿಗೆ ಮಾಡ್ಲಿಲ್ಲಾನ್ನೋ ಸಿಟ್ಟು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳೋ ಆಟಾನೋ ಎನೋ ? ಅಥವಾ ಅವರಿಗೆ ಜಗಳ ಹೆಚ್ಚೊ ಉಪಾಯಾನೇ ಇದ್ದೀತೋ ! .. ಹ್ಯಾಗಾದ್ರೂ ಒಳ್ಳೇ ಗ್ರಾಚಾರಾ ಬಂತಲ್ಲಾ ನನಗೇ !

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : [ಹುಡುತಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಅವಳ ಮುಖವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತ] ಈಗ,.... ನಾನು,....ನಿನ್ನ,.... ಇಗೋ ಈ ಬೆತ್ತದಿಂದ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಡೆತೀನಿ.

ಸುಮಕೋಮಲ : ಏನೂ ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲ.

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಹುಡು, ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಅನ್ನಬಾರದು.....ನಾನು ಹೊಡೆಯುತ್ತಲ್ಲ, ನೀನು ಗಟ್ಟಿಟ್ಟಾಗಿ ಕಿರಿಚಿಕೋ.

ಸುಮಕೋಮಲ : ಸ್ವತೇವ !—ಅದು ನೀವೇನೂ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : [ಅರಾಮ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲಿರುವ ದಿಂಬನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೇಲಿಟ್ಟು, ಕೋಪದಿಂದ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ:]ಹಾಗ್ಯಾಡ್ತೀಯಾ ಇನ್ನೇಲೇ ?

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಅನುಮಾನದಿಂದ, ಮೆಲ್ಲನೆ:].... ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ, ಹ್ಯಾಗೂ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲ.

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : [ಮೆಲ್ಲನೆ] ಅಯ್ಯೋ ವೆದ್ದೇ, ನಿಜಾಂತ ತಿಳಿ ಕೊಂಡ್ಯಾ?....ಸುಮ್ಮನೆ ಹಾಗೆ ನಟನೆ, ಅಷ್ಟೇ! ಹೊಡೆಯೋದು ಈ ದಿಂಬನ್ನ—ನಿನ್ನಲ್ಲ!

ಸುಮಕೋಮಲ : ಓ, ಹಾಗೋ!? ಸದ್ಯ!.... [ಯೋಚಿಸಿ,] ಗೊತ್ತಾಯ್ತಂದ್ರೆ, ತುಂಬಾ ಚನ್ನಾಗಿದೆ ಉಪಾಯ!ಆದ್ರೆ,.... ದಿಂಬು ಹೊಡೀತಾ ಹಾಗೇ ಮಧ್ಯೇ ಮಧ್ಯೇ....

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : [ಕಿರುನಗೆಯಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ] ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ, ಏನೂ ಭಯಪಡಬೇಡ....ಹುಂ, ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಿವೆಬೇಕು ಮಗ್ಗಲು ಮನೆಗೆ! ಎಲ್ಲಿ, ತಿರಿಗೇ ಮೊದ್ಲಿಂದ....[ಜಿತ್ತ ಮೇಲಕ್ಕಿತ್ತಿ, ಕೋಪದಿಂದ, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ:]....ಆಂ? ಹಾಗೂಡ್ತೀಯಾ ಇನ್ನೇಲೇ?.... [ಮೆಲ್ಲನೆ:] ಊಂ ಅನ್ನು.

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ] ಊಂ, ನಾ ಹಾಗೇ ಮಾಡೋದು ನಾ ಹಾಗೇ ಮಾಡೋದು! ಅದೇನ್ತಾಡ್ತೀರೇನೋ ಮಾವ! ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ಅಷ್ಟು ರಾಧಾಂತಾ ಮಾಡೀ, ತಿರಿಗೇ ಈ ಹೊತ್ತೂ ಮರು ಮಾಡ್ತೀರಲ್ಲ! ಹೇಳೋರು ಕೇಳೋರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲೇ?

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : [ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ] ಎಷ್ಟು ಮಾತು? ಡ್ಯಾಂ!.... [ದಿಂಬಿಗೆ ಒಂದೇಟು ಬಿಗಿಯುವನು].

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಕಿರುನಗೆಯಿಂದ ಹಿಂಜಿ ಸಮಕೋಮಲ, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಹಹಹ!] [ಎನ್ನುತ್ತಿ ನಿಗಮನವಳು]

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : [ಮೆಲ್ಲನೆ] ತಾಳು ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡೋಣ.... [ಕ್ಷಣಕಾಲ ಆಲಿಸಿ,].... ಇನ್ನೂ ಕೇಳಿಸ್ತಿಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ! ...ಎಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೂ... [ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ,] ಡ್ಯಾಂ! [ದಿಂಬಿಗೆ ಒಂದೇಟು ಬಿಗಿಯುವನು]

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಕಿರುನಗೆಯಿಂದ ಹಿಂದಿನಂತೆ ನಗಿಯುತ್ತ, ಅದರ ಇನ್ನೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ] ಅಹಹಹಹ!....ಅಯ್ಯೋ ಸತ್ತೇ!

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಹಾಗೇ!!....ತಾಳು, [(ಇ) ಕಡೆ ನೋಡಿ ಆಲಿಸಿ]ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇರೋಹಾಗಿದೆ ಪಕ್ಕದ ಮನೇಲಿ!

ತೆರೆಯಲ್ಲಿ (ಇ) ಬಳಿ : ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತಿಗೆ : [ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ:] ಹಾದು, ಅವ

ರೇಂದ್ರೇ!.... ತಿರಿಗೀ ಜಗಳಾಡ್ತಾ ಇದಾರೆ ಗಂಡಾಹೆಂಡ್ತೀ! ಬೇಗ ಬನ್ನೀಂದ್ರೇ ಹೋಗೋಣಾ.

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : [ಕಿರುನಗೆಯಿಂದ ಮೆಲ್ಲಗೆ] ಅಗ್ಗೋ, ನಿಮ್ಮತ್ತಿಗೇ ಧ್ವನಿ! ಕೇಳಿಸ್ತು ಆಕೀಗೆ!.....ಬರ್ತಾಳೀಗ ಇಲ್ಲಿಗೆ!....ಬರಲೀ ತಾಳು.

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಕಿರುನಗೆಯಿಂದ] ಆಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ನಾನೇನ್ಮಾಡ್ಬೇಕೂ?

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : [ಮೆಲ್ಲನೆ] ಮೆಲ್ಲಗ್ಗಾತಾಡು, ಕೇಳೀತು!..... ಆಕೀ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ನೀನೇನ್ಮಾಡ್ಬೇಕೂಂತೀಯೋ,....ಹೇಳೀನಿ ; ಆ ತಲಬಾಗ್ಗಗಳೀ ಹಾಕೀ ಬಾ [ಎಂದು (ಅ) ಬಾಗಿಲ ಕಡೆ ತೋರಿಸಿ, ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವನು (ಕು.)]

ಸುಮಕೋಮಲ : [(ಅ) ಬಾಗಿಲು ಅಗಳಿ ಹಾಕಿ ಬಂದು, (ಚ) ಕುರ್ಚಿ ಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು] ಹೇಳೀಂದ್ರ ಬೇಗಾ!.... ಬಂದ್ಬಿಡ್ತಾಳಾಕೀ!

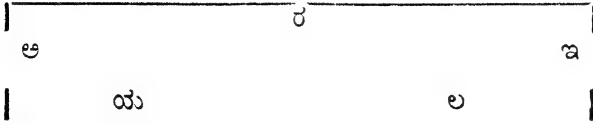
ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : [ಮೆಲ್ಲನೆ] ಎನ್ಮಾಡ್ಬೇಕೂಂತೀಯೋ,..... [ಅಭಿನಯ ಸಮೇತ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಲಾರಂಭಿಸುವನು.]

[ಬೀದಿಯ ತೆರೆ ಬೀಳುವುದು]

ಅಂಕ ೨—ಬೀದಿ

(ತ್ರಿ ಪುರಾಂತಕಯ್ಯನ ಮನೆಯ ಬಳಿ)

ಅದರ ನಕ್ಷೆ ಹೀಗಿದೆ

ಅ, ಇ : ಪ್ರವೇಶಗಳು.

ಯ, ರ, ಲ : ಸ್ಥಳ ಸಂಕೇತಗಳು.]

[ಪ್ರವೇಶ (ಅ) : ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ ಮತ್ತು ಶಾಂತಪತಿ]

[ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆಯು ಗಂಡನನ್ನು ಬಲವಂತದಿಂದ ಎಡಗೈ ಹಿಡಿದಳೆಯುತ್ತಿರುವಳು. ಶಾಂತಪತಿಯು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಜಗ್ಗುತ್ತಿರುವನು. ಅವನ ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಅಂಚೆಗೆ ಹಾಕಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವ ಒಂಬತ್ತು ಕವರುಗಳಿರುವುವು.]

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ಗಂಡನ ಕೈ ಹಿಡಿದಳೆಯುತ್ತ] ಬನ್ನೀಂದ್ರೆ ಜಾಗ್ರತೇ.... ಜಗಳ ಆಡ್ತಾ ಇದಾರವರೂ !

ಶಾಂತಪತಿ : [ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಜಗ್ಗುತ್ತ, ಹಾಗೂ ಹೆಂಡತಿಯ ಸೆಳೆತದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತ,] ಸದ್ಗುರುವೇ, ಶಾಂತಾನಂದಾ !..... ಸುಮ್ಮನೆ ಯಾಕೆಳೀತಾ ಇದ್ದೀಯೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀ, ಅವರ ಜಗಳಕ್ಕೆ ನನ್ನಾ !....ಜಗಳಾಂದ್ರೆ ನನ್ನ ವೈಗಾಗೋದಿಲ್ಲಾ ನ್ನೋದು ನಿನಗೊತ್ತೇ ಇದೆ !....ಎಲ್ಲಾ ಶಾಂತವಾಗಿರಬೇಕು ನನಗೆ !

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ಗಂಡನನ್ನು ಮಧ್ಯರಂಗಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದು,]ಹಾಗಂತ ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿ ಹ್ಯಾಗೇಂದ್ರೆ? ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ್ದೊತ್ತೂ; ಇರೋರಿಬ್ಬರೂ; ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸು—ಹೇಳೋರಿಲ್ಲಾ, ಕೇಳೋರಿಲ್ಲಾ ; ಮೊನ್ನೆ ಹೂಡಿದ ಜಗಳ ಇನ್ನೂ ಆರಿದ್ವಾಗೇ ಇಲ್ಲಾ ! ಏನಾದ್ರೂ ಅನರ್ಥ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಾರಾಮೇಲೆ !

ಶಾಂತಪತಿ: [ಏನೂ ತೋಚದೆ] ತ್ರಿಪುರಾಂತಕ ಅನ್ನೋ ಹೆಸರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗೇ ಮಾಡ್ತಾನಲ್ಲಾ ಇವನೂ!

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ: ನೀವೊಂದು ಬುದ್ಧಿ ಮಾಡ್ತಾ ದ್ರೋಣದೇವರಾಜನಿಗೆ ಅವರಿಗೆ?...ಕಡೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ತಂಗೀಗಾದ್ರೋ....

ಶಾಂತಪತಿ: [ತಲೆ ಮತ್ತು ಕೈ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾ] ಉಹುಹುಂ, ಅದು ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ!....ನೋಡೂ, ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯೋದಿಲ್ಲ. ಜಗಳದ ಮಧ್ಯೆ-ಅದರಲ್ಲೂ ಗಂಡಾಪಂಡಿ ಜಗಳದ ಮಧ್ಯೆ ಹೋಗಲೇ ಬಾರದು. ಈಗ ಜಗಳಾಡ್ತಾರೆ, ಉತ್ತರ ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಕಲೆತುಕೊಳ್ಳತಾರೆ! ಕೇಳಿದೀಯೋ ಇಲ್ಲೋ ಗಾಂವಿ: ಗಂಡಾಪಂಡಿರ ಜಗಳ....?

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ: ಅಷ್ಟೇಂತೀರಾ?...[ತಲೆಯ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು,].....ನೀವೈದೋದು ನಿಜಾಂದ್ರೇ, ಈಗೇನೂ ಗಲಾಟೆನೇ ಕೇಳೋದಿಲ್ಲಾ ಅವರ ಮನೇಲೇ!

ಶಾಂತಪತಿ: ಆಗ ಕೇಳಿಸಿದ್ದು ತಾನೇ ಏನೂ? ಜಗಳ ಹಾದೋ ಅಲ್ಲೋ ಯಾರಿಗೊತ್ತು?

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ: ಆಗ ಚನ್ನಾಗೇ ಕೇಳಿಲ್ಲಂದ್ರೇ-ಧಬ್ ಧಬ್ ಅಂತಾ!

ಶಾಂತಪತಿ: ಏನೋ, ಹಿಂದೂ ಬೀದಿ ವೆಂಕಟ್ರಮಣಸ್ವಾಮಿ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಪೂಜೆಗೆ ನಗರೀ ಹೊಡೆದಿದ್ದಿರಬಹುದು!

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ: ಅಯ್ಯೋ, ಸ್ವಂತೋಲ್ಲ ಮೂ ಕೂಕ್ಕೊಂಡ್ರಾಗೆ ಕೇಳಿಲ್ಲಂದ್ರೇ! ನಗರೀ ಹೊಡೆದರೆ ಆಕೇ ಯಾಕೆ ಕೂಕ್ಕೋ ಬೇಕೋ!...ಆಗ ಕೇಳಿಸಿದ್ದೇನೋ ಜಗಳಾನೇ!-ಅದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತಾಗ್ಲೇ ಇಬ್ಬರ ಸಂಜೋಗಿ ಬಿಟ್ಟೋ ಏನೋ! ಅವರು ಜಗಳಾಡೋದೂ ತಪ್ಪಲ್ಲ, ಕಲೆತೊಳ್ಳೋದೂ ತಪ್ಪಲ್ಲ! ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ನೋಡಿದೀನಿ. ಆತ, ಅದ್ಯಾಕೋ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಾಗಲೇ ಸಿಟ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು, [ಅಣಕಿಸುವಂತೆ] “ಹಾಗಾದ್ರೀಯಾ ಇನ್ನೇಲೆ, ಹಾಗಾದ್ರೀಯಾ ಇನ್ನೇಲೆ” ಅಂತ ಕೂಗಾಡ್ತಾನೆ! ಅವಳು, [ಅಣಕಿಸುವಂತೆ] “ಊಂ, ನಾ ಹಾಗೇ ಮಾಡೋದು, ನಾ ಹಾಗೇ ಮಾಡೋದು”

ಅಂತಾಳೆ! ಆಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರೂ ಚನ್ನಾಗಿ ಜಗಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ! ಅವರಾಡೋ ಜಗಲಾ ನೋಡಿದರೆ, “ಇನ್ನೇನ್ ಗತಿ, ಇಷ್ಟ್ವ ಜಗಳ ಆದಿದೋರು, ಇವರು ನಿಜವಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಕಲೀತಾಯೇ? ಅಂತ ಅನುಮಾನವಾಗುತ್ತೆ! ಆದ್ರೆ ಉತ್ತರಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಆತ ಹಾಗ್ಗೋಗಿ ಹೀಗ್ಗಂದು, [ಅಣಕಿಸುವಂತೆ] “ಕೋಮ್ಲ, ಸ್ಪಂಕೋಮ್ಲ, ಡ್ವಿಯರ್!”—ಅಂತಾನೆ! ಅವಳು, [ಅಣಕಿಸುವಂತೆ:] “ಏನಂದ್ರೆ, ಏನಂದ್ರೆ” ಅಂತ ಕುಲುಕ್ತು, ತಾವೆಂದೂ ಜಗಳ ಆಡ್ಲೇ ಇಲ್ಲೇನೋನ್ನೋ ಹಾಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಾಳೆ! ಇದೆಲಾ ಏನಿರಬಹುದೂಂತೀನಿ! ಅದೇನ್ ರಹಸ್ಯನೋ ಗೊತ್ತೇ ಆಗೋದಿಲ್ಲ!

ಶಾಂತಪತಿ: ಅಲ್ಲೇ ಲಕ್ಷ್ಮಣ, ಇಷ್ಟ್ವ ವರ್ಷ ಆಗಿದೆ; ನುನು ನಿನ ಸಂಗಡ ಎಂದಾದ್ರೂ ಜಗಳ. ಹೋಗ್ಲಿ ಕಡೆಗೆ ಗಟ್ಟಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತಾದ್ರೂ ಆಡಿದೇನ್ಯೇ ನಿನೇ ಪೇಳು!....ಆಡಬಾರದು, ಜಗಳ ಆಡಬಾರದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸುಖವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನದ್ಗುರು ಶಾಂತಾನಂದರು ಹೇಳೋಹಾಗೆ, ಸುಖ ಇರೋದು ಶಾಂತಿಲಿ! “ಶಾಂತಮುಕ್ತಕ ಸೌಖ್ಯಮುಲೇದು!” ಎಂದಿವರು ನಿರಾಶ್ವರಾ ಕೋಮಲಮಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶಾಂತಿನಾಥನ ಸಾಡಬೇಕು.

ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ಣ: ನಾವೀಗ ತಮ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರೋಣವೋ ಬೇಡವೋ?

ಶಾಂತಪತಿ: ತಾವೀಗ ರಮ್ಯೆ ಆಗಿದ್ದಲ್ಲ ಜಗಳ!—ನಾವನ್ನಾಕೆ ಹೋಗಬೇಕು? ...ನಮ್ಮ ಹೋಗಲೆ ನಿನಗೆ ಕೆಲಸ ನೀನು ನೋಡಿಕೋ. ನಾನು ಹೋಗಿದ್ದೇನಿ ಈ ಒಂಭತ್ತು ಕಾಗದಾನೂ ಅಂಚೇ ಗಾಳಿಗೆ ಬರ್ತೀನಿ—ಆಗ್ಲೇ ಅಂಚೇ ಕಟ್ಟೋ ಹೊತ್ತಾಗ್ತು ಬಂತು.

ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ಣ: ಪೇಟೇಗಿತ್ತೋಗಿ? ಹಾಗಾವ್ರೆ ಒಂದು ಬರ್ ರ ಸೋಪು ತಕೊಂಡ್ಲನ್ನು—ಆಗ್ಲಿ ಮುಗಿಹೋಗಿದೆ ಮನೇಲಿ; ಬಟ್ಟೆಗೈಲ್ಲಾ ತುಂಬಾ ಮಾಸಿಬಿಟ್ಟವೆ?

ಶಾಂತಪತಿ: ತರ್ತೇನೆ....[ಕವರು ಎಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ (೭) ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವನು.]

ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ಣ: ಹಾಗೇ ಏನಾದ್ರೂ ತರಕಾರಿ ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು—ಇದ್ದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಈಗಿನದಿಗ್ಲೇ ಸರಿಹೋಯ್ತು.

ಶಾಂತಪತಿ: ಉಂ....[ಎಂದು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು,]....ಬಾರ್ ಸೋಪು, ತರಕಾರಿ—ಎರಡಾಯ್ತು. ಇನ್ನೂ ಏನಾದೂ ತರೋದಿದ್ದೆ ಹೇಳಿಬಿಡು ಈಗ್ಗೆ.

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಇನ್ನೇನೋ ಹೇಳಬೇಕೂಂತಿದ್ದೆ !....[ಯೋಚಿಸಿ,]
....ಉಂ! ಕಾಫೀಪುಡಿ!—ಅಬ್ಬಬ್ಬಂದ್ರೆ ಇನ್ನೆರಡ್ವೊತ್ತಿಗಾದೀತು ಮನೇಲಿರೋ ಪುಡಿ!

ಶಾಂತಪತಿ: ಏನು ಕಾಫೀನೋ, ಹಾಳು ಕಾಫಿ! ದುರಭ್ಯಾಸ! ಕಾಫೀ ಬದ್ಲಾ, ನಾ ಹೇಳೋದು ಕೇಳು, ಇನ್ನೇಲೆ ಮಜ್ಜೆಗೇ ಕುಡ್ಕೋಣ—ಶಾಂತವಾಗಿರುತ್ತೆ !

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಹಾಗೇ ಆಯ್ತು.....ಬಾರ್ ಸೋಪ್ ಮಾತ್ರಾ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರೀ ಕಾರ್ಖಾನೆಯೇ ತಕೊಂಡ್ವನ್ನಿ, ಇನ್ಯಾವೂ ಬೇಡಿ.

ಶಾಂತಪತಿ: ಅಷ್ಟೇ ತಾನೇ ತರಬೇಕಾದ್ತು? ... ಸ್ವರಿ....[(ಇ) ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿ,]....ಮನೇಲಿ ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ನೀನು ನೋಡಿಕೋ; ಮತ್ಯಾವ ಸುದ್ದಿಗೂ ಹೋಗಬೇಡ—ತಿಳಿತೋ?...[ತನ್ನಲ್ಲಿ] ಸದ್ಗುರುವೇ, ಶಾಂತಾನಾದಾ !

[ನಿರ್ಗಮ (ಇ) ಶಾಂತಪತಿ.]

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ತೆರೆಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಲಿಸಿ ಬಂದು ತನ್ನಲ್ಲಿ:].... ಸದ್ದೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ ! ಇದೇನಿರಬಹುದು ವಿಚಿತ್ರಾ! ಜಗಳ ಚೆನ್ನಾಗೇ ಕೇಳಿತ್ತು ಆಗ?!...ಅಥ್ಯಾ, ಅವರೇಳಿದ್ದಾಗೆ ; ವೆಂಕಟ್ರಮಣಸ್ವಾಮಿ ನಗಾರಿನೇ ಇದ್ದೀತೋ ?!

ತೆರೆಯ ಹಿಂದೆ : ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ [ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ] ಧ್ಯಾಂ! [ಎಂದು ದಿಂಬಿಗೆ ಒಂದೇಟು ಬಿಗಿಯುವನು.]

ತೆರೆಯ ಹಿಂದೆ : ಸುಮಕೋಮಲ : [ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ] ಅಹಹಹ !..... ಹಾ !.....

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ಗಾಬರಿಯಿಂದ ತನ್ನಲ್ಲಿ:] ಅಗೋ, ಮತ್ತೆ ಅದೇ !!ಇದು ನಗಾರಿ ಅಂದ್ರೆ ಒಪ್ಪೋ ಮಾತೇ?...ಈ ಸಾರೀ ಯಾಕೋ

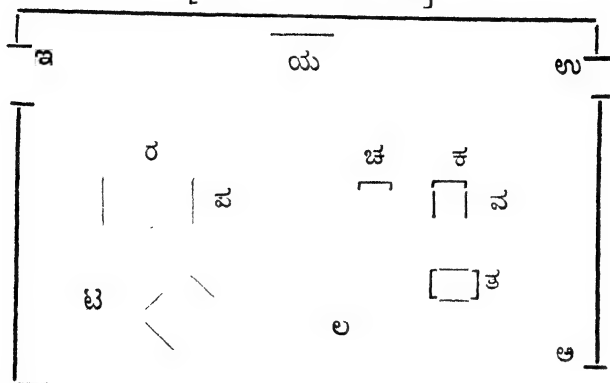
ಮೂರು ದಿವ್ಯ ಆದ್ರೂ ಕಲೆತ್ತೊಂಡೇ ಇಲ್ಲ ಇವರು !.... ಈಗೇನ್ನಾಡ್ಲಿ....
 [ಕೈ ಹಿಡುಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ,] ಇವರಾದ್ರೂ ಇದ್ದಿದ್ರೆ ಚನ್ನಾಗಿತ್ತಲ್ಲಾ.... [ಬೇಗ
 (ಇ) ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ,] ಹೊರಟ್ರೋಗ್ಬಿಟ್ಟಿದಾರೆ !..... [ಎನ್ನುತ್ತ
 ಮರಳಿ ಬಂದು, ಆಚೆ ಈಚೆ ನೋಡಿ] ಬೀದೀಲೂ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ! ಮಟ
 ಮಟಮುಢ್ಯಾಹ್ !.... ನಾನಾದ್ರೂ ಹೋಗಿ ನೋಡ್ಕೊಂಡ್ಬರ್ತಿನಿ—
 ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ಬಿಟ್ಟಾರಾಮೇಲೆ !.... [ಎನ್ನುತ್ತ ಅವಸರವಾಗಿ
 ಹೋಗುವಳು.]

[ನಿರ್ಗಮ (ಇ) : ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ]

[ಬೀದಿಯ ತೆರೆ ಏಳುವುದು]

ಅಂಕ ೩—ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯನ ಮನೆಯ ಪಡಸಾಲೆ

[ನಕ್ಷೆ : ೧ ನೆಯ ಅಂಕದಂತೆ]

[ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ ಮತ್ತು ಸುಮಕೋಮಲ]

[ತೆರೆ ಎದ್ದಾಗ ಇಬ್ಬರೂ ಸಿಂತು ಪರಸ್ಪರ ಮುಖಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ನಗುತ್ತಿರುವರು. ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತವೂ, ಸ್ವಾಮಿನ ಮೇಲೆ ದಿಂಬೂ ಇರುವುದು]

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ದಿಂಬೆಲ್ಲಾ ಹರಿದ್ವೇದ್ಯಾ ದಿಕ್ಕೇ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾ ! ಯಾಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲವಾದೀತು ಈಕೇ ? !

ಸುಮಕೋಮಲ : ಬಂದ್ರೆ ಬರ್ರಿ, ಬಟ್ರೆ ಬಿಡ್ಲಿ, ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹೊತ್ತು ಹೀಗೇ ಮಾಡೋಣಂದ್ರೆ, ಚನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ !

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಹೂಂ, ತಕೋಹಾಗಾದ್ರೆ ! [ಎಂದು ದಿಂಬಿಗೆ ಒ.ದೇಟು ಬಿಗಿದು, ಅಮೇರೆ ಸುಮಕೋಮಲೆಯನ್ನು ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವನು.]

ಸುಮಕೋಮಲ : ಹಾ, ಹಾ !....[ಎಂದು ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಳು.]

ಒಳಗೆ (ಅ) ಬಳಿ : ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಸ್ವಂಕೋವಲ್ಲಮ್ಮಾ, ಸ್ವಂಕೋವಲ್ಲಮ್ಮಾ....ಬಾಗ್ಲು ಬಾಗ್ಲು....[ಎಂದು ಬಾಗಿಲ ಮೇಲೆ ಶಬ್ದ ಮಾಡುವಳು]

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : [ಮೆಲ್ಲನೆ] ಆಹ್ಲ ! ಬಂದ್ಲು ನಿಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆಬರ್ದೇಬೇಕಲ್ಲ !..... [ಎನ್ನುತ್ತ ದಿಂಬನ್ನು ಆರಾಮಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಬೆತ್ತವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲೇ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು, ಮೆಲ್ಲನೆ :]ನಾ ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆಯಲ್ಲ! ಅದರಂತೆ ಮಾಡಿಬಿಡು, ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಹೋಗುತ್ತೆ! ಕೂತುಕೋಬಾ ಈ ಆರಾಮಕುರ್ಚಿಲಿ. ನಾ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲಿಗೆಗೀತೀನಿ.

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಆರಾಮಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ನೋವನ್ನು ನಟಿಸುತ್ತ, ಹಾಗೆ ಹೀಗೆ ಹೊರಳುತ್ತ, ಮೃದುವಾಗಿ :] ಹಾ ಅಂ,.... ಹೊಲುಂ,.... ಅನ್ಮಾಅ,....

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : [ಕಿರುನಗೆಯಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ :] ಆಹಾ, ಅನುಭವಶಾಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಆಗ್ಲಿ ! [ಎನ್ನುತ್ತ ಹೋಗಿ, (ಆ) ಬಳಿ ನಿಂತು, ಗಂಭೀರವದನನಾಗಿ, ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು, ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿರಲು ತಾನು (ಯ) ನಿಲುವಿಗೆ ಬೆತ್ತವನ್ನು ಹಾಕಿ, (ಇ) ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಆರೆಮರೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವನು.]

[ಪ್ರವೇಶ (ಅ) : ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ]

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಹಿಂದಿನಂತೆ]....ಹಾಅಂ, ಹೊಲುಂ,.....ಅನ್ಮಾಅ,....

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [(ಚ) ಕುರ್ಚಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಸುಮಕೋಮಲೆಯ ಹಿಂದಿರುವ ದಿಂಬನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತ]....ಎನು ಗ್ರಾಚಾರಾನ್ಮಾ ಇದು, ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ್ದೊತ್ತೂ !....ಎಡ ಮಗ್ಗಲೆದ್ದಿದ್ದೋ ಎನೋ ಬೆಳಗ್ಗೆ ! ಎಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ಟಾಗಿದೆ ?....ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಗೆ ಸುಧಾರಿಸ್ಕೋ.

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಹಿಂದಿನಂತೆ]ಹಾಅಂ,..... ಹೊಲುಂ, [ಎನ್ನುತ್ತ ಹಾಗೇ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ದಿಂಬಿಗೆ ಒರಗಿಕೊಂಡು, ತುಂಬಾ ನೀಶಕ್ತಳಾಗಿರುವಂತೆ ನಟಿಸುವಳು.]

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ಬೀಸಣಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವಳಿಗೆ ಸೋವುತ್ತ (ಚ) ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು,].... ಅವರಾದ್ರೂ ಇಲ್ಲ ಮನೇಲಿ....ಈಗ್ರಾನೇ ಪೇಟೇಗ್ಗೋದ್ರು.

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : [(ಟ) ಕುರ್ಚಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ದೃಢವಾಣಿಯಿಂದ]

....ಅಲ್ಲವೋ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮೋರೇ, —ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮಕ್ಕಾ, —ಇವಳೂ,.... ಮೊನ್ನೆಯಿಂದಾ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ,....[ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಸುಮಕೋಮಲೆಯ ಕಡೆ ನೋಡಿ, ಗಾಬರಿಗೊಂಡವನಂತೆ:]ಆಂ?! ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗಿ ದಾಳೇನಮ್ಮಾ? ಕಣ್ಣುಚ್ಚೊಂಡಿದಾಳಲ್ಲಾ, ಅಯ್ಯೋಯ್ಯೋ!....[ಎನ್ನುತ್ತ (ವ) ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಗಾಬರಿಯಿಂದ, ಮೃದುವಾಗಿ:] ...ಕೋವ್ವ,.... ಸ್ವಂಕೋವ್ವ,.....

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತಿಗೆ: ಅಹಹಹ!....[ಅಣಕಿಸುವಂತೆ] “ಕೋವ್ವ! ಸ್ವಂಕೋವ್ವ!! ಇಂಥಾ ಸುಮಕೋಮಲಾನ ಹೀಗೆ ಬೆತ್ತಾ ತಕೊಂಡ್ಬೊಡ್ಬೊಡ್ಬೊಡಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಕೈಯಾದ್ರೂ ಹ್ಯಾಗೆ ಬಂತು, ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ ನೋರೇ?!....ಹೀಗುಂಟೇನವ್ವಾ ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ?

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ: [ಕೈಬೆರಳಿನಿಂದ ಸುಮಕೋಮಲೆಯ ಶ್ವಾಸವನ್ನು ಆರಿತುಕೊಂಡು, ಮೆಲ್ಲನೆ]....ಪರವಾಯಿಲ್ಲ, ಉಸಿರಾಡ್ತಾ ಇದೆ!

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತಿಗೆ: ದೇವರು ದೊಡ್ಡೋನಿದ್ದ! ಸ್ವಲ್ಪ ಏನಾದ್ರೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಆಗಿದ್ದೆ ಏನ್ ಗತಿ!

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ: [ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಳ್ಳನಂತೆ ತಲೆಬಾಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಕೈ ಹಿಡುಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ,] ಗೊತ್ತಾಗ್ತಿಲ್ಲವೋ — ಇಷ್ಟೊಂದ್ ವೆಟ್ಟುಗಿದೇ ನ್ನೋದು ಗೊತ್ತಾಗ್ತಿಲ್ಲ....ಸುಮ್ಮನೆ ರೇಗಿಸಿಬಿಟ್ಟು! [ಕರವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಸುಮಕೋಮಲೆಗೆ ಸೋವುತ್ತ, ಮೃದುವಾಗಿ:]....ಸುಮಾ,....ಒಂದ್ತಾತಾದ್ರೂ ಆಡೇ.....

ಸುಮಕೋಮಲೆ: [ಹುಬ್ಬು ಗಂಟಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ:| ಉಹ್ಹಂ [ಎಂದು ಮುಖವನ್ನು ಆಚೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಳು.]

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತಿಗೆ : ನೀವೀಗ ಮಾತಾಡಿಸ್ಬೇಡಿವ್ವಾ....ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಹಾಗ್ಬೋಗಿ ಬನ್ನಿ ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ.

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಹೀಗಿರೋಳ್ಳ ಬಿಟ್ಟು ಹ್ಯಾಗಮ್ಮಾ ಹೋಗೋದೂ!.....ಉಂ, ಹೋಗಿ ಡಾಕ್ಟರ್‌ನಾದ್ರೂ ಕರಕೊಂಡ್ಬರಲೇ ನಮ್ಮ?

ಸುಮಕೋಮಲೆ: [ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ] ಬೈಕಿಲ್ಲ.

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : [ಸ್ವಲ್ಪ ಗೆಲುವಾದಂತೆ:] ಅಗೋಮ್ಮ ನೂತಾ
ಡ್ತಾಳೆ, ಪರವಾಯಿಲ್ಲ !

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಪರವಾ ಏನೂ ಇಲ್ಲವ್ವಾ ; ಡಾಕ್ಟರೇನೂ ಬೇಡ—
ಆಕೇಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ.... ನೀವು ತಾನೇ ಏನಂತ ಹೊಕ್ಕೋತೀರಿ ಡಾಕ್ಟರ
ಮುಂದೆ ? ನಾ ಎಲ್ಲಾ ನೋಡ್ಕೋತೀನಿ,ನಿವೂ,

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಹೂವ್ಮಾ, ಹಾಗ್ಗೋಗ್ಗಿಟ್ಟರ್ತೀನಿ....ನೀವೇ
ನಮ್ ಪಾಲಿನ ದೇವರು !....[ಎನ್ನುತ್ತ ಹೋಗಲಾರದವನಂತೆ
ಹಿಂದಹಿಂದಕ್ಕೆ ನೋಡುತ್ತ, (ಯ) ನಿಲುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಕೋಟು,
ಹ್ಯಾಟು, ಕೈಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವನು.

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಕ್ಷೀಣಸ್ವರದಲ್ಲಿ] ನೀರುನೀರು ...

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ನೀರು ಬೇಕೇ ? ತರ್ತೇನಮ್ಮ....[ಎಂದು ಏಳುವಳು]
[ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯನು (ಇ) ಬಾಗಿಲನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಗಾಜಿನ
ಲೋಟದಲ್ಲಿ ನೀರು ತಂದು ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿಡುವನು. ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮನು ಅದನ್ನು ಸುಮ
ಕೋಮಲೆಗೆ ಕೊಡುವಳು.]

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ಕುಡಿದು, ನೆಟ್ಟಗೆ ಕುಳಿತು,] ಅೞಿ,....
ಸ್ವಲ್ಪ ಧಣ್ಣಾಗಾಯ್ತು ! [ಎಂದು ಬೀಸಣಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಳು]

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ನಾ ಸೋವತೇನಮ್ಮ, ಬೀಸಣಿಗೆ ಕೊಡು ಇಲ್ಲಿ.

ಸುಮಕೋಮಲ : ಏನೂ ಪರವಾಯಿಲ್ಲ ಅತ್ತಿಗೆ, ಈಗ ಹುಷಾರಾ
ಗಿದ್ದೀನಿ.

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ವ್ಯದುರಾಗಿ] ಹುಷಾರಾಗಿದ್ದೀಯಾವ್ಮಾ ? [ಎಂದು
ಸುಮಕೋಮಲೆಯ ತೋಳನ್ನು ಮುಟ್ಟುವಳು.]

ಸುಮಕೋಮಲ : [ತೋಳನ್ನು ಭಟಕ್ಕನೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ,]
ಅೞಿ ಹಹಹ! ಅಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಖಳಕ್ ಅನ್ನುತ್ತೆ!....ಅಲ್ಲಾ, ಡಾಕ್ಟರ್‌ನ
ಬೇರೇ ಕರೀತಾರಂತೆ—ಪುಕಾರಾಗೋದಕ್ಕೆ !..... ಹೊರಟ್ಟೋದ್ರೋ
ಇನ್ನೂ ಇಲ್ವೋ ಇವರೂ ?.....[ಎನ್ನುತ್ತ ಗಂಡನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ
ನೋಡುವಳು.]

[ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯನು ಹ್ಯಾಟು, ಕೋಟು, ಕೈಯಲ್ಲೇ, ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು

ಕಳ್ಳನಂತೆ ಭುಜಗಳನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು (ಅ) ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಬೇಗ ಚಪ್ಪಿ ಮೆಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಹೊರಟುಹೋಗುವನು.]

[ನಿರ್ಗಮ (ಅ) : ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ]

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ನೀನಾದ್ರೂ ಸುಧಾರಿಸ್ಕೊಂಡ್ವೋಗಬಾರದಾಗಿತ್ತೇ ಸುಮಕೋಮಲಮ್ಮಾ, ಯಾಕೆ ರೇಗಿಸ್ತೆ ಆತನ್ನು? — “ನಾಹಾಗೇ ಮಾಡೋದು, ನಾ ಹಾಗೇ ಮಾಡೋದು” ಅಂತ?

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಮೂತಿ ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು,]....ಯ್ಯಾಕೋ![ಎಂದು ಮುಖವನ್ನು ಆಚೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಳು.]

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಏನೋ ಇದೆ ರಹಸ್ಯಾ!.....ಕಾರಣ ಇಲ್ಲೇನೇ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆಗುತ್ತೇ?

ಸುಮಕೋಮಲ : ಯಜಮಾನ್ರು ಹೊಡ್ವೋದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರಣಾನೇ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ? ಒಂದೊಂದಿನ್ನ ಒಂದೊಂದ್ಕಾರಣ!..... ಒಂದಿನ್ನ “ನಲ್ಲೇಲಿ ನೀರು ಯಾಕೆ ಧಣ್ಣಗಿದೆ” ಅಂತ ಹೊಡೀತಾರೆ! ಇನ್ನೊಂದಿನ್ನ “ಆಕಾಶ ಯಾಕೆ ಹಚ್ಚಗಿಲ್ಲ” ಅಂತ ಹೊಡೀತಾರೆ! ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ್ನ “ಹುಣಿಸೇಕಾಯಿ ಯಾಕೆ ಡೊಂಕು” ಅಂತ ಹೊಡೀತಾರೆ!....ನಿನಗೆ ತಾನೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೇನು ಇಂಥಾದ್ದೆಲ್ಲಾ?

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ] ಇಲ್ಲಮ್ಮಾ!....ಇಂಥಾದ್ದೆಲ್ಲಾ ನಾ ಕಾಣೆ....ಜಗಳದ ಸುಳಿವೇ ಇಲ್ಲ ನಮ್ಮನೇಲಿ!

ಸುಮಕೋಮಲ : ಏನು ಒಪ್ಪಾ ಇಟ್ಕೋತಿ ಬಿಡತ್ತಿಗೆ!

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಒಪ್ಪಾ ಅಲ್ಲಮ್ಮಾ...ನಿನಗೊತ್ತಿಲ್ಲೇ ನಿಮ್ಮಣ್ಣವು ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೇವ್ರಾನೋದೂ?

ಸುಮಕೋಮಲ : ಅದಿನ್ ಹ್ಯಾಗೆ ಸಂಸಾರಾ ಮಾಡ್ತೀರೋ ಏನೋಮ್ಮಾ ನೀವಿಬ್ರೂ—ಜಗಳಾನೇ ಆಡದೆ!

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ಗಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟುಕೊಂಡು,] ಇದೇನು ಸುಮಕೋಮಲಮ್ಮಾ ಸೋಜಿಗದ ಮಾತಾಡ್ತಿ!

ಸುಮಕೋಮಲ : ಅದೂ ನಿಜವೇ! ಜಗಳದ ರುಚಿ, ಸ್ವಾರಸ್ಯ, ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೋರಿಗೆ ಸೋಜಿಗಾನೇನ್ನು!....ಹುಂ! ಬಲ್ಲೋರೇ ಬಲ್ಲು ಬೆಲ್ಲದ ಸವಿ!

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಏನು, ಏನು !?....ಸ್ವವೀ ? !

ಸುಮಕೋಮಲ : ಹೂಂ, ಸ್ವವೀ !....ಅದರಲ್ಲೂ ಯಜಮಾನಿಗೆ ಸಂಬಾ ಬಂದ ಹೊಸದರಲ್ಲಿ ಜಗಳವಾಡಿದರಂತೂ ತುಂಬಾ ಸವೀ ಅತ್ತಿಗೆ !.... ನೋಡು, ನಾನಂತೂ, ಎಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದಾ, ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಾ ಬಂದಾಗ ಮಾತ್ರಾ, ಏನಾದ್ರೂ ಕೇಟ್ಟೇ ಮಾಡಿ, ಮೆಲ್ಲಗೆ ರೇಗ್ಲಿ, ಏಟು ತಿಂದುಬಿಡ್ತೀನಿ !

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಓ !..... ಹಾಗಾದ್ರೇ ನೀನೇ ಏಟು ಬಯಸಿ ತಿಂತೀನಲ್ಲ !!.... ಯಾಕೆ ?—ಅವರಿಂದ ಹೊಟ್ಟೇ ತುಂಬುತ್ತೇನು ?

ಸುಮಕೋಮಲ : ಹಾಗಾದ್ರೇ ಏಟು ತಿನ್ನೋದರ ಸುಖ ನಿನಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲಾಂತ ಆಯ್ತು ! ಒಂದು ದಿವ್ವ ತಿಂದು ನೋಡು, ನಿನಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ !

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಈಗ ನೀನು ಪಡ್ತಾ ಇರೋ ಸುಖ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದೀನಲ್ಲವ್ಯಾ !

ಸುಮಕೋಮಲ : ಹಾಗಲ್ಲ ಅತ್ತಿಗೆ !.... ಇನ್ನೂ ನೋಡ್ತಾ ಇರು. ಈಗ ಇಷ್ಟಾಗಿದ್ದಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿಂದಾ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮೋರು ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಗೆ ನಡಕೋತಾರೋನ್ನೋದು ತಾನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ ನಿನಗೆ ! —ನಾನ್ಯಾಕೆ ಹೇಳಬೇಕು ?

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಏನೋವ್ಯಾ, ನೀನ್ಯಾಕೋ ಹ್ಯಾಗೆ ಹ್ಯಾಗೋ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀ ! ...ಅಂದ್ರಾಗೆ, ಊಟ ಅಗಿದ್ಯೋ ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲೋ ?ನಮ್ಮನೇಗಾದ್ರೂ ಬಾ ಹೋಗೋಣ.

ಸುಮಕೋಮಲ : ಅಡಿಗೆ ಆಗಿದೆ ಅತ್ತಿಗೆ !....ಊಟಾನೂ ಆಗುತ್ತೆ !

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಹಾಗಾದ್ರೆ ಒಳಕ್ಕೋಗೋಣ ಬಾಮ್ಮ....ಬಿಡ್ತೀನಿ, ಹೊತ್ತಾಗಿದೆ.

ಸುಮಕೋಮಲ : ಒಳಗಾಗಿಲ್ಲ ಅತ್ತಿಗೆ, ಅಡಿಗೆ !....ಇನ್ನೆಲ್ಲೋ ಆಗಿದೆ—ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಬೇರೇ ಏರ್ಪಾಡಾಗುತ್ತೇನ್ನು....ಅವರಿಗ ಎಲ್ಲೇ ಗೋಗಿದಾರೋನ್ನೋದು ನನಗೊತ್ತು !

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಹ್ಯಾಗಿರೋದೋಮ್ಮ !....ಒಂದಿಷ್ಟು ಕಾಫೀಗಾದ್ರೂ ಇಡ್ಲೇನು ?

ಸುಮಕೋಮಲ : ಈ ಬಿಸಿಲ್ದೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಾಫೀ ಇನ್ಯಾಕತ್ತಿಗೆ ? ಮಾಡೋದಾದ್ರೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಷರಬತ್ತು ವಾಡು, ಕುಡ್ಕೋಣ.

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಒಂದ್ನಿಮಿಷ್ಡಲ್ಲಿ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ಬರ್ತೀನಿ ತಾಳು. [ಎನ್ನುತ್ತ (ಇ) ಬಾಗಿಲಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಳು.]

ಸುಮಕೋಮಲ : ಷರಬತ್ತಿನ ಸೀಸೆ ಆ ಲೋಟಾಗಟ್ಟುತ್ತಿರಲೇ ಇದೆ.

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಹೂಂ ಹೂಂ. [ನಿರ್ಗಮ (ಇ) : ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ]

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಬೀಸಣಿಗೆಯಿಂದ ಸೋವಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ತನ್ನಲ್ಲಿ :].... ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತಲ್ಲಾ ಇವರೂ ! ಸೈಕಲ್ ಮೇಲ್ದೋಗಿ ಸರನೆ ಬರ್ತೀನಿ, ಇಲ್ಲಿದ್ರೆ ಜಟ್ಟಾದಲ್ಲೋಗಿ ಜಾಗ್ರತೆ ಬರ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು ! ಇನ್ನೂ ಯಾಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲೋ !

[ಪ್ರವೇಶ (ಅ) : ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ.]

[ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯನು ಬತ್ತಾಸು, ಮಿಠಾಯಿ, ಓಂಪುಡಿ, ಕಿಣ್ಣೇತೊಳೆ ಪೆಪ್ಪರ್‌ಮಿಂಟ್, ಟೀಪು, ರಿಬ್ಬನ್, ಬಳೆಸುರಳಿ, ಜಾಕೆಟ್ ಬಟ್ಟೆ, ಎರಡು ಹೊಸ ಸೀರೆ, ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಾಗದಪೊಟ್ಟಣಗಳನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಒಂದು ಜೊತೆ ಬಣ್ಣದ ಗಿಳಿಗಳನ್ನೂ, ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಎದೆಗಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸುವನು.]

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : [ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ನಿಂತು, ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ,]..... ಆಗ್ಲೇ ಹೊರಬ್ಬೋಗಿ ಬಿಟ್ರೇನು ನಿಮ್ಮತ್ತಿಗೆ ? !

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಬಾಯಿ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಮೆಲ್ಲನೆ]..... ಹುಸ್,....ಒಳಗಿದಾಳೆ, ಬರ್ತಾಳೇಗ.

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಬಲ್ಲಿ ಬಲ್ಲಿ, [ಎನ್ನುತ್ತ (ಅ) ಬಳಿ ಚಪ್ಪಿ ಬಿಟ್ಟು, (ಚ) ಕುರ್ಚಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ತಂದಿರುವ ಸಾಮಾನನ್ನು ಸ್ವಾಲಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟು, ಹ್ಯಾಟು ತೆಗೆದು (ಯ) ನಿಲುನಿಗೆ ಹಾಕಿಬರುವನು.]

[ಪ್ರವೇಶ (ಇ) : ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ]

[ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮನು ಎರಡು ಗಾಜಿನಲೋಟ ಪರಬತ್ತಿನ ಸಮೇತ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, (ಇ) ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ನಿಂತು, ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯನು ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಲೋಟಗಳನ್ನು (ಹ) ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿರಿಸಿ, (ಟ) ಕುರ್ಚಿಯ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು, ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ನಿಲ್ಲುವಳು. ಆಕೆ ಬಂದಿರುವ ಕಿಂದು ಸುನುಕೋಮಲೆಯು ಕಣ್ಣುಸನ್ನೆಯಿಂದ ಗಂಡನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವಳು : ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯನು ಗೊತ್ತಾಯಿತೆಂದು ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸುವನು.]

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : [ದೈನ್ಯದಿಂದ] ಕ್ಷಮಿಸ್ವಿಡು ಸುಮಾ, ಇದೊಂ ದ್ವಲ....ನೋಡು, ಏನೇನೋ ತಂದಿದೀನಿ ಪೇಟೆಯಿಂದಾ !....ಇಷ್ಟು ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡ್ರೆ ಹ್ಯಾಗೆ? ಇನ್ನೇಲೆಂದೂ ಹಾಗ್ನಾಡೋದಿಲ್ಲ ನಾನು !....ಮಾತಾಡೋದಿಲ್ಲೇ? ...[ಒಂದು ಬಣ್ಣದ ಗಿಳಿಯನ್ನು ಎಡ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು, (ಲ) ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಗಿಳಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತ, ಕಥೆ ಹೇಳುವ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ:].....ಎಲೈ ಅರಗಿಳಿಯೇ,....ಒಂದೂರಿನಲ್ಲಿ,.... ಗಂಡಾ ಹೆಂಡ್ತೀ ಇಬ್ಬಿಬ್ಬರಂತೇ!.....ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವ್ವ ಏನೋ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಗಂಡನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದು ಹೆಂಡ್ತೀ ಸಂಗಡ ಜಗಳಾಡಿದ ನಂತೇ!....ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಕಾರಣಕ್ಕೇ ಹೆಂಡ್ತಿ ಅವನ್ನ ಮಾತಾಡ್ತೋದೇ ಕೈ ಬಿಟ್ಟಂತೆ!—ಇಂಥಾ ವಿಚಿತ್ರಾನ ನೀನು ಎಂದಾದ್ರೂ ಕೇಳಿದ್ದೆಯಾ ?!

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತಳಾಗಿ, ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ತನ್ನಲ್ಲಿ:] ಇ— ಇದೇನೋ ತುಂಬಾ ಹೊಸ ಥರಾ !

ಸುನುಕೋಮಲ : [ಇನ್ನೊಂದು ಗಿಳಿಯನ್ನು ಬಲ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿರಿಸಿ ಕೊಂಡು, (ಆ) ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಬಂದು ನಿಂತು, ಗಿಳಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತ,]..... ಎಲೈ ಅರಗಿಳಿಯೇ. ನೀನು ಎಷ್ಟೋ ದೇಶಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾರಾಡಿದ್ದೀ ಯಲ್ಲಾ, ನೀರೇ ತಕೊಂಡ್ವನ್ನಿ ಅಂದ್ರೆ ಬೆತ್ತಾ ತಕೊಂಡ್ಬಂದೂ, ಆಮೇಲೆ ಬೆಲ್ಲದಂಥಾ ಮಾತಾಡೋದಕ್ಕೆ ಬಂದ್ರೇ, ಯಾರಾದರೂ ಮರುಳಾಗ್ತಾ ರೆಯೇ, ನೀನೇ ಹೇಳು !

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ಗಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ತನ್ನಲ್ಲಿ:] ಇವರೇ ಅರಗಿಳಿಗಳಾಗಿ ಬಿಟ್ಟದಾರಲ್ಲಾ !

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಎಲೈ ಅರಗಿಳಿಯೇ, ಆ ಕಾಗದ ಪೊಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ

ಎನೇನಿದೆ ಅನ್ನೋದು ನಿನಗೇನಾದರೂ ಗೊತ್ತೇ ?

ಸುಮಕೋಮಲ : ಎಲೈ ಅರಗಿಳಿಯೇ, ಮೇಲುಗಡೆ ಕಾಗದ ಸುತ್ತಿ ರೋವಾಗ, ಒಳಗಡೆ ಎನಿದೆ ಅನ್ನೋದು ಹ್ಯಾಗೆ ತಾನೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ? ನೀನೇ ಹೇಳು !....ಪೊಟ್ಟ ಬಿಚ್ಚು, ನೋಡೋಣ!

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : [ಪೊಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಬೇಗ ಬೇಗ ಬಿಚ್ಚುತ್ತೆ,]..... ಇಗೋ, ಎರಡು ಸೀರೆ!—ಈ ವೈಕಿ ಯಾವುದು ಬೇಕಾದ್ರೂ ಆರಿ ಸಿಟ್ಟುಕೋಬಹುದು !.....ಇವು ಟೇಪು, ರಿಬ್ಬ್—ಎನ್ನೆನ್ನೆಂದು ಬಣ್ಣ ಇವೆ ನೋಡು !....ಇದು ಬಳೇ ಸುರುಳಿ—ನಮುನಮೂನೆ ಬಳೆ ಇವೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು !....ಇದು ಜಾಕೆಟ್ ಬಟ್ಟೆ—ಎಷ್ಟು ಸೊಗಸಾಗಿದೆ ಬಳ್ಳೀ ವರಸೆ ಇದರ ಮೇಲೆ ! . ಅಲ್ವೀ, ಬತ್ತಾಸೂ, ಮಿಠಾಯಿ, ಓಂಪುಡಿ. ಪೆಪರ್ ಮಿಂಟೂ—ಕಿತ್ತಲೆತೋಳೇದೂ !

ಸುಮಕೋಮಲ : ಆಂ ? ! ಕಿತ್ತಲೆತೋಳೇದೇ ? !....ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ರಗಿಳಿಯೇ, ಹಾಗಂತಾ ಮೊದ್ದೇ ಹೇಳಬಾರದಾಗಿತ್ತೇ ?

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : [ಹೆಂಡತಿಗೆ ಎರಡು ಪೆಪರ್ ಮಿಂಟ್ ಕೊಡುವನು ; ಅವಳು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವಳು. ತಾನೂ ಎರಡು ಪೆಪರ್ ಮಿಂಟ್ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ :] ಕೋವ್ಲು, ಸುಸ್ಸುಂಕೋವ್ಲು, ಡಿಯರ್, ಸುಮಕೋಮಲ [ಕುಲುಕುತ್ತ]....ಎನಂದ್ರೆ ? [ಎಂದು ಗಂಡನನ್ನು ಸಮಾಪಿಸುವಳು.]

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ತನ್ನಲ್ಲಿ] ರಾಜೀ ಆಗೇ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಾ ಇವರೂ! ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಾಗಲೇ !....ಈಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಇವರ ಜಗಳಗಳ ಆಂತರ್ಯ !

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಮಾಡರ್ನ್ ಹೋಟೆಲ್ ಗೇಳಿ ಬಂದಿದೀನಿ, ಎರಡೂಟಕ್ಕೆ ! ಈಗ ಅಲ್ಲೇಗ್ಗೋಗಿಬಿಡೋಣ !....ಅಲ್ಲಿಂದಾ ಬಂದ್ರೀಲೆ ಸಂತೋಷ್ ಥಿಯೇಟರ್ !!— ತುಂಬಾ ಚನ್ನಾಗಿದ್ದಂತೆ ಸಿನಿಮಾ !....

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ] ಸಿನಿಮಾ ಹೆಸರೇನಂದ್ರೆ ?

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಸಿನಿಮಾ ಹೆಸರೂ....ಜಾಲಾ !....ಈಗ ನಾ ಹೋಗಿ ಜಟಿಕಾ ತಂದುಬಿಡ್ತೀನಿ ಬೇಗ !—ಅಮ್ಮೊತ್ತಿಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರು.[ಹ್ಯಾಟ್ ಮತ್ತು ಚಪ್ಪಿ ಧರಿಸಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮನ ಕಡೆ ನೋಡಿ,]....ಅಗೋ

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ತನ್ನಲ್ಲಿ] ರಾಜೀ ಆಗೇ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಾ ಇವರೂ! ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಾಗಲೇ !....ಈಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಇವರ ಜಗಳಗಳ ಆಂತರ್ಯ !

ನಿಮ್ಮತ್ತಿಗೆವೂ ಬಂದ್ರಲ್ಲ! ಆ ಸೀರೇ ತೋರಿಸು, ಯಾವುದು ಚನ್ನಾಗಿದೆಯೋ ಕೇಳು....ನಾ ಬರಲಾ?

ಸುಮಕೋಮಲ : ಈಗ ನೀವು ಬಂದದ್ದು ಜಟಿಲವಲ್ಲ (ಸೈಕಲ್ ಮೇಲೋ ?

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಸೈಕಲ್ ಮೇಲ್ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಸರನೆ ಬಂದೆ!

ಸುಮಕೋಮಲ : ಹಾಗಾದ್ರೆ ಈಗ ಜಟಿಲದಲ್ಲಿ ಹುಗ್ಗತೆ ಬಂದ್ಬಿಡಿಹೊತ್ಪಾಡ್ಬಿಡಿ!

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಹುಕ್ಕುಂ!....ಈಗ ಬಂದ್ಬಿಡಿ (ಸಿ.

[ನಿರ್ಗಮ (ಅ): ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ.]

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಆತ್ಮಿಕೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು]....ನಾನುಗ್ಲೇ ಪೇಳ್ವಿಲ್ಲೇನತ್ತಿಗೆ-- ಬೇರೇ ಏರ್ವಾಡಾಗುತ್ತೀಂತು " ಹಾಗೇ ಅಗಿದೆ ನೋಡು! ...ಬಾ, ಮೊದ್ಲೂ, ಈ ತಂಡೀ ತಕೊಳ್ಳೋಣ....ಹೋಗಿ ಆಗ್ಲೇ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ ಷರಬತ್ತಾ! ತುಂಬಾ ಚುರುಕಮ್ಮ ನಿನ್ನ ಕೈ! ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀ!....[ಎನ್ನುತ್ತ ಷರಬತ್ತಿನ ಶೋಟಿಗಳನ್ನು ತಂದು ಸ್ಫೂಲಿಸಿ ಮೇಲಿಡುವಳು.]

[ಸುಮಕೋಮಲೆಯು ಆರಾಮ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲೂ, ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮನು (ಚ) ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲೂ ಕುಳಿತು, ತಿಂಡಿಗೆ ಕೈಹಾಕುವರು]

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಸದ್ಯ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಇಷ್ಟ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣರಲ್ಲ!ಆದ್ರೂ ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೇವ್ರಮ್ಮ ನಿಮ್ಮೆಚ್ಚಾನ್ತು! ಎಷ್ಟು ಕರುಣೇ! ಎಷ್ಟು ಕನಿಕರ!

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಮೆಲ್ಲನೆ ತನಲ್ಲಿ:] ಏಟು ಕೊಟ್ಟೀಲೆ ಯಾರಾದ್ರೂ ಹಾಗೇನ್ನು!....[ಆತ್ಮಿಕೆ:] ಅದಕ್ಕೇ ಆತ್ಮಿಕೇ, ನಾಹೇಳೋದೂ --ಇದೇ ಯಮ್ಮಾ ಇದೆ, ಏಟು ತಿನ್ನೋದರಲ್ಲಿ ಸುಖ ಇದೆ ಅಂತ! ಈಗ್ಲಾದ್ರೂ ಗೊತ್ತಾಯ್ತೇ? ಏಟು ತಿಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮೆಲೆ ಬಂದು ಸ್ವಾಮ್ಯ, ಒಂದು ಅಭಿಮಾನ, ಹುಟ್ಟುತ್ತೆ! ಏಟು ಕೊಡೋದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಹಕ್ಕಿದೆ; ಏಟು ತಿನ್ನೋದಕ್ಕೆ ನಾವು ಬಾಧ್ಯರು! ನಮಗೆ ತಾನೇ ಅವರಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರು ಏಟು ಕೊಡೋರು?....ಏಟು ಬೇಡ ಅನ್ನೋದಾದ್ರೆ,

ಅವರಿಗೂ ನಮಗೂ ಪ್ರೀತಿ, ವಿಶ್ವಾಸ, ಹುಟ್ಟೋ ಮಾರ್ಗನಾದ್ದೂ ಯಾವುದು?—ನೀನೇ ಹೇಳು.

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತಿಗೆ : [ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತ,].....ಎನೋಮ್ಮ, ಇದೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ತೋಚೇ ಇರಲಿಲ್ಲ!

ಸುಮಕೋಮಲ : ಈಗ,.....[ಒಂದು ಬತ್ತಾಸು, ಒಂದು ಮಿಠಾಯಿ, ಅತ್ತಿಗೆಯ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದು,].....ಇದೇನೇಳು,....ಹೇಳುತ್ತಿಗೇ.

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತಿಗೆ :ಬತ್ತಾಸೂ, ಮಿಠಾಯೀ.

ಸುಮಕೋಮಲ : ನೋಡಿದ್ದಾ? ಬೆತ್ತದಲ್ಲೇ ಇರೋದು— ಬತ್ತಾಸೂ ಮಿಠಾಯೀ! ಹೌದೋ ಅಲ್ಲೋ?...ನೋಡೂ, ಸಂಬಾ ಬಂದಾಗ, ಮೊದ್ಲು ಎಟು ತಿಂದ್ರೆ, ಆಮೇಲೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ತಿನ್ನೋದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತೆ! ಅಲ್ಲೆ, ಎನೇನು ಬೇಕೋ ಎಲ್ಲಾ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತೆ ಮನೆಗೆ—ಸರಸರಾಂತ!.....ಅಲ್ಲಾ, ಸೀರೇ ತಕೊಂಡ್ಬನ್ನೀಂತ ಈಗ ಹದಿನೈದ್ದಿವ್ವದಿಂದ ದಮ್ಮಯ್ಯಗುಡ್ಡೆ ಇಟ್ಟೂ, ತರೋದಿಲ್ಲಾಂತ ಒಂದೇ ಹಲಾ ಹಿಡಿದಿದ್ದೋರೂ, ಈಹೊತ್ತು ತಾವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಸೀರೇ ತಂದಿರೋ ಕಾರಣಾನಾದ್ದೂ ಎನೂ? ಅಷ್ಟು ಬಲವಾದ ಪೆಟ್ಟು ತಿನ್ನದೇ ಇದ್ರೆ ಇಷ್ಟು ಒಳ್ಳೇ ಸೀರೆ ಬರ್ತಾ ಇತ್ತೇ?—ನೀನೇ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡು!.... ಹಾಗೇ ಇನ್ನೆರಡು ವಾರ ನೋಡ್ತಾ ಇರು—ಎಷ್ಟೆ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಇರ್ತಾರೋ ಅವರು ನನ್ ಮೇಲೆ!....[ಷರಬತ್ತು ಸವಿಯುವಳು.]

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತಿಗೆ : [ಷರಬತ್ತು ಸವಿಯುತ್ತ,].....ನೀ ಹೇಳೋದೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯೇ!....ಆಪ್ರೇ,.....ನಾನೊಂದೆರಡು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳ್ತೀನಿ. ಅವಕ್ಕೆ ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡು; ಆಗ ನಾ ಒಪ್ಪಿಕೋತೀನಿ!

ಸುಮಕೋಮಲ : ಕೇಳು, ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರೋದೆಲ್ಲಾ ಕೇಳು.

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತಿಗೆ : ಜಗಳ ಆಡದೇ ಇದ್ದೂ ಅದೊಂದು ನಮೂನೆಯಾಗಿ ಸುಖವಾಗೇ ಇರುತ್ತಲ್ಲಾ! ಇನ್ನು ಜಗಳ ಯಾಕೆ ಆಡಬೇಕೂ?

ಸುಮಕೋಮಲ : ಸಪ್ಪೆಸಾರೂ ಅನ್ನ ತಿಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದೂ ಅದೂ ಒಂದು ನಮೂನೆಯಾಗಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತೆ! ಸಾರಿಗೆ ಮೆಣಸಿನಪುಡಿ ಯಾಕ್ಪಾಕ್ಪೇಕೂ?

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ! ಸಾರಿಗೆ ಮೆಣಸಿನಪುಡಿ ಇದ್ದಾಗ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಜಗಳ!—ಅಲ್ಲೇ ?

ಸುಮಕೋಮಲ : ಅಲ್ಲೇ ಜಗಳ ಇಲ್ಲದ ಜೀವನಕ್ಕೂ ಗಾಣದೆ ತ್ರಿನ ಜೀವನಕ್ಕೂ ಏನು ವ್ಯತ್ಯಾಸ?—ಹೇಳು.

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಅದೂ ನಿಜವೇ!....ಆದ್ರೇ,....ಜಗಳ ಆಡೋದು.... ಆಡಿಕೆ ಅಲ್ಲೇ?—ನೋಡಿದ ಜನ ನಗೋದಿಲ್ಲೇ ?

ಸುಮಕೋಮಲ : ಆಡಿಕೆ ಏನಿದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ? ಸತ್ಯಭಾಮೆ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ಸಂಗ ಎಷ್ಟು ಸಾರ್ಥಿಕ ಜಗಳ್ತಾಡಿಲ್ಲಾ ?.....ಪಾರ್ವತೀ ಪರ ಮೇಶ್ವರನ ಸಂಗ ಎಷ್ಟು ಸಾರ್ಥಿಕ ಜಗಳ್ತಾಡಿಲ್ಲಾ ?....ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳಾದ ನಾರದ ಮುನೀಶ್ವರರು ಕೂಡಾ ಕಲಹ ಪ್ರಿಯರು ಅಂತ ಬಿರುದು ಸಂಪಾದಿಸ್ತೊದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಶ್ರಮಾ ಪಟ್ಟಿಲ್ಲಾ ?

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಹೌದು, ಸತ್ಯಭಾಮೆಗೆ ಮೂಗಿನ ಮೇಲೇ ಸಿಟ್ಟು ! ಗಂಡನ್ನು ತಕ್ಕಡಿ ಹತ್ತಿಸಿದೋಳಲ್ಲೇ ಅವಳು ?!.....ಅದೆಲ್ಲಾ ಸರಿ ಹೋಯ್ತು !....ಆದ್ರೇ,....ಅಲ್ಲಾ ಸುಮಕೋಮಲಮ್ಮಾ, ಬೆತ್ತದೇಟು ಮೈಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಾಗ,....ನೋಯೋದಿಲ್ಲೇ ?

ಸುಮಕೋಮಲ : [ನಗು ನುಂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ.].....ಬೃಲವಾದ ವೆಟ್ಟಾದ್ರೆ, ಅಬ್ಬಬ್ಬಂದ್ರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಚುರಕ್ ಅಂದೀತು, ಅಷ್ಟೇ!— ಒಂದು ಕೆಂಪುಗೊದ್ದ ಕಚ್ಚಿದ್ದಾಗ ! ..ಆದ್ರೂ ಹಾಯಾಗುತ್ತೆ !

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಅಷ್ಟೇನೇ....ಹಾಗಾದ್ರೇ, ಸೀರೇ ಬರೋದಕ್ಕೆ.... ವೆಟ್ಟು ಬಲವಾಗೇ ತಿನ್ನ ಬೇಕೋ ?

ಸುಮಕೋಮಲ : ಆಂ ನೋಡು ! ಹಾಗೆ ಬಾ ದಾರಿಗೆ!..... ಸೀರೆಗೆ ಬಲವಾಗೇ ತಿನ್ನ ಬೇಕು—ಈಗ್ರಾನೇ ನೋಡಿದ್ಯಲ್ಲ ನೀನೇ !.... ಆದ್ರೆ ಜಾಕೆಟ್ಟಿಗೆ, ಅಷ್ಟು ಬಲವಾದ್ದು ಬೇಕಿಲ್ಲ—ಒಂದು ಎಡಗೈಗುದ್ದಾ ದರೆ ಸಾಕು !....ರಿಬ್ಬನಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಥರಾ !....ಹೀಗೇ, ವೆಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿನ್ನ ಬೇಕು ಅನ್ನೋದು ಅಯಾ ಸಾಮಾನ್ಯನ ಮೇಲೆ ಹೋಗು ತ್ತೇನ್ನು !

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಓಹೋ ಹಾಗೋ ?!.....ಸುಂಕೋವ್ವಮ್ಮಾ,....

ಸ್ವಂಕೋವ್ವಮ್ಮಾ,....ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೀನು ನನಗಿಂತ ಚಿಕ್ಕೋ
ವಾದ್ರೂ, ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡೋಳೇ ಸರಿ!....ನನಗೊತ್ತೇ ಇರಲಿಲ್ಲ
ಜಗದ ಸ್ವಾರಸ್ಯ! ನೀನಾಡ್ತಾ ಇರೋ ಮಾತುಗ್ಯಾ, ಹಾಗೇ, ನನ್ನ
ಕಣ್ಣು ತೆರಸ್ತಾ ಇವೆ!

ಸುಮಕೋಮಲ : ಇಷ್ಟ್ವ ವರ್ಷ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಿದ್ದೀ, ಹೀಗ್ಲೇತ್ತಿ
ಯಲ್ಲಾ ಅತ್ತಿಗೆ! ನಾ ಎನ್ನೇಳ್ಳಿ? ! ಹುಂ, ಇದುವರೆಗೂ ನಿನ್
ಸಂಸಾರಾ ಹ್ಯಾಗೋ ನಡೆದಾಯ್ತಲ್ಲ, ಇನ್ ಮುಂದಕ್ಕಾದ್ರೂ ಬದ್ಲಾ
ಯಿಸ್ತೋ! ವೃಥಾ ಯಾಕೆ ಕಾಲಯಾಪನೆ? ಈಗ ಅಣ್ಣನಿಗೂ
ಸಂಬ್ಯ ಬಂದಿರಬೇಕು—ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯಿಂದ : ಹಾಗೂ ಆ ಜಮೀ
ನಿನ ವರಮಾನಾನೂ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಆದ್ರಿಂದ ಆತ ಪೇಟೆಯಿಂದ
ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಲ್ಲ, ಸ್ವಲ್ಪ ಏನಾದ್ರೂ ಕೇಟ್ಲೇ ಮಾಡಿ, ಮೆಲ್ಲಗೆ ಒಂದು
ಸಣ್ಣ ಜಗಳ ತೆಗೆ—ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡದೇ ತೆಗೆತೀಯೋ?

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬಾಗಿ, ಕಾಲು ಬೆರಳನ್ನು ನೆಲದ
ಮೇಲೆ ಆಡಿಸುತ್ತ,] ...ನನಗೂ ಸೀರೆನೇ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಊ!

ಸುಮಕೋಮಲ : ಓ, ಹಾಗಾದ್ರೆ ಸಣ್ ಜಗಳ ಆದ್ರೆ ಸಾಲ್ತು!—
ಎನೇನೂ ಸಾಲ್ತು!!....ದೊಡ್ಡದೇ ಆಗಬೇಕು!....ಹಾಗೂ, ಬಾಯಲ್ಲಿ
ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಗೋ ಮಾತಲ್ಲಾ—ಬೆತ್ತಾ ಬಯಲಿಗೆ ಬರಬೇಕಾ!

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ಜೋಚನೆಯಲ್ಲಿ:]....ನಮ್ಮೋರು ಜಗಳಾನೇ ಆಡೋ
ವ್ರಲ್ಪಲ್ಲಾ, ಹ್ಯಾಗೆ ತರಿಸೋದು ಬಯಲಿಗೆ ಬೆತ್ತಾನಾ?

ಸುಮಕೋಮಲ : ಅಆ ಇಈ ಯಿಂದಾ ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲಾ ನಾನೇ
ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ ನಿನಗೇ!....ಅಲ್ಲಾ ಅತ್ತಿಗೆ, ಗಂಡಸ
ರಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬರಿಸೋದು ಏನ್ ಮಹಾ?! ನಿನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಏನು
ಮಾಡಿದರೆ, ಅಥವಾ ಮಾಡದೇ ಇದ್ರೆ, ಸಿಟ್ ಬರುತ್ತೀನ್ನೋದು ನಿನ
ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು!....ಯೋಚ್ಚೇಮಾಡಿ ನೋಡು, ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ!...
ಅಣ್ಣ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಲ್ಲಾ ಅದನ್ನ ಮಾಡಿ, ಅಥವಾ ಮಾಡದೆ, ಜಗಳಾ
ಹೂಡಿ ಬೆಳಸ್ತಾ ಬಾ....ಬೇಕಾದ್ರೆ ನಾನೂ ಆಗಾಗ ಬಂದು, ಜಗಳ
ಹ್ಯಾಗೆ ಬೆಳೆತಾ ಇದೆ ಅನ್ನೋ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ತಕ್ಕ
ಸಲಹೆ ಕೊಡ್ತೀನಿ.

ಲಕ್ಷ್ಮಪ್ಪತ್ತಿಗೆ : ಹೂಂಮ್ಮಾ ಹಾಗ್ಗಾಡ್ಡಿಯಾ?....ಇದೆಲ್ಲಾ ನನಗಿನ್ನೂ ಮೊಸರು, ಅನುಭವ ಇಲ್ಲಾ. ಆದ್ರಿಂದ ನೀನು ಅಷ್ಟ್ವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಫೊಡ್ ಮನಸ್ ಮಾಡಿ, ನನಗೆ ಆಸರೆ? ಕೊಟ್ಟೀ, ನಿನ್ನು ಪಕಾರ ಎಷ್ಟು ಎವ್ವ ಆದ್ರಾ ಮರೆಯೋದಿಲ್ಲ! ಕೃತಜ್ಞ ಳಾಗಿರ್ತೀನಿ!

ಸುಮಕೋಮಲ : [ತಣ್ಣ] ಎಷ್ಟ್ವ ದಿನಾ ಆದ್ರಾ ಮರೆಯೋದಿಲ್ಲ! ಹ್ಯಾಗೆ ತಾನೇ ಮರೆಯುತ್ತೆ?!....[ಅತ್ತಿಗೆಗೆ]....ಇಷ್ಟ್ವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ನೀನು ಅಷ್ಟ್ವ ಹೇಳ್ವೇಕೇ ಅತ್ತಿಗೆ? ಜನ್ನಾಯ್ತು! ಅತ್ತಿಗೆ—ನಾದಿನೀ ಅಂದ್ರೇಬೆ ಬಬ್ಬಿಗೊಮ್ಮ ಇಷ್ಟ್ವ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಆಸರೆ ಆಗಬೇ ಇದ್ರೆ, ಆದಿನ್ ಹ್ಯಾಗೆ?....ಆಯ್ತು, ಈಗ ಜಗಳ ಹ್ಯಾಗೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡ್ಬೇಕಂತಿದ್ದೀ?

ಲಕ್ಷ್ಮಪ್ಪತ್ತಿಗೆ : ಅದನ್ನೂ ಒಂದ್ಕಡೆ ಯೋಚ್ಚೇ ಮಾಡ್ತಾ ಇದೀನೀ.ನೋಡೂ, ಬೆನಾರೆಸ್ ಸೀರೇ ತಕೊಂಪ್ಪನ್ನೀಂತ ಎಷ್ಟೋ ದಿನದಿಂದ ಕೇಳ್ತಾ ಇದೀನಿ—ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಆಸೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಆದ್ರೆ ಅವರಿಗೆ ಬೆನಾರೆಸ್ ಸೀರೇ ಕ್ಲೆಂಪ್ರೆ ಆಗೋದಿಲ್ಲ!—ಧರ್ಮಾವರದ್ದೇ ತಕೋ ಅಂತಾರೆ! ಮನೇ ತುಂಬಾ ಇವೆ ಧರ್ಮಾವರದ ಸೀರೆ—ನನಗೆ ಬೇಡಾರು! ಆದ್ರಿಂದ ಈಗ ಮನೆಗೊತ್ತಿಗುತ್ತೂ, ಬೆನಾರೆಸ್ ಸೀರೇ ತಕೊಂಪ್ಪನ್ನೀಂತ ಕೇಳಿ ನೋಡ್ತೀನಿ—ಎನಂತಾರೋ.

ಸುಮಕೋಮಲ : ಕೇಳಿ ನೋಡೋದಿನ್ನೇನು? “ಬೆನಾರೆಸ್ ಸೀರೇನೇ ಆಗಬೇಕೂ, ಧರ್ಮಾವರದ್ದು ಬೇಡಾ, ಈಹೊತ್ತೇ ತರ ಬೇಕು ನನ್ ಮನಸ್ ನಲ್ಲಿರೋಂಥಾದ್ದೂ” ಅಂತ ಒಂದೇ ಹಠ ಹಿಡಿದು ಬಿಡು!ಎನ್ನೇಳಿದರೂ ಜಗ್ ಬೇಡ!

ಲಕ್ಷ್ಮಪ್ಪತ್ತಿಗೆ : ಹೂಂ, ಹಾಗ್ಗಾಡ್ಲೋ? ಹಾಗೇ ಮಾಡ್ತೀನಿ!.... ಇಷ್ಟ್ವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳ್ಕೊಡೋರೊಬ್ಬಿದ್ರೆ ಬೇಕಾದ್ ಮಾಡೇನು : [(ಅ) ಕಡೆ ನೋಡಿ,] ಅಗೋ ನಿಮ್ಮೆಜ್ಜಾನ್ತು!....[ಎನ್ನುತ್ತ ಎದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸುಡು ನಿಲ್ಲುವಳು.]

[ಪ್ರವೇಶ (ಅ) : ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ.]

[ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯನು ಕೋಟು ಜೇಬುಗಳಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಗಳನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿ

ಕೊಂಡು, ಯೋಚನಾಮಗ್ನನಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ನಿಧಾನವಾಗಿ (ಲ) ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವನು.]

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಏಳದೆ] ಯಾಕೇಂದ್ರೆ, ತುಂಬಾ ಯೋಚನಾ ಕ್ರಾಂತರಾಗಿರೋದು ?

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : [ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ]ಈಗೇನ್ಮಾಡ್ಬೇಕೋ ಏನೋ!—ಯೋಚ್ಚೇಗಿಟ್ಟೊಂಡಿದೆ !

ಸುಮಕೋಮಲ : ಕಾರಣ ?

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ತೋಚದೇ ಇರೋದೇ ಕಾರಣ ! [ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿ :] ಜಟಿಕಾ ಸಿಗ್ಗಿಲ್ಲ !

ಸುಮಕೋಮಲ : ಇಷ್ಟೇ ತಾನೇ? ... ಹಾಗಾದ್ರೆ ಸೈಕಲ್ ತಕೊಳ್ಳಿ,ಆಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಗೆ ನಾನೆಲ್ಲಾ ಹಿಂದುಗಡೆ ಕ್ಯಾರಿಯರ್ ಮೇಲೆ....

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಸೈಕಲ್ ಕ್ಯಾರಿಯರ್ ಆಹೊತ್ತೇ ಮುರಿದ್ಬೋಯ್ತಲ್ಲ !

ಸುಮಕೋಮಲ : ಹಾದಲ್ವೆ ಅಂದ್ವಾಗೆ?!ಆಯ್ತು, ನಡಕೊಂಡೇ ಹೋಗೋಣಾ ಬನ್ನೀಂದ್ರೆ, ಏನೇಗ ? !

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಈ ಬಿಸ್ಸಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಅಷ್ಟ ದೂರಾ ನಡೆಸ್ಬೇಕಲ್ಲೇ ಸುಮಕೋಮಲಾ !

ಸುಮಕೋಮಲ : ಏನ್ ಮಹಾ ಬಿಸ್ಸೊಂದ್ರೆ?... [ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸುತ್ತ,] ...ಒಂದು ಬೆತ್ತದೇಟೆಗೆ ಸಮನಾದೀತೇ ಈ ಬಿಸ್ಸು ?!....ಅಲ್ವೇ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಆಸೆ—ಇಷ್ಟೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಟಾರ್ ರಸ್ತೇಮೇಲೆ, ಚುರಕ್ ಚುರಕ್ ಅಂತ ನಡಕೊಂಡು ಹೋಟ್ಕೆಗೆ ಊಟಕ್ಕೋಗೋದು ! ತುಂಬಾ ಚನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ !

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಸರೀ ಹಾಗಾದ್ರೆ, ಹಾಗೇ ಮಾಡೋಣ,.... ಈಗ ಸೀರೇ ಯಾವುದಿರಲಿಂತ ಆಯ್ತು ?

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಅತ್ತಿಗೆಗೆ ಹೊಸ ಸೀರಗಳ ಅಂಚು, ಸೆರಗು, ತೋರಿ ಸುತ್ತ,]....ನೀ ಹೇಳಿಬಿಡು ಅತ್ತಿಗೆ!....ನೀ ಹ್ಯಾಗ್ಗೇಳಿದರೆ ಹಾಗೆ !

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ನಾ ಏನಮ್ಮ ಹೇಳೋದಲ್ಲೆ?.....ಊಂ,....ಇದರ ಅಂಚು ಅದರ ಸೆರಗು ಚನ್ನಾಗಿದೆ.....ಅಲ್ವೆ ?

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಹಾಗಾದ್ರೆ ಅವರಡೂ ಇದ್ದೊಂಡ್ಲೋಗ್ಲೀ!

ಸುಮಕೋಮಲ : ಎರಡೂನೇ! ?....[ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ]....ಹಾಗಾದ್ರೆ ಬೇಗ್ಲೋಗಿ ಬರೋಣ ಬನ್ನೀಂದ್ರೆ!....ಮಾಡರ್ನ್ ಹೋಟ್ಲೆಂದ ಬಂದ್ರೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಇದೆ ಕೆಲಸ!—ಈ ಹೊಸ್ ಸೀರೇ ಉಟ್ಟೋಬೇಕೂ, ಸಿನಿಮಾಕ್ಲೋಗ್ಲೀಕೂ,....[ಎನ್ನುತ್ತ (ಯ) ನಿಲುವಿನ ಮೇಲಿರುವ ಎರಡು ಟವಲುಗಳನ್ನು ಕೈಚೀಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕುತ್ತ,] ಈ ಟವಲುಗಳಿರಲಿ. [ಎಂದು ಚೀಲವನ್ನು ಗಂಡನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು,]ನೀನೊಂದಿಷ್ಟು ತಕೋ ಅತ್ತಿಗೆ, ರಿಬ್ಬನ್ನೂ, ಬಳೇ!....[ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಳು.]

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಅವೆಲ್ಲಾ ಯಾಕಮ್ಮಾ?....ಕೊಡೋದಾದ್ರೆ ಆ ಬಣ್ಣದ ಗಿಳಿಗಳೆರಡೂ ಕೊಟ್ಟಿರು, ಆಮೇಲೆ ತಂದ್ಯೋಡ್ಲೀನಿ.

ಸುಮಕೋಮಲ : ಹೌದು ಹೌದು! ಗಿಳಿ ತಕೊಂಡಿರು—ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ! ಅಷ್ಟು ತೋಚ್ಚಿಲ್ಲ ನನಗೆ!....[ಎನ್ನುತ್ತ ಗಿಳಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಳು.]

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : [ತನ್ನಲ್ಲಿ] ಹಾಗಾದ್ರೆ ಚನ್ನಾಗೇ ಫಲಿಸಿದೆ ಉಪಾಯಾ!

ಸುಮಕೋಮಲ : ಬನ್ನೀಂದ್ರೆ ಹೋಗೋಣ.

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಚಪ್ಪಿ ಹಾಕೊಂಡಿರು ಹ್ಯಾಗಾದ್ರೂ ಆಗ್ಲಿ,—ತುಂಬಾ ಬಿಸ್ಸು ಹೊರಗೆ!

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಚಪ್ಪಿ ಮೆಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಗಂಡನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಕ್ಕೆ ತೆಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, (ಅ) ಬಾಗಿಲ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತ, ಕುಶಾಲಾಗಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹಾಡುವಳು :]

(ಹಾಡು)

ಅರಳುವ ಕ್ಷೋಮಲ ಮಂದಾರ ಸುಮದಾ !

[ನಿರ್ಗಮ (ಅ) : ಸುಮಕೋಮಲ ಮತ್ತು ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ.]

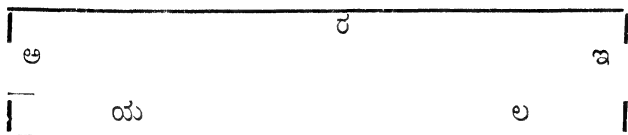
ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ಅವರು ಹೋದ ಕಡೆಯೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನೋಡಿ, ನಿಡುಸುಯ್ದು, ತನ್ನಲ್ಲಿ :]ಹೀಗಿರಬೇಕು ಗಂಡಾ ಹೆಂಡ್ಲೀ ಅಂದ್ರೆ!....ಹೂಂ, ನ್ನೂವೂ ಸಂಸಾರಾ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ವರ್ಷಗಟ್ಟಿ! ಏನ್ ಪ್ರಯೋಜ್ಞ? ಗಂಡನ ಕೈಯಿಂದ ಆ ಏಟಿನ ಸುಖಾನೋದು ಒಂದು ದಿವಸವಾದ್ರೂ

ಲಭಿಸಿಲ್ಲ ನನಗೆ!....ಎಟು ತಿಂದರೆ, ಆ ವಿಶ್ವಾಸ. ಆ ಪ್ರೇಮ, ಅದರ ನಮೂನೇನೇ ಬೇರೆ!.....ಅಯ್ಯೋ, ಹೊರಟೇ ಹೋದ್ರಲ್ಲಾ ಇವರೂ! ನಾನೀಗ ಹ್ಯಾಗೆಗೋದು—ತಲಬಾಗ್ಲು ಹಾರುಬಿಟ್ಟೆ? ಅವರಿಗಿಂತಾ ಮುಂಚಿನೇ ಹೊರಟೋಗ್ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ನಾನು!—ಅಷ್ಟ ತೋಚಿಲ್ಲ.....ಹ್ಯಾಗೆ ಹ್ಯಾಗೋ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ ಮನಸ್ಸು!....[ಎಸ್ಕತ್ತ ಮೇಡಿಸ ಕಡೆ ನೋಡಿ,].....ಬೀಗಾ ಬೀಗದಕ್ಕೆ, ಇಲ್ಲೇ ಇವ್ಯಲ್ಲ ಸದ್ಯ![ಎಸ್ಕತ್ತ ಬೀಗ, ಬೀಗದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, (ಅ) ಜಾಗಲ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತ,]ಬೀಗಾ ಹಾಕ್ಕೊಂಜ್ಜೋಗಿರೋಣ—ಅಕೆ ಬಂದಾಗ ಕೊಪ್ಪಾಯ್ತು ಬೀಗದಕ್ಕೆ!.....[ಹೋಗುತ್ತಿರುವಳು (ಅ).]

[ಬೀದಿಯ ತೆರೆ ಬೀಳುವುದು.]

ಅಂಕ ೪—ಇನ್ನೊಂದು ಬೀದಿ

[ನಕ್ಷೆ : ೨ನೆಯ ಅಂಕದಂತೆ]

[ಪ್ರವೇಶ (ಇ) : ಶಾಂತಪತಿ.]

[ಎಡಗೈಯಿಂದ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಮತ್ತು ಬಾರ್ ಸೋಪುಗಳನ್ನು ಎದೆಗೆ ಅವಚಿಕೊಂಡಿರುವನು ; ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವನು.]

ಶಾಂತಪತಿ : [ತನ್ನಲ್ಲಿ] ಸದ್ಗುರುವೇ ಶಾಂತಾನಂದಾ !....[ಕಾಗದವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಓದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ (ಲ) ಎಂಬಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವನು.]

[ಪ್ರವೇಶ (ಅ) : ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ ಮತ್ತು ಸುಮಕೋಮಲ.]

[ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯನು ಕೈಬೀಲವನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವನು. ಸುಮಕೋಮಲಿಯು ಚಪ್ಪಿ ಮೆಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವಳು. ಶಾಂತಪತಿಯನ್ನು ಯಾರೂ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಶಾಂತಪತಿಯೂ ಅವರ ಕಡೆ ನೋಡದೆ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿರುವನು.]

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : [ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತ, ಭಾವನನ್ನು ಕಾಣದೆ, ಹೆಂಡತಿ:]
....ಓಹೋ ಹಾಗಾದ್ರೆ “ ಧರ್ಮಾವರದ ಸೀರೆ ಬೇಡಾ, ಬೆನಾರೆಸ್ ಸೀರೇನೇ ತರಬೇಕೂ, ಅದೂ ಈಗ್ಗೆ ತರಬೇಕೂ ” ಅಂತ ಹಠಾ ಹಿಡಿದು ಜಗಳ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡೂಂತ ಹೇಳ್ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀಯೋ ನಿಮ್ಮ ತ್ರಿಗ್ಗೇ ?!ಸರಿ ಸರಿ ![ಭಾವನ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಗಾಬರಿಯಿಂದ, ಮೆಲ್ಲನೆ, ಹೆಂಡತಿ:]ಅಗೋ, ಭ ಭಾ, ಭಾವಾವು !ಇದೊಳ್ಳೇ ಎಡವಟ್ಟು ಯಲ್ಲ ಹೀಗ್ವಾ ಹೀಗ್ವಾ !

[ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯನು ಮುಖ ಮರೆಯಾಗುವಂತೆ ಹ್ಯಾಟನ್ನು ಹಣೆಯ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುವನು. ಸುಮಕೋಮಲಿಯು ಸೀರೆಯ ಸೆರಗನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊದೆದುಕೊಳ್ಳುವಳು. ಶಾಂತಪತಿಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ,

ಅವನ ಹಿಂದುಗಡೆಯಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಕಳ್ಳರಂತೆ ಮುಖ ಆಚೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಹೆಜ್ಜೆಯ ಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಹಾದುಹೋಗಲು ಯತ್ನಿಸುವರು.]

ಶಾಂತಪತಿ : [ಅವರ ಕಡೆ ನೋಡಿ, ಅನುಮಾನಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಚನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ, ತನ್ನಲ್ಲಿ :].....ಅವರೇ !!.....ಈಗತ್ತಾನೇ ಜಗಳ ಆಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೋರು ಆಗ್ಲೇ ಸರಿಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದಾರಲ್ಲಾ ![ತಂಗಿಗೆ :].... ಯಾರ್,....ಸುಮಕೋಮಲಮ್ಮಾ,....

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆ]....ಅಗೋ ಅಣ್ಣ ! !....[ಎಂದು (ರ) ಎಂಬಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವಳು.]

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : [ಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆ :]....ಓಹೋ, ಭಾವಾವು !!.... ನಮಸ್ಕಾರಾ ಭಾವಾ ! ...[ಎನ್ನುತ್ತ ಬಂದು, (ಯ) ಎಂಬಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವನು.]

ಶಾಂತಪತಿ : ನಮಸ್ಕಾರ !.....ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೊರಟಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ ಇಬ್ಬರೂ !

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಪೆಪೆವೇಟೇಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಾ....ಕೆಕೆಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ಇತ್ತೂ ಊ !....ಅಂಚೇಲಿ ಬಂತೋ ಆ ಕಾಗದಾ ?

ಶಾಂತಪತಿ : ಇದೇ ? ಊಂ, ಸಿನ್ನೇನೇ ಬಂತು. ಇನ್ನೊಂದ್ಬಲ ಹಾಗೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ !....[ಎನ್ನುತ್ತ ಕಾಗದವನ್ನು ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯನಿಗೆ ಕೊಡುವನು.]

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : [ಕಾಗದವನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಓದುವನು ;]

“ ಶ್ರೀಮಾಃ ಶಾಂತಪತಯ್ಯನವರಿಗೆ. ಶಾಂತಿಪ್ರಚಾರಕನಿಂದ : ವಿಜ್ಞಾಪನೆಗಳು.

“ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯು ಹೊರತು ಸುಖವಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ ! ಆದ್ದರಿಂದ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ, ಕೋಪತಾಪಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು, ಶಾಂತಿಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತೆ. ಶಾಂತಿಸಾಧನೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸುಲಭಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ, ಶಾಂತಿಕೋಟಿಯನ್ನು ಬರೆಯುವುದೇ ಆಗಿದೆ ; ಎಂದರೆ, ರಾಮ ರಾಮ ರಾಮಎಂದು ರಾಮಕೋಟಿಯನ್ನು ಬರೆಯುವ ಹಾಗೆ, ಶಾಂತಿ

ಶಾಂತಿ ಶಾಂತಿ....ಎಂದು ಕೋಟೆಸಲ ಬರೆಯುವುದು.

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಜೊತೆಗೆ ಓಡುವಳು :] “ ಈ ಮೂಲಕ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿ....”

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ತಾಳು ಸ್ವಲ್ಪ.

ಸುಮಕೋಮಲ : ನಾನೂ ಓತ್ತೀನಿ.

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಸುಮ್ಮನೇ ಇರು ಗಂಭೀರವಾಗಿ....[ಓಡುವನು.] “ಈ ಮೂಲಕ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ: ಈ ಕಾಗದ ತಲುಪಿದ ಆರು ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ, ನೀವು, ಈ ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿರುವಂತೆ ಶಾಂತಿಕೋಟೆಯನ್ನು ಬರೆದು ಮುಗಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಇದರಿಂದ ಇಹಪರಗಳಲ್ಲೂ ನಿಮಗೆ ಶಾಂತಿ ಸುಖವು ಲಭಿಸುವುದು. ಬರೆಯುವಾಗ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬರೆದರೆ ಫಲ ಹೆಚ್ಚು.

“ಅಲ್ಲದೆ, ಶಾಂತಿ ಪ್ರಚಾರಾರ್ಥವಾಗಿ, ನೀವು, ಈ ಕಾಗದ ತಲುಪಿದ ಮೂರು ದಿನಗಳೊಳಗಾಗಿ, ಈ ಕಾಗದದ ಒಂಭತ್ತು ನಕಲುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ, ನಿಮಗೆ ಸರಿಚಿತರಾದ ಒಂಭತ್ತು ಜನ ಆಸ್ತಿಕ ಮಹಾಶಯರಿಗೆ ರವಾನಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

“ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯ ದಾಗುವುದು. ಉಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಬಾರದು.

ಇಂತು ವಿಜ್ಞಾಪನೆಗಳು,

“ ಶಾಂತಿ ಪ್ರಚಾರಕ.”

[ಕಾಗದವನ್ನು ವಾಪ್ಸು ಕೊಡುತ್ತ,] ಈ ಶಾಂತಿ ಪ್ರಚಾರಕರು ಯಾರು ಭಾವಾ ?

ಶಾಂತಪತಿ : ಅದು ನನಗೂ ಪತ್ತೆ ಆಗಿಲ್ಲ !....ಯಾರಾದ್ರೂ ಆಗ್ನಿ ಒಳ್ಳೇ ಮಾತು ಬರೆದಿದಾರೆ ! ಅದರಂತೆ ನಡೆಕೊಂಡ್ರೆ ಅಯ್ಯು ! ಅದಕ್ಕೆ ನಾವೇನು ಸವೆಕೋಬೇಕಾಗಿದೆ ? ಶಾಂತಿಸಾಧನೆಗೆ ಸುಲಭವಾದ ಮಾರ್ಗಅಲ್ಲೆ, “ ಉಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಬಾರದು ” ಅನ್ನೋ ಮಾತು ಬೇರೇ ಇದೆ ಅದರಲ್ಲಿ !

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ನೀವೇನಾದ್ರೂ ಹೇಳಿ ಭಾವಾ,....ಸಂಸಾರಾ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರೋರಿಗೆ, ಈ ಕೋಸದಮನ, ಶಾಂತಿಸಾಧನೆ, ಮುಂತಾದ್ದೆಲ್ಲಾ ನಿಜವಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವೇ ಅಂತ ಅನುಮಾನ ನನಗೆ!

ಶಾಂತಪತಿ : ಏನೋ ನಮ್ಮ ಕೈಲಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡೋದು. ಆದ್ರೂ ಉಪ್ಪು, ಹುಳಿ, ಖಾರ, ಬೀಳೋ ದೇಹಕ್ಕೆ ಕೋಪ ಅನ್ನೋದು ಬರದೇ ಇರೋದಿಲ್ಲ—ಒಂದೊಂದ್ನಲ ಮಿತಿಮೀರೇ ಬರುತ್ತೆ! ಅದು ಬಂದಾಗ ಅದನ್ನ ಹತೋಟಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಶಾಂತಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು! ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಶಾಂತಿಕೋಟೆ ಬರೆಯೋದೂ ಒಳ್ಳೆ ಸಾಧನವೇ ಸರಿ ಅಂತ ಅನ್ನುತ್ತೆ ನನಗೆ!

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಹಾಗಾದ್ರೆ ತಾವು ಶಾಂತಿಕೋಟೆ ಬರೀತೀರಿಂತ ಆಯ್ತು!

ಶಾಂತಪತಿ : ಹೂಂ; ಈ ಹೊತ್ತೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡೋಣಂತ ಇದೀನಿ.

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಏತನ್ಮಧ್ಯೆ ಆ ಒಂಭತ್ತು ಕಾಗದಾ ಬೇರೇ ಬರೀಬೇಕೇನೋ!

ಶಾಂತಪತಿ : ಆಗ್ಲೇ ಬರೆದು ಅಂಚೆಗ್ಗಾಕಿಬಿಟ್ಟೆ; ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಈಗ ವೇಟೆಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು.

ಸುಮಕೋಮಲ : ಪೇಟೆಯಿಂದ ಏನೇನೋ ತಂದಿದೀಯಲ್ಲಣ್ಣಾ!ಚನ್ನಾಗಿದೆ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ! ಎಷ್ಟು ಬೆಲೆ?

ಶಾಂತಪತಿ : ಈಗಿನ ಬೆಲೆಗಳು ಎಷ್ಟೇತ್ತೀಮ್ಮಾ?....ಹಿಂದೆ ಇದ್ದು ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಮೂರಾಣೀಗೆ ಎರಡು ಬರ್ತಾ ಇದ್ದು! ಅಂಥಾದ್ದು ಈಗ ಹನ್ನೊಂದೂಮುಕ್ಕಾಲಾಣೀಗೆ ಒಂದು ಕುದುರಿಸೋದಕ್ಕೆ ಅರ್ಧ ಘಂಟೆ ಬೇಕಾಯ್ತು! ಯಾವ ಪದಾರ್ಥವಾದರೂ ಅಷ್ಟೆ! ಧಾರಣೆವಾಸಿ ತುಂಬಾ ಏರಿಬಿಟ್ಟಿದೆ!

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : [ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿ] ಈ ಧಾರಣೆವಾಸಿ ಭಾಳಾದಿನ ಇರೋದಿಲ್ಲಾನ್ನಿ. ಈಗ ನೋಡೀ, ಬೆನಾರೆಸ್ ಸೀರೇ ಧಾರಣೆ ಹೇಳೋ ಹಾಗೇ ಇಲ್ಲ! ಆದ್ರೆ ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಬೆನಾರೆಸ್‌ನಿಂದ ಹೊಸ

ರಖಂ ಸೀರೆ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಬರುತ್ತಂತೆ! ಆಗ ಧಾರಣೇನೂ ಅರ್ಥ ಕೃರ್ಧ ಇಳಿಯುತ್ತೆ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ ಇದಾರೆ—ವದಂತಿ!

ಶಾಂತಪತಿ: ಹಾಗೇನು?!

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ: ಹೂಂ!....ಯಾಕೆ? ಬೆನಾರೆಸ್ ಸೀರೆ ತಕೋ ಬೇಕಾಗಿತ್ತೇನು ನೀವು?

ಶಾಂತಪತಿ: ಕೇಳ್ತಾ ಇದಾಳೆ ಮನೇಲೀ. ಆದ್ರೆ ನಾನು ಅದರ ಬದ್ಲು ಧರ್ಮಾವರದ ಸೀರೇ ತಕೋ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ ಇದೀನಿ.

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ: ಧರ್ಮಾವರದ್ದೇ ಸರೀ ಭಾವಾ! ಆ ಬಣ್ಣ, ಆ ಧಡೂತಿ, ಇನ್ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಬರೋದಿಲ್ಲ! ಬೆನಾರೆಸ್ ಸೀರೆ ಬರೀ ಧಳಕು! ಅದನ್ನು ಒಂದ್ವಲ ನೀರಿಗ್ಗಾ ಕಿದರೆ ಆಮೇಲೆ ಅದು ಯಾತಕ್ಕೂ ಬರೋದಿಲ್ಲ!....ಒಂದ್ವೇಳೆ ಬೆನಾರೆಸ್ ಸೀರೇನೇ ತಕೋಬೇಕಾದಾಗ್ಯೂ ಸಹ, ಈಗಂತೂ ಖಂಡಿತ ಬೇಡಿ—ಹೊಸ ರಖಂ ಬರೋತನಕ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರಿ. [ಎಂದು ಹೆಂಡತಿಯ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸುವನು]

ಸುಸುಕೋಮಲ: ಹಾಗೇ ಮಾಡಣ್ಣ!—ಇವರಿಗೆ ಬಜಾರ್ ಸಮಾಚಾರ ಎಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು!

ಶಾಂತಪತಿ: ಹಾಗೇ ಆಯ್ತು! ಅವಳೂನೂ ತುರ್ತಾಗಿ ಈಗ್ಗೇ ಆಗಬೇಕು ಅಂತ ಏನೂ ಹೇಳ್ತಾ ಇಲ್ಲಾನ್ನು.....ಒಳ್ಳೇದಮ್ಮ, ಬಿಸ್ತಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದೀ, ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟು ಬಾ. ನಾನೂ ಹೋಗ್ತೀನಿ. ಹೋಗೀ, ಮೂರು ಘಂಟೆ ಒಳಗಾಗಿ ಶಾಂತಿಕೋಟೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾಕೇಂದ್ರೇ, ಈ ಹೊತ್ತು ಭಾನುವಾರ; ಮೂರು ಘಂಟೆಯಿಂದ ನಾಲ್ಕುವರೆ ವರೆಗೆ ಗುಳಿಕ ಕಾಲ; ಅದಾಗುತ್ತಲ್ಲ ನಾಲ್ಕುವರೆಯಿಂದ ಆರು ಘಂಟೆವರೆಗೆ ರಾಹುಕಾಲ. ಆದ್ರಿಂದ ಮೂರು ಘಂಟೆ ಒಳಗಾಗೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲೆ, ಆಮೇಲೆ ವೆಂಕಟ್ರಮಣ ಸ್ವಾಮಿ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹರಿಕಥೆ ನಡೆಯುತ್ತಂತೆ—ಹೋಗಿಬರಬೇಕು.ನಿವೂ ಏನೋ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಹೊರಟರೋ ಹಾಗಿದೆ; ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿನ್ನಿ.

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ: ನಮಸ್ಕಾರಾ ಭಾವಾ.....ಆ ಮೇಲೆ,ಬಂದು ಮತ್ತೆ ಕಾಣ್ತೀನಿ.

ಶಾಂತಪತಿ : ಆಗ್ಲಿ ಆಗ್ಲಿ, ನಮಸ್ಕಾರ.....[ಎನ್ನುತ್ತ (ಅ) ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವನು.]

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : [ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ (ಇ) ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತ, (ಲ) ಎಂಬಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಹಿಂದಿರುಗಿ, ಭಾವನಿಗೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ:]ಸೀರೇ ವಿಚಾರಾ,ನಾ ಹೇಳಿದ್ದು,....ಜ್ಞಾಪಕಾ....

ಶಾಂತಪತಿ : ಜ್ಞಾಪಕಾ ಇದೆ, ಜ್ಞಾಪಕಾ ಇದೆ....[ತನ್ನಲ್ಲಿ:] ಸ್ವದ್ಗುರುವೇ, ಶಾಂತಾನಂದಾ!

[ನಿರ್ಗಮ (ಅ) : ಶಾಂತಪತಿ.]

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಇಲ್ಲಿಗೆ ಇವರ ವ್ಯಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ತಳಹದಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ್ದಾಗಾಯ್ತು ! ಈಗ ಈತ ಮನೆಗೊಬ್ಬಗುತ್ತೂ, ಈತನ ಶಾಂತಿ ಸಾಧನೆ ಗೆಲ್ಲುತ್ತೋ, ಅಥವಾ ಆಕೇ ಕಲಹಸಾಧನೆ ಗೆಲ್ಲುತ್ತೋ ನೋಡಬೇಕು !

ಸುಮಕೋಮಲ : ನೋಡೋದಿನ್ನೇನು, ಕಂಡ್ದಾಗೇ ಇದೆ ! ಬೆನಾರೆಸ್ ಸೀರೆ ಈಗ್ಲೇ ಕೇಳು ಅಂತ ಆಕೀಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದೀನಿ; ಅದು ಈಗ ಬೇಡ ಅಂತ ಈತನಿಗೆ ನೀವು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದೀರಿ ! ಇನ್ನು ಜಗಳ ಆಗದೆ ಹ್ಯಾಗಿರುತ್ತೆ ?.....ಅಲ್ಲ, ಆಕೀ ಗಿಳೀ ಬೇರೇ ತಕೊಂಡ್ಲೋ ಗಿದ್ದಾಳೆ ! ಜಗಳ ಆಗೋತನಕ ಬಿಡೋದಿಲ್ಲ ಆಕಿ ! ಇನ್ನು, ಈತನ ಶಾಂತಿಸಾಧನೇ ತಾನೇ ? ಇಷ್ಟು ಶಾಂತಿ ಇರೋರಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದ್ರೆ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟಂದ್ರೇ ! ನಮ್ಮನ್ನ ಹಂಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಆಕೀಗೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಆಗಬೇಕಾದ್ದೇನೋ ನ್ಯಾಯವೇ ಆದ್ರೂ, ಈತನಿಗೆ ಮಿತಿ ಮೀರಿ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದ್ರೆ ಆಕೀ ಗತಿ ಏನೋ ಎಂತೋ ಈ ಹೊತ್ತೂ ಅಂತ ತುಂಬಾ ಭಯವಾಗುತ್ತೆ ನನಗೆ !

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : ಅದೂ ನಿಜವೇ ! ಎಂದೂ ಸಿಟ್ಟು ಬರದೇ ಇರೋರಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದ್ರೆ ಮುಂಗಾರು ಸಿಡ್ಲು ಬಂದ್ಲಾಗೇನೇ !..... ಒಂದ್ವೇಳೆ ಈತ ಆಕೀನ ಹೊಡೆದು ಮನೇ ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಸಿಬಿಟ್ಟ್ರೆ ಏನ್ಮಾಡೋದಾಮೇಲೆ ?! ಆದ್ರಿಂದ, ಜಗಳ ಅಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗದ್ದಾಗೆ ನೋಡಿಕೋಬೇಕು ನಾವು !....ಬಾ, ಜಾಗ್ರತೆ ಮಾಡರ್ನ್ ಹೋಟ್

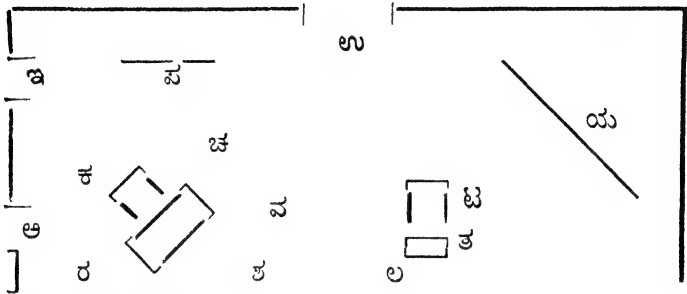
ಗೋಗಿ ಬಂದ್ಬಿಡೋಣ !....[ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ (ಇ) ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತ,
ಕಿರುನಗೆಯಿಂದ]....ಒಳ್ಳೇ ಭಾವ! ಒಂಭತ್ತು ಕಾಗದಾ ಬರೆದ್ದಾಕಿದ
ನಂತೆ! ಶಾಂತಿಕೋಟೇ ಬೇರೇ ಬರೀತಾನಂತೆ!! ನಮ್ಮಜ್ಜನ ತಲೆ!!!

[ನಿರ್ಗಮ (ಇ): ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ ಮತ್ತು ಸುಮಕೋಮಲ.]

[ಬೀದಿಯ ತೆರೆ ಏಳುವುದು]

ಅಂಕ ೫—ಶಾಂತಪತಿಯ ಮನೆಯ ಪಡಸಾಲೆ

ಅದರ ನಕ್ಷೆ ಹೀಗಿದೆ :

ಅ : ಹೊರ ಬಾಗಿಲು.

ಇ : ಒಳಬಾಗಿಲು

ಉ : ಇನ್ನೊಂದು ಒಳಬಾಗಿಲು. ತೆರೆ ಹಾಕಿದೆ.

ಒ : ಕಿಟಕಿ

ಕ : ಮಡಿಸುವ ಕುರ್ಚಿ

ಚ : ಮೇಜು. ವಸ್ತ್ರ ಹೊದಿಸಿದೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಎಕ್ಸ್‌ರಾಸೈಜು ಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತು ಪೆನ್‌ಸಿಲ್ ಇವೆ.

ಟ : ಆರಾಮ ಕುರ್ಚಿ

ತ : ಸ್ವಾಲು, ವಸ್ತ್ರ ಹೊದಿಸಿದೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಬಿದಿರಿನ ಬೆತ್ತ, ಒಂದು ಜೊತೆ ಬಣ್ಣದ ಗಿಳಿಗಳು, ಬೀಸಣಿಗೆ, ಮತ್ತು ಬೀಗದ ಕೈ, ಇವೆ.

ಪ : ಉಡುಪಿನ ನಿಲುವು. ಇದರ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಅಂಚಿನ ಮಾಸಿದ ಸೀರೆಯೊಂದು ನಿರ ಹಿಡಿದು ಹಾಕಿದೆ.

ಯ : ಮಡಿ ಒಣಗು ಹಾಕುವ ಉದ್ದನಾದ ಬಿದಿರಿನ ದಂಡೆ—ಬೆತ್ತಕ್ಕೆ ಎಟುಕು ವಷ್ಟು ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದೆ.

ರ, ಲ, ವ, ಶ : ಸ್ಥಳ ಸಂಕೇತಗಳು.

ಎದುರು ಗೋಡೆಗೆ ಚಿತ್ರಪತ್ರ, ತಾರೀಖುಪಟ್ಟಿ, ಇವೆ.]

[ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ]

[ತೆರೆ ಎದ್ದಾಗ, ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮನು ಕಾತುರದಿಂದ ಕೈ ಹಿಸುಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, (ರೆ)
(ಲ) ಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಶತಪಥ ಹಾಕುತ್ತಿರುವಳು.]

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [(ಅ) ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ಬಂದು, (ಶ)
ಎಂಬಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಬುಸುಗುಟ್ಟಿ, ಉದ್ವೇಗದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ನಡುಗುವ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ :]
....ಇಲ್ಲ,....ಬರ್ರಿಲ್ಲ,....ಇನ್ನೂ ಬರ್ರಿಲ್ಲ ವೇಟೆಯಿಂದ!.... ಹೌದು,....
ಆಗಿದೆ,.... ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಅನ್ನೋದು ಒಂದು ಯುಗ ಆಗಿದೆ!....
ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೋ,.... ಹಾತೊರೀತಾ ಇದೆ—ಯಾವಾಗ ಬಂದಾರೊ,
ಎಟಿನ ಸುಖ ಯಾವಾಗ ಲಭಿಸೀತೊಂತ ಹಾತೊರೀತಾ ಇದೆ!ಬೇಡ,
ತಲ್ಲಣಿಸಬೇಡ—ಮನಸ್ಸೇ, ನಿಧಾನಾ ತಂದ್ಯೋ!.... ಆದ್ರೆ,....ಬರ್ತಾ
ರೆಯೇ,.....ನಿಜವಾಗಿ ಬರ್ತಾರೆಯೇ,.....ಬರ್ತಾರೆಯೇ ಜಗಳಕ್ಕೆ
ನಮ್ಮೋರು?....ಹುಂ, ಅದ್ ಬೇರೆ ಬರೀತಾರಂತೆ—ಶ್ಯಾಂತಿ ಕೋಟೆ!
....ಕಾಣೆ, ಯ್ಯಾಕ್ಟೀಗ್ಯಾಡ್ತಾರೋ ಕಾಣೆ....ಅವರ ತವ್ವೇನು ಪಾಪ?
ನ್ನಾನು ಪಡಕೊಂಡು ಬಂದಿರಬೇಕಲ್ಲ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ!....ನ್ನೋಡೋಣ,
ಎಂದಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತೋ ಅವರಿಗೆ!....ಆದ್ರೆ,....ಆದ್ರೆ,.....
ನೋಡೋಣಾಂತ ಸುಮ್ಮೇಲೇ ಇದ್ದಬಿಟ್ಟಿ, ಈ ಜನ್ಮ ಹೀಗೇ ಕಳೆ
ದ್ದೋಗುತ್ತೆ!—ನಾವೇನು ಸಾರೋದ್ಧಾರಾ ಬದುಕಿರ್ತೇವ್ಯೇ?.....
ಉಹುಂ, ಬಿಡಬೇಕು, ಈಗವರು ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತೂ ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ
ಚನ್ನಾಗಿ ರೇಗಿಸಿಬಿಡಬೇಕು!.....[ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ನಟ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ :]....
ರೇಗಿದಾಗ, ಹ್ಯಾಗಿರಬಹುದು ಅವರ ಮುಖ?....[ಕುಪಿತನಾದ ಪತಿಯ
ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕಣ್ಣುಮುಂದೆ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು, ಕಿರುನಗೆಯಿಂದ]ಆ ಕಣ್ಣಿನ
ಮಿಂಚು,.....ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಅಲುಗುವ ಆ ಕ್ರಾಪಿನ ಮುಂಗುರುಳು,....ಆ
ಮಾತಿನ ಮಳೆ,....ಆ ಸಿಡುಕು, ಆ ದುಡುಕು, ಆ ಬೆತ್ತ—ಬಿದಿರಿನ
ಬೆತ್ತ!....[ಸ್ವೂಲನ ಮೇಲಿರುವ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ಸಂಚೋ
ಧಿಸುತ್ತ,].....ಎಲೈ ಆಪ್ತನೇ,ನಿನ್ನಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲವೆ ಇರೋದು—
ಬತ್ತಾಸು, ಮಿಠಾಯಿ?! ಆದರೆ ಈಗ ನಾನು ನಿನ್ನ ಕೇಳೋದು
ಬತ್ತಾಸೂ ಅಲ್ಲ, ಮಿಠಾಯೂ ಅಲ್ಲ, ಬಾಸುಂದಿಯೂ ಅಲ್ಲ,.....ಆದರೆ

ಬಾಸುಂಡಿ !—ಹೌದು, ಈ ರಟ್ಟೇ ಮೇಲೆ,.....ಕೆಂಪಗೆ,.....ಸಂಜೇ ಸೂರ್ಯನ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ಬಾಸುಂಡಿ !....ಅಲ್ಲದೆ, ಹಣೇ ಮೇಲೆ ಬೋರು ! —ನಿಜವಾದ ಬೋರು, ನಿಂಬೇಹಣ್ಣಿನ ಗಾತ್ರಕ್ಕೆ !....ನಿನ್ನ ದಯದಿಂದ ಈಹೊತ್ತು ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಆದರೆ, ಆಮೇಲೆ,....[ಚಿತ್ರವನ್ನು ಸ್ವಾಲಿನ್ ಮೇಲಿಟ್ಟು, ಗಿಳಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು,]....ಆಹಾ,.....ಅರಗಿಗಳೇ,....ಬೈಕು,....ಮಾತಾಡಬೇಕು,....ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಅಕ್ಕರೆಯ ಮಾತಾಡ ಬೇಕು !....[ಗಿಳಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಲಿನ್ ಮೇಲಿಟ್ಟು,].....ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ,..... ಅದೇನೋ ವಳ, ಅದೇನೋ ಬಲ, ಅದೇನೋ ಹಲ !.... ಹೌದು ಕಳ ವಳ,....ಹಂಬಲ,....ಕುತೂಹಲ—ಕಲಹ ಕುತೂಹಲ !.....[ಎಂದು, ಕೂಡಲೆ, ಈ ಕೆಳಗಿನ ಹಾಡನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹಾಡುವಳು. ತೆರೆಯ ಹಿಂದೆ ವಯಲಿನ್ ನುಡಿಸಬಹುದು.]

(ಹಾಡು *)

ಕಲಹ ಕುತೂಲಾ—ಹಲ ಮನ್ಮನದೀ

ಕಲಹಾವೇಕ್ಷೆಯೊ—ಳತಿ ಮುದದೀ

—ಕಲಹವ ಬೆಳೆಸುವೆ ಕಾಂತನಲೀ ||

* [ನಾಗಸ್ವರ—ಆದಿತಾಳ.

(ಕೇಶವ ಬಾ—ಮದುಸೂದನ ಬಾ

ಬಾಬಾರೋ ಶಾರೇ,—ಶ್ರೀಲೋಲಾ ಅಶ್ರಿತಪಾಲಾ || ಎಂಬಂತೆ.)

ಸರೀ ಸರೀ ನೀಲೇ—(ಸರಿ) (ಗಾಮಗ) ರಿ (ಸ್ವನಿ) ಸಾ !

ಸರೀ ಮಮ್ಮ ಮಾಮ್ಮ (ಮಪಮಗ) —ಗಮಾಗರೀ (ನಿಸನಿಸ) ರೀ

ಸರೀ ಸರೀ ನೀಲೇ—(ಸರಿ) (ಗಾಮಗ) ರಿ (ಸ್ವನಿ) ಸಾ ||

ಸರೀ ಮಮ್ಮ ಮಾಮ್ಮರೀ—ರಿಮಾಪಪ್ಪ ಪಾಪ್ಪ (ಪಧಪಮ)

ಗಾಗ್ಗಮ ಗಾರಿ (ರಿಗರಿಸ)ನ್ನಿ ಸಾರಿ ಸಾರೀ

ಗಾ, ರಿ ಸಾನೀಲೇ—ಸರಿ (ಗಾಮಗ)ರಿ (ಸ್ವನಿಸಾ)

ಗಾ, ರಿಸಾನೀಲೇ—ಸರಿ (ಗಾಮಗ) ರಿ(ಸ್ವನಿಸಾ)

ನ್ನಿ ಸರಿರಿ, ರೀ (ರೀರಿಗರಿಸ)—ರಿಸಾನಿಪಾ ನೀಸಾರೀಗಾ

(ಗಮಗರಿಸನಿ) ಸಾ ||

ಎಂದಿಗೆ ಕಾಂಬೆನೋ — ತಾಡನ ಸುಖವನೂ
ಕಾಂತನ ಕೋಪದಾ — ಕೃಪೆಯಿಂದಾ
ಬಾ ಪ್ರಿಯನೇ ಲೇಲಿ — ಜಗಳಾಡುವ ಬಾ
ಓ ಸಖನೇ ಲೇಲಿ — ವಾಗ್ವಾದಕೆ ಬಾ
ಬಾಬಾರೊ ಶೌರಿ, ದಯದೋರೀ ನೀಲಿ ಕಲಹಕೆ ಬಾ||

ಸಿಡುಕುತ ಬಾ — ದುಡುಕುತ ಬಾ
ಕೋಪದಿಮುಂ — ಗುರುಳಲುಗಿಸಿ ಬಾ
ಕಣ್ಣಲಿ ಮಿಂ — ಚನು ಹೊಳೆಸುತ ಬಾ
ಮಾತಿನ ಮಳೆಯನು—ಸುರಿಸುತ ಬಾ||

ಅರಗಿಳಿಯೊಡನೇ — ಅಕ್ಕರೆ ನುಡಿಯಲೂ
ಹಾತೊರೆಯುತಲಿದೇ — ಮಾನಸವೂ
ಬೇತ್ತವನೂ, — ಸಿಡಿದೇತ್ತುತ ಬಾ
ಬಿಗಿಯುತ ಬಾ — ಸಿಗಿಯುತ ಬಾ
ಹಾ, ಹಾ, ಹಾ — ಹೋ, ಹೋ, ಹೋ
ಅಹ್ಲಹಹ್ಲಹ್ಲಾ — ಉಹ್ಲಹುಹ್ಲಹ್ಲಾ

ಬಾಬಾರೊ ಬೇಗಾ, ತಡವೇಕೋ ಓ ಎನ್ನೊಡೆಯಾ
ಕಲಹ ಭೀಕ್ಷೆಯನೂ, ಬೇಡುವೆ ನಾನಿದೋ, ಸೆರೆಗೋಡ್ಡಿ ||
ಅಬಲೆಯವಾಂ — ಛೇಯ ಸಲ್ಲಿಸು ಬಾ
ಎನ್ನ ಮನೋರಥ — ಆರಿಸುಬಾ
ಲಲನೆಯು ಮೊರೆಯಿದೂ, ಕೇಳಿಸದೇನೋ ಮನಮಾಡೋ
ನಾ ನಾರೀಲಿ — ನೀ ಶೌರೀಲಿ
ರೀ, ರೀ, ರೀ, — ಜಗಳಾಡುವ, ರೀ ||

[" ಬಾ ಪ್ರಿಯನೇ " ಎಂಬಕಡೆ ಶಾಂತಪತಿಯು ನೀಲಿ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ
ನಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮನು ಹಾಡನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಸಂಬೋಧಿಸಿ, ಹಾಡಿನ
ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಂತಪತಿಯು ಅದೃಶ್ಯನಾಗುವಂತೆ ತೋರಿಸಬಹುದು]

[ನಿಡುಸುಯ್ದು,]ಭ್ರಾಂತಿ,....ಬರೀ ಭ್ರಾಂತಿ !.....ನಿಜವಾಗೂ
ಅಷ್ಟು ಸುಖ ಬರೆದಿದೆಯೇ ನನ್ನ ಹಣೇಲಿ? ಎಲ್ಲಿ ಬಂತು, ಎಲ್ಲಿ

ಬಂತು?! ಅಲ್ಲ, ಅಲ್ಲ, ನಾನಷ್ಟು ಪುಣ್ಯಶಾಲಿನಿಯಲ್ಲ!....ಆದರೂ, ಓ ದೇವರೇ, ಈ ನನ್ನ ಮೊರೆ ಅನ್ನೋದು ಆ ನಿನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿ, ಆ ನಿನ್ನ ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷ ಅನ್ನೋದು ಈ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೆ, ಯ್ಯಾವುದಕ್ಕೆ ತಾನೆ ಏನು ಕಡಮೆ?.....ಆದ್ರಿಂದ, ಬರ್ತೀನಿ, ಹಚ್ಚಿ ಬರ್ತೀನಿ, ಒಳಕ್ಕೋಗಿ ನಿನಗೊಂದು ದೀವಿಗೇನಾದ್ರೂ ಹಚ್ಚಿ ಬರ್ತೀನಿ!

[ನಿರ್ಗಮ (ಇ) : ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ]

[ಪ್ರವೇಶ (ಅ) ; ಶಾಂತಪತಿ.]

[ಶಾಂತಪತಿಯು ಕುಂಬಳಕಾಯಿ, ಬಾರ್ ಸೋಪು, ಸಮೇತ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಈ ಕೆಳಗಿನ ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡುತ್ತ, (ರ) ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವನು.]

(ಹಾಡು)

[ಮೇಲಿನಂತೆ]

ಶಾಂತಪತಿ

ಶಾಂತಿಯ ಬಯ — ಸುವುದೆನ್ನ ಮನಾ

ಶಾಂತಿಯ ಹೊರತೂ — ಸುಖವಿಲ್ಲಾ

ಶಾಂತಿಯ ಬಯಸುವುದೆನ್ನ ಮನಾ ||

ಎಂದಿಗೆ ಕಾಂಬೆನೋ — ಶಾಂತಿಯ ಸುಖವನೂ

ಶಾಂತಿಯ ಎನ್ನಯ — ಸರ್ವಸ್ವಾ ||

ಸಾಧಿಸುವೇನೇ — ಶಾಂತಿಯನೂ

ಕೈಬಿಡುವೇನೇ — ಕೋಪವನೂ ||

[ತನ್ನಲ್ಲಿ:] ಸದ್ಗುರುವೇ, ಶಾಂತಾನಂದಾ!.....[ಎನ್ನುತ್ತ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ, ಬಾರ್ ಸೋಪು, ಮೇಜಿನಮೇಲಿಟ್ಟು,]....ಲಕ್ಷ್ಮಾ,ಲಕ್ಷ್ಮಾ.... ಇದ್ದೀಯಾ ಒಳಗೇ?

[ಪ್ರವೇಶ (ಇ) : ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ.]

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ಸರಗು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಸರನೆ (ವ) ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಸಿಡುಕಿನಿಂದ]....ಅಲ್ಲಾಂದ್ರೇ, ಇಲ್ಲಿರೋ ಪೇಟೆಗಿದ್ದೀಗಿ ಬರೋ ದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೊತ್ತಾಗಬೇಕೇ?

ಶಾಂತಪತಿ : [ನಿಧಾನವಾಗಿ]....ಆಗ್ಗೇ ಬರ್ತಾ ಇದ್ದೇ!.....ಆದ್ರೆ, ದಾರೀಲೇ, ಆ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಂಗಡಿ ಉಗ್ರಪ್ಪನ ಕಿರೇ ಮಗ, ಆ

ವೀರಭದ್ರಯ್ಯನ ಮನೇಲಿ ಅಸಾಧ್ಯ ಜಗಳ—ಗಂಡನಿಗೂ, ಹೆಂಡ್ತಿ ರುದ್ರಮ್ಮನಿಗೂ!....ತುಂಬಾ ಜನ ಕಲಿತಿದ್ದು—ಈಚೆಗೆ ಬರೋಣಾಂದ್ರೆ ದಾರೀನೇ ಇಲ್ಲ!.....ಕಡೆಗೂ ಬೆತ್ತಾತಕೊಂಡ್ಲೊಡದೇಬಿಟ್ಟ ಮಹಾ ರಾಯ ಆಕೀನ!....ಹೀಗಾದ್ರೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಸಂಸಾರಗ್ಗು?!

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತಿಗೆ : [ತನ್ನಲ್ಲಿ] ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರ ಸಂಸಾರಗ್ಗು !

ಶಾಂತಪತಿ : ಅಂದ್ರಾಗೆ, ಇವರಿಬ್ಬರ ಸಂಹೋಗಿಬಿಟ್ಟದಾರಲ್ಲ ಆಗ್ಲೇ! ಪೇಟೇಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು!....ನಾನಾಗ್ಲೇ ಹೇಳ್ವಿಲ್ಲೇ, ಈ ಜಗಳಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಹೋಗಬಾರದೂಂತಾ?....ಹೋಗ್ಲೀ, ಇನ್ನು ಸಾಕು ಜಗಳದ ಸುದ್ದಿ, ಇಗೊ, ಈ ಬಾರ್ ಸೋಪೂ ಕುಂಬಳಕಾಯೀ ಒಳಗಿಟ್ಟೋ.

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತಿಗೆ : [ಸಿಡುಕಿನಿಂದ] ಬೇಕಾದ್ರೆ ನೀವೇ ಹೋಗಿ ಒಳಗಿಟ್ ಬನ್ನಿ—ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ನಿಮ್ ಸರಿಚಾರಕ್ಕು !

ಶಾಂತಪತಿ : [ಬಿಚ್ಚಿ, ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತನಾಗಿ]ಆ? !.....[ಎಂದು ಹೆಂಡ ತಿಯ ಮುಖವನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡುವನು.]

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತಿಗೆ : ಏನ್ದಾಗೆ ನೋಡ್ತೀರೀ?—ಬೆತ್ತಾ ತಕೊಂಡ್ಲೊ ಡ್ಯೋರ್ರಾಗೇ!

ಶಾಂತಪತಿ : [ಯೋಚನೆಯಿಂದ]ಇದೇನು ಹೀಗೆ, ಎಂದೂ ಇಲ್ಲದ್ದೂ!?.....ಆಯ್ತು, ನಾನೇ ಇಟ್ಟು ಬರ್ತೀನೇಳು!.....[ಕುಂಬಳ ಕಾಯಿ, ಬಾರ್‌ಸೋಪು ಸವೇತ (ಇ) ಬಾಗಿಲನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಒಳ ಗಿಟ್ಟು, ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುತ್ತ,].... ಈ ಕಿಟಕೀ ಬಾಗ್ಲು ತೆರಬಾರದೇ— ಇಂಗಾಲಾವ್ಲು ಎಲ್ಲಾ ಹೊರಕ್ಕೋಗೋ ಹಾಗೆ!.....ಎನ್ನುತ್ತ (ಬ) ಕಿಟಕಿ ಯನ್ನು ತೆರೆದು, ಮತ್ತೆ (ರ) ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವನು.]

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತಿಗೆ : [(ಟ) ಬಳಿ ನಿಂತು,]ಪೇಟೇಗ್ಲೋಗಿದ್ದೋರು ಹಾಗೇ ಒಂದೊಳ್ಳೇ ಬೆನಾರೆಸ್ ಸೀರೇನಾದ್ರೂ ತರಬಾರದಾಗಿತ್ತೇ?

ಶಾಂತಪತಿ : ನೋಡು, ಬೆನಾರೆಸ್ ಸೀರೇ ಬೇಡಾ, ಧರ್ಮಾವರದ್ದೇ ತಕೋ, ಅಂತ ಎಷ್ಟು ಸಾರ್ತಿ ಹೇಳಿದರೂ, ತಿರಿಗೀ ಅದೇ ಮಾತಾಡ್ತೀ ಯಲ್ಲಾ !

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ನನಗೆ ಧರ್ಮಾವರದ್ದು ಬೇಡ, ಬೆನಾರೆಸ್‌ದೇ ಆಗಬೇಕು !

ಶಾಂತಪತಿ : [ಯೋಚಿಸಿ,] ಆಯ್ತೇಳು, ಹಾಗಾದ್ರೆ ಹಾಗೇ ಮಾಡೋಣ !....ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳೇನೋ ಹೊಸ ರಖಂ ಬರುತ್ತಂತೆ ಧಾರಣೇನೂ ಅರ್ಥಕ್ಕರ್ಥ ಇಳಿಯುತ್ತಂತೆ—ಆಗ ತಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ನಾನು ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳ ತನಕ ತಡೆಯೋದಿಲ್ಲ. ಈಗ್ಲೇ ಆಗಬೇಕು !

ಶಾಂತಪತಿ : [ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿ, ತನ್ನಲ್ಲಿ]ಯಾಕೋ ತುಂಬಾ ಹಠಾ ಹಿಡಿದಿದಾಳಲ್ಲಾ ಈ ಹೊತ್ತೂ !....[ಹೆಂಡತಿಗೆ:] ಹುಂ, ಆಗ್ಲಿ, ಈಗ್ಲೇ ಹೋಗಿ ತರ್ತೀನಿ ...ಅಂದಾಗೆ, ಭಾನುವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ !—ಜವಳಿ ಅಂಗಡಿ ಮುಚ್ಚಿರುತ್ತೆ ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಂದ ! ಎಂಥಾ ಕೆಲಸವಾಯ್ತು !ಒಳ್ಳೇದು, ನಾಳೇ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಹೋಗಿ ತರ್ತೀನೇಳು ; ಇನ್ನೇನಾಡೋದಕ್ಕಾಗುತ್ತೆ ಈಗ ?....ಈಗ ಬೇಕಾದ್ರೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ತರ್ತೀನಿ, ನಿನ್ನತ್ತಿರಲೇ ಇಟ್ಟೊಂಡಿರು ನಾಳೇತನಕ.

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ತನ್ನಲ್ಲಿ]....ಒಪ್ಪೊಂಡೇ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಾ !....ಹೀಗೆ, ಜಗಳ ಆಡದೇನೇ, ಸೀರೆ ತಂದ್ರೆ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು ?....[ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿ ಗಂಡನಿಗೆ:] ನನ್ನತ್ರ ಸೀರೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿವೆ ; ಆದ್ರೂ ಒಂದು ಜಾಸ್ತಿ ಇರಲಿ ಅಂತೀನಿ....ಏನೂ ಬೇಡಾಂತೀರಾ ?

ಶಾಂತಪತಿ : ಯಾರು ಬೇಡಾಂದ್ರು ? ಸೀರೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ರೆ ಎಲ್ಲೋ ಗುತ್ತೆ ? ತಪ್ಪೇನದರಲ್ಲೇ ?

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ತನ್ನಲ್ಲಿ] ಸರಿಯೋಯ್ತು !.....[ಗಂಡನಿಗೆ]..... ನಾ ಹೇಳೋಂಥಾ ಮೇಲು ಸೀರೆ ನೀವೆಲ್ಲಿ ತರ್ತೀರಿ, ತರೋದಿಲ್ಲ !

ಶಾಂತಪತಿ : ಹಾಗಾದ್ರೆ, ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಇಬ್ಬೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗೋಣ ಅಂಗಡಿಗೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾರು ರಖಂ ಇರುತ್ತಲ್ಲ ; ಅವೆಲ್ಲಾ ತೆಗಿಸಿ ನೋಡಿ, ನಿನಗೆ ಯಾವ ಸೀರೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಆಗುತ್ತೋ ಅದನ್ನೇ ತಕೊಂಡ್ಬರೋಣಾ !—ನಾಲಕ್ಕಾಸು ಹೆಚ್ಚೂ ಕಡಿಮೆ !....ಯಾಕೇಂದ್ರೆ ಉಟ್ಟುಳ್ಳೋರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಆಗಬೇಕಾದ್ದು ಮುಖ್ಯ !—ಹೌದೋ ಅಲ್ಲೋ ?

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ತನ್ನಲ್ಲಿ] ಅಸಲಿಗೇ ಮೋಸವಾಯ್ತಲ್ಲಾ !

ಶಾಂತಪತಿ : [(ಕ) ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಎಕ್ಸ್‌ರಾಸೈಸ್ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆಯತೊಡಗಿ, ತನ್ನಲ್ಲಿ:]....ಮೊದಲು ಒಂದು ಶ್ರೀಕಾರ ಹಾಕಿಬಿಡೋಣ[ಎಂದು ಶ್ರೀಕಾರ ಹಾಕಿ, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬರೆಯುವನು:]....ಓಂ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ!.....ಓಂ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ! ಓಂ....

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ಈಚೆ ಬಂದು, ತನ್ನಲ್ಲಿ]....ಓಹೋ, ಶಾಂತಿಕೋಟೀ ಪ್ರಾರಂಭಾನೇನೋ! ಒಳ್ಳೇ ಸಮಯಾನೇ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾಗಾಯ್ತು! ಈಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ರೇಗಿಸಿಬಿಡಬಹುದು!.....[ಗಂಡನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಸಿಡುಕಿನಿಂದ]....ಅದೆಲ್ಲಾ, ನಾ ಮನೇಲಿಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾಗ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಬರಕೊಳ್ಳಿ.

ಶಾಂತಪತಿ : [ಕ್ಷಣಕಾಲ ಮೌನವಾಗಿದ್ದು, ಆ ಮೇಲೆ ಶಾಂತತೆಯಿಂದ:]..... ಅಲ್ಲಾ, ನಾ ಬರಕೊಂಡ್ರೆ ನಿನಗೇನೀಗಾ?....ಹೋಗ್ಲಿ, ಈಗ ನಿನಗ್ಯಾಕೋ ಬೇಕಿಲ್ಲ, ಆ ಮೇಲೆ ಬರೆಯೋಣ....ಆದ್ರೆ, ಯಾಕೆ ಹೀಗೇ?..... [ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತ ಏಳುವನು.]

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ಸರನೆ (ಲ) ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ತನ್ನಲ್ಲಿ:]....ಹೊಡೀ ತಾರೋ ಏನೋ ಈಗ!.....ಒಂದ್ಕಡೆ ಭಯವಾಗುತ್ತೆ, ಒಂದ್ಕಡೆ ಬೇಕು ಅನ್ನುತ್ತೆ !

ಶಾಂತಪತಿ : [ಯೋಚಿಸುತ್ತ (ರ) ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ತನ್ನಲ್ಲಿ:]..... ಬರೆಯೋದನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟೆಲ್ಲಾ!....ಕೋಪ ಬರ್ತಾ ಇದೆ ನನಗೆ! ಆದ್ರೆ ಅದಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಕೊಡಬಾರದು!ಎಂದೂ ಇಲ್ಲದ್ದು ಈ ಹೊತ್ತು ಇವಳು ಹೀಗೆ ಗುರ್ ಅನ್ನೋದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ್ರೂ ಏನಿದ್ದೀತಾ?!.... ನಿಷ್ಕಾರಣ!....ಹಾಗಾದ್ರೆ, ನನ್ನ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕಂತೆ ದೇವರೇ ಇವಳಿಗೇ ಬುದ್ಧಿ ಕೊಟ್ಟಿದಾನೋ ಏನೋ!....ಒಳ್ಳೇದು!....[ಕಿರುನಗೆ ಯಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ:] ಹೋಗ್ಲಿ ಬಿಡು ಲಕ್ಷ್ಮೀ, ಅದನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬರೆಯೋಣ; ಅವಸರಾ ತಾನೇ ಏನೀಗ?....ಹೋಗಿ, ಒಂದು ಲೋಟಾ ದಲ್ಲಿ ಮಜ್ಜೆಗೇನಾದ್ರೂ ತಕೊಂಡ್ಬಾ ಕುಡ್ಕೊಡಕ್ಕೆ !

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ಮೇಲಿನ ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ತುಟಿ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಗಂಡನ

ಮುಖವನ್ನು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ನೋಡಿ, ಸಮೀಪಿಸಿ,]....ಅಲ್ಲಾಂದ್ರೇ, ಶಾಂತಿ ಕೋಟೇ ಬರೀಬೇಡೀಂದ್ರೆ ಮಜ್ಜೆಗೇ ಕೇಳ್ತೀರಲ್ಲಾ,.....ನನ್ನೇಲೆ ಸಿಟ್ ಬರೋದಿಲ್ಲೆ ನಿಮಗೆ—ಹೀಗ್ಯಾಡಿದಳಲ್ಲಾಂತಾ ? !

ಶಾಂತಪತಿ : ಸಿಟ್ಟು ಬರೋಂಥಾ ಪ್ರಮಾದವಾದರೂ ಏನಾಗಿರೋ ದೀಗಾ ?

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಹಾಗಾದ್ರೆ ಮಜ್ಜೆಗೆ ಕೊಡೋದಿಲ್ಲ.

ಶಾಂತಪತಿ : ಏನು ? !

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ದೃಢವಾಗಿ] ಕೊಡೋದಿಲ್ಲಾಂದ್ರೆ.

ಶಾಂತಪತಿ : ಹಾಗಾದ್ರೇಲೇ....

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಅದೇನ್ಯಾಡ್ತೀರೋ ಮಾಡಿ.

ಶಾಂತಪತಿ : ನಾನೇ ಒಳಕ್ಕೋಗಿ ಕುಡಿದು ಬರ್ತೀನೀ :[ಒಳಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವನು.]

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ತನ್ನಲ್ಲಿ :] ಇನ್ನವರು ಮಜ್ಜೆಗೇ ಬೇರೇ ಕುಡಿದು ಬಿಟ್ಟಿ, ಸಿಟ್ಟು ಬರೋದೇ ಇಲ್ಲ ಇವಿಗೆ ![ಗಂಡನಿಗೆ :] ಮಜ್ಜೆಗೆ ಏನೂ ಕುಡೀಬೇಡಿ—ರಾತ್ರೀ ಊಟಕ್ಕೆ ಸಾಪ್ಪೇ ಬರುತ್ತೆ.

ಶಾಂತಪತಿ : ಓಹೋ, ರಾತ್ರೀ ಊಟಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿದ್ಯೋ ? ಹೋಗ್ಲೀ ಬಿಡು, ಬೇಡವೇ ಬೇಡ ![ಎನ್ನುತ್ತ ಮತ್ತೆ (೦) ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವನು.]

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ತನ್ನಲ್ಲಿ] ನಾನೀಗೇನ್ಯಾಡ್ತೇಕೋ ದೇವರೇ ಬಲ್ಲ !ಅದೇನ್ ನನಗೆ ಜಗಳ ಆಡೋದಕ್ಕೆ ಬರೋದಿಲ್ಲೋ, ಅಥ್ವಾ ಅವರಿಗೆ ಸಿಟ್ಟುಡ್ತೋಳ್ತೋವಕ್ಕೆ ಬರೋದಿಲ್ಲೋ ![ಗಂಡನಿಗೆ :] ಮತ್ತೀಗ ನಿಮಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಆಗಿದ್ಯಲ್ಲಾ, ಹ್ಯಾಗ್ಯಾಡ್ತೀರೀ ?

ಶಾಂತಪತಿ : ಮಜ್ಜೆಗೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದೆ ಪಾನಕಾ ಆಯ್ತುಅಥ್ವಾ ನೀರೇ ಆಯ್ತು !

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ಯೋಚಿಸಿ]ತಾಳಿ ಹಾಗಾದ್ರೆ :ಪಾನಕಾ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದೀನೀ, ತಂದ್ಯೋಡ್ತೀನಿ[(ಇ) ಬಾಗಿಲನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಗಾಜಿನ ಲೋಟದಲ್ಲಿ ನೀರು ತಂದುಕೊಡುವಳು.]

ಶಾಂತಪತಿ : [(ಕ) ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ನೀರು ಕುಡಿದು, ಲೋಟ
ವನ್ನು ಮೇಜಿನಮೇಲಿಟ್ಟು,]ಅಹ್ ! ದಾಹ ತೀರಿತು !

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತಿಗೆ : [ಕುರುಕದಿಂದ] ಚನ್ನಾಗಿತ್ತೇನಂದ್ರೆ ಪ್ಪಾನ್ಯಾ ?

ಶಾಂತಪತಿ : ಆಹಾ ! ಸ್ನೋಗ್ಗಸ್ನಾಗಿತ್ತು !

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತಿಗೆ : ನಾನದಕ್ಕೆ ನಿಂಬೇಹುಳೇನೇ ಹಿಂಡಿರಲಿಲ್ಲ
ಲ್ಲಾಂದ್ರೇ !

ಶಾಂತಪತಿ : ಆದರೆ ತಾನೇ ಏನು ?

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತಿಗೆ : ಅಯ್ಯೋ ಸಕ್ರೇನೂ ಹಾಕಿರಲಿಲ್ಲಲ್ಲಾಂದ್ರೇ !

ಶಾಂತಪತಿ : ಮರೆತುಬಿಟ್ಟೇನೋ !

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತಿಗೆ : ಇಲ್ಲ, ಮರೀಲಿಲ್ಲ, ಉದ್ದೇಶ ಪೂರ್ವಕವಾಗೇ
ಹಾಕ್ಲಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಸಿಟ್ ಬಂದ್ರೆ ಬಲ್ಲಿ, ಅದೇನ್ಯಾಡ್ವೀರೋ ಮಾಡಿ.

ಶಾಂತಪತಿ : ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗೇ ಹಾಕ್ಲಿಲ್ಲಾಂತ ನೀ ಹೇಳಿ
ದರೆ ತಾನೇ ನಾ ನಂಬ್ರೀಸ್ಟೇ ಹೇಳು !....ನನಗೊತ್ತು, ನೀನಂಥೋಳ
ಲ್ಲಾಂತಾ !

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತಿಗೆ : [ಬೇಸರದಿಂದ, ತನ್ನಲ್ಲಿ :]....ದೇವರೇ ಗತಿ !.....
[ಗಂಡನಿಗೆ :] ಅಲ್ಲಾ, ರಾತ್ರೀಗೇನಡಿಗೆ ಮಾಡ್ಬೇಕೊಂದ್ರೇ ?

ಶಾಂತಪತಿ : ನಿನ್ನ ಋಷೀ ಹ್ಯಾಗಿದ್ರೆ ಹಾಗೆ !

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತಿಗೆ : ನನ್ನ ಋಷೀ ಹ್ಯಾಗಿದೇಂತೀರೋ ?—ನಾನಡಿಗೆ
ಮಾಡೋದಿಲ್ಲ, ನೀವೇ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಿ.

ಶಾಂತಪತಿ :ಯಾಕೆ ?....ಕೈಲಾಗೋದಿಲ್ಲ ?....ಬೇಸರ ಆಗಿದ್ದೇ ?

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತಿಗೆ : ಕೈಲಾಗುತ್ತೆ !....ಬೇಸ್ರಾನೂ ಇಲ್ಲ !.....ಆದ್ರೂ
ನಾನದೇಬೇಕಾಗಿ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲಾಂತೀನಿ !

ಶಾಂತಪತಿ : ಆಯ್ತು, ನನಗಪ್ಪಾಗಿದ್ರೂ ಬರುತ್ತಲ್ಲ—ಅನ್ನ, ಹುಳಿ,
ಮಾಡೋದು !

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತಿಗೆ : [ಯೋಚಿಸಿ,]....ಹಾಗಾದ್ರೇ,....ಆ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ
ಹೆಚ್ಚಿಡಿ.

ಶಾಂತಪತಿ : ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಹೆಚ್ಚೋದೆಷ್ಟೊತ್ತು ಮಹಾ !
ಸಾಯಂಕಾಲ ಆಡಿಗಿಟ್ಟಾಗ ಹಾಗೇ ಹೆಚ್ಚೊಂಡ್ರಾಗುತ್ತೆ !

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ಗದರಿಸುವಂತೆ] ಈಗ ನೀವು ಮಾಡೋ ಒಗತ್ಸು ಏನೋ?.....ಈಗ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚಿಡಿ.

ಶಾಂತಪತಿ : ಉಂ, ಹಾಗೂ ಆಗ್ಲಿಆ ಈಳಿಗೆಮಣೇ—ನಾನೇ ತಂದೋತ್ತೇನೇಳು !

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ತಂದೋಳ್ಳಿ, ಏನೇಗ?....ನಾನೀ ಆರಾಮಕುರ್ಚೀ ಮೇಲೆ ಕೂತಿರ್ತೀನಿ, ಹಾಯಾಗಿ, ಕಾಲ್ಮೇಲೆ ಕಾಲ್ಪಾಕ್ಕೊಂಡು !

ಶಾಂತಪತಿ : [ಹೆಗಲ ಮೇಲಿರುವ ಟವಲಿನಿಂದ ಆರಾಮಕುರ್ಚಿಯನ್ನು ಧೂಳು ಹೊಡೆದು, ಸಂಪಡಿಸಿ,]ಕೂತ್ಕೋ ಬಾ!....ವಿಶ್ರಮಿಸೋ..... ನಾನೆಲ್ಲಾ ತಂದೋತ್ತೀನಿ ಈಳಿಗೆಮಣೇ!....[ಎನ್ನುತ್ತ (ಇ) ಬಾಗಿಲನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವನು.]

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ತನ್ನಲ್ಲಿ :] ಹಣೇ ಬರಹ!....ಅದಿನ್ನೆಂಥಾ ಸ್ವಭಾವ ಇವರದು?! ಕಿಬ್ಬಿಬ್ಬೀಂದ್ರೂ ಜಗಳಕ್ಕೆ ಬರವೊಲ್ಲಲ್ಲ!....ಈ ತಲ ಬಾಗ್ಲು ಅಗಳೀನಾದ್ರೂ ಹಾಕೋಣ, ಧಟಕ್ಕನೆ ಯಾರಾದ್ರೂ ಬಂದ್ ಬಿಟ್ಟಾರು!....[ಎನ್ನುತ್ತ (ಅ) ಬಾಗಿಲು ಅಗಳಿ ಹಾಕಿ ಬಂದು, ಆರಾಮ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲುಮೇಲೆ ಕಾಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಳು]

ಶಾಂತಪತಿ : [ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಈಳಿಗೆ ಮಣೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ, ತಂದು, ಈಳಿಗೆಮಣೆಯನ್ನು (ವ) ಎಂಬಲ್ಲಿಟ್ಟು, (ಪ) ಬಳಿ ನಿಂತು ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಎತ್ತಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಕುಕ್ಕಿ ಒಡೆದು, ಅದರ ಹೋಳುಗಳನ್ನು ಈಳಿಗೆಮಣೆಯ ಬಳಿ ತಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ಈಳಿಗೆ ಮಣೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು,]....ಅಯ್ಯೋ, ಇದೇನು, ಬೀಸಣೆಗೇನಾದ್ರೂ ತಕೋ....[ಎನ್ನುತ್ತ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಬೀಸಣೆಗೆ ಅಂದಿಕೊಟ್ಟು, ಒಂದು ಸಲ ಮೀಸೆ ತಿದ್ದಿಕೊಂಡು, ಕುಂಬಳಕಾಯನ್ನು ದಪ್ಪ ದಪ್ಪ ಹೋಳುಗಳಾಗಿ ಹಚ್ಚತೊಡಗುವನು.]

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ಹಗುರವಾಗಿ ಸೋವಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ]....ನಲ್ಲೀಲಿ ನೀರು ಯಾಕಂದ್ರೆ ಥಣ್ಣಾಗಿರೋದು ?

ಶಾಂತಪತಿ : [ತನ್ನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿ]....ಕೆರೇ ನೀರು ಬೀಡ್ತಾರೆರಿಅದ್ರೆ ಲಘ್ಡ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಬಿಸಿನೀರಿನ ನಲ್ಲೀನೂ ಇವೆಯಂತೆ!

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಒಹೊಹೊ !....ಹೆಚ್ಚೋದು ಕುಂಬಳಕಾಯಿ !—
ಹೇಳೋದು ಲಘು ಸುದ್ದಿ !

ಶಾಂತಪತಿ : ಯಾಕಾಗಬಾರದು ?

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಆಗ್ಲೀ,....ಅಕಾಶ ಯಾಕಂದ್ರೆ ಹಚ್ಚಿಗಿಲ್ಲ ?

ಶಾಂತಪತಿ : ಯಾವುದಾದ್ರೂ ಒಂದು ಬಣ್ಣ ಕೈರಬೇಕಲ್ಲ ! ಅದನ್ನ
ಮಾಡೋವಾಗ ದೇವರ್ದ್ರತ್ರ ನೀಲೀ ಬಣ್ಣ ಜಾಸ್ತಿ ಇತ್ತೋ ಏನೋ !—
ಅದ್ದಿ ಕೊಂಡು ಬಳಿದುಬಿಟ್ಟಿದಾನೆ !....ಹಾಗಂತ ಇಟ್ಟೋ ಸಾಕು....
ಆದ್ರೆ ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಸೈಸಿನೋರು, ಬೇರೇ ಕಾರಣ ಹೇಳಾರೆ ;
ಅದಿರಲಿ.

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಹುಣಿಸೇಕಾಯಿ ಯಾಕಂದ್ರೆ ಡೊಂಕೂ ?

ಶಾಂತಪತಿ : ಅದರ ರುಚಿ ಹ್ಯಾಗೋ ಆಕಾರಾನೂ ಹಾಗೇ !....
ಆದ್ರೆ ಕೆಲವು ನೆಟ್ಟಿಗಿರೋದೂ ಉಂಟೊನ್ನು.

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ಕೋಪದಿಂದ] ಸ್ವರೀ ಹಾಗಾದ್ರೆ !.... ಇನ್‌ಸ್ಟಲ್ವ
ಚಿಕ್‌ಚಿಕ್‌ದಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿ....ಅಷ್ಟ್ಲಿ ದವ್ ದವ್ ಹೋಳು ಹ್ಯಾಗ್ಲಿಡ್ಸತ್ತೆ
ಬಾಯಿ ?

ಶಾಂತಪತಿ : [ಹೆಚ್ಚಿರುವ ಹೋಳೊಂದನ್ನು ಎರಡು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತ,]
....ಇಷ್ಟಿದ್ದ್ರೆ ಸಾಕೋ ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್‌ದಾಗಿ....?

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಸಾಕು, ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿ....[ಎನ್ನುತ್ತ ಎದ್ದು
ಬಂದು, (ಲ) ಎಂಬಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ತನ್ನಲ್ಲಿ:] ಇನ್ನೇನುನೇ ಮಾಡೋದು
ಸಾಧ್ಯ ?....ನೋಡೋಣ, ಕೊನೇ ಪ್ರಯತ್ನ !.... [ಗಂಡನಿಗೆ:] ಅದಲ್ಲ
ರಲೀ, ಎದ್ ಬನ್ನಿ ಇಲ್ಲಿ, ಹೇಳ್ತೀನಿ.

ಶಾಂತಪತಿ : [ಸರನೆ ಬಂದು, ಹೆಂಡತಿಯ ಬಲಗಡೆ ನಿಂತು,]
ಏನೇಳು.

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ತನ್ನಲ್ಲಿ]....ಹ್ಯಾಗ್ಲೀಳ್ಳಿ ?....[ಹೇಳಲಾರದೆ :] ಆ ಸ್ವಾಶಂ
ಡಿನ ಮೇಲಿದ್ದಲ್ಲಾ,....ಅದು,....ನನ್ನ ಹಳೇ.....[ಮಾತು ಕತ್ತಿನಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲು
ವುದು.]

ಶಾಂತಪತಿ : [ತನ್ನಲ್ಲಿ] ಇದು ದೇವರ ಪರೀಕ್ಷೇನೇ ಸರಿ !.....
[ಹೆಂಡತಿಗೆ :] ಗೊತ್ತಾಯ್ತು.....ಸ್ವೀರೇ ! ?

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ತನ್ನಲ್ಲಿ] ಶಿವ ಶಿವಾ !....[ಗಂಡನಿಗೆ :]ಊಂ, ಅದೇ !.... ಅದನ್ನು ತಕೊಂಡ್ಕೋಗೀ, ಹಿತ್ತಲ್ಲಿ, ನಲ್ಲಿಲಿ ನೀರು ನಿಂತ್ದೋಗಿದೆ, ಅದಿಂದ ಸೇದೋಭಾವೀಲಿ ನೀರು ಸೇದಿಕೊಂಡೂ, ಅೞಿಂ.....

ಶಾಂತಪತಿ : ಬಂಡೇ ಮೇಲೆ, ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿ,

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಸಾಕು ಮುಂದಕ್ಕೆಳ್ಳೇಡಿ....[ಎನ್ನುತ್ತ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು,] ಬೇಗ್ಗೋಗಿ.

ಶಾಂತಪತಿ : ಒಂದ್ನಿಮಿಷ್ವಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕೊಂಟ್ಟು ತೀನೇ !.... [ಎಂದು ಬನಿಯ ತೋಳುಮಡಿಸಿಕೊಂಡು ಈಳಿಗೇಮನೆ ವಗೈರೆ ಮೇಜಿನ ಕೆಳಕ್ಕಿಟ್ಟು, ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೋ ಹುಡುಕುವನು.]

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಇನ್ನೂ ಹೋಗ್ಲಿಲ್ಲೇ ? ಏನು ಹುಡುಕ್ತಾ ಇರೋದೂ ?....[ಸ್ವಲ್ಪಯೋಚಿಸಿ,]ಓ ! ಇಗೋ ಇಲ್ಲಿದೆ ! [ಎಂದು ಚಿತ್ತವನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಳು.]

ಶಾಂತಪತಿ : ಅದಲ್ಲಾ !.... ಬಾರ್‌ಸೋಪೂ, — ಎಲ್ಲೋ ಇಟ್ಟಿ.... ಅಂದ್ರಾಗೆ ಒಳಗಿಟ್ಟಿದೀನಲ್ಲೆ ? ! [(ಇ) ಬಾಗಿಲನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಬಾರ್‌ಸೋಪು ತಂದು, (ಪ) ನಿಲುವಿನ ಮೇಲಿರುವ ಸೀರೆಯನ್ನು ಎಡ ಮುಂಗೈ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಬಾರ್‌ಸೋಪನ್ನು ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು, ಈ ವೇಳೆಗೆ (ಲ) ಎಂಬಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಹೆಂಡತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಮೃದುವಾಗಿ :] ಯಾಕೆ, ಹೀಗ್ಮಾಡ್ತೀಯಲ್ಲಾ !.... ಪಕ್ಕದ ನುನೇವ್ರ ಗಾಳಿ ನಿನಗೂ ಏನಾದ್ರೂ ಬೀಸಿತೋ ?

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಆಂ ನೋಡಿ, ಅದೇ ! ಅದ್ದೇ ಅದ್ದು ! ಇಷ್ಟೊತ್ತಿನ ಮೇಲಾದ್ರೂ ಗೊತ್ತಾಯ್ತಲ್ಲ !.... ಸಿಬ್ ಬಂತೇನು, ನಾ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ? ಹಾಗಾದ್ರೆ ಹೊಡೀರೀಂದ್ರೆ ಈಗ.... [ಎಂದು ಉಪ್ಪೇಗದಿಂದ ಗಂಡನ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕೆನ್ನೆ ನೀಡಿ, ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು,] ಈ ಕೆನ್ನೆಗೆ, ಈ ಕೆನ್ನೆಗೆ ![ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ] ಅಯ್ಯೋ ಫಟೀರಂತಾ ಹೊಡೀರೀಂದ್ರೆ ಕೆನ್ನೆ ಬಾತ್ಯೋಳ್ಳೋ ಹಾಗೇ !

ಶಾಂತಪತಿ : ಉ ಹು ಹುಂ, ಹಾಗಲ್ಲ ! ನೀನೇ ಹೊಡಿ ನನ್ನ ಕೆನ್ನೆಗೆ !

.....ಈ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಹೊಡೆದರೆ ಆ ಕೆನ್ನೆ ತೋರಿಸ್ತೀನಿ!.....ಹೊಡೆದು ನೋಡು ಬೇಕಾದ್ರೆ! ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸದಿಂದ ಕಾದಿದೀನಿ ಇಂಥಾ ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕೇ ತೇಂತ!

ಲಕ್ಷ್ಮುತ್ತಿಗೆ : [ತನ್ನಲ್ಲಿ:] ಇನ್ನು ನಾನು ಇವರನ್ನೊಡ್ಡೋ ದೊಂದೇ ಬಾಕೀ ಇರೋದು!....ಆದ್ರೆ ಅದು ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಶಾಂತಪತಿ : ಹೊಡೀಂತೀಯಲ್ಲಾ ! ಎಲ್ಲಾ ದ್ರೂ ಉಂಟೇ ? ಎಂಥಾ ಮಾತು ! ? ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಅಂತೀಯಲ್ಲಾ !....ಅಲ್ಲೇ ಲಕ್ಷ್ಮೂ, ಇಷ್ಟ ವರ್ಷ ಆಗಿದೆ; ಒಂದು ದಿನವಾದ್ರೂ.....

ಲಕ್ಷ್ಮುತ್ತಿಗೆ : [ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ] ಸ್ವರಿ, ಅದೊಂದು ಹೆಮ್ಮೆ ನಿಮಗೆ ! ಏನೊಸುಖ ನಿಮ್ಮಂಥೋರನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ? ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ, ಅದನ್ನೊಡ್ಡೊಂಡ್ಬನ್ನಿ.....[ತನ್ನಲ್ಲಿ:] ಅದಕ್ಕೇ ಲಾಯಃಖು ನೀವು !

ಶಾಂತಪತಿ : [ತನ್ನಲ್ಲಿ] ಪರಮಾತ್ಮಾ, ಅದಿನ್ನೆಷ್ಟು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೇ ಮಾಡ್ತೀ ನನ್ನ ? !....[(ಉ) ಬಾಗಿಲ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತ,]....ಸದ್ಗುರುವೇ, ಶಾಂತಾನಂದಾ !

[ನಿರ್ಗಮ (ಉ) : ಶಾಂತಪತಿ.]

ಲಕ್ಷ್ಮುತ್ತಿಗೆ : [ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಮಾಡಿ, ಉದ್ದೇಗ ದಿಂದ:] ಅಯ್ಯೋ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರೇ,....ಒಂದು—ಒಂದೇ ಒಂದು—ಏಟಿನ ಸುಖ ನನ್ನ ಹಣೇಲಿ ಬರೆದಿದ್ರೆ, ಅದಿನ್ನೆಷ್ಟು ನಷ್ಟಾ ಆಗ್ತಾ ಇತ್ತು ನಿನಗೆ ? !.....ಈಗ ಆ ಸುಮಕೋಮಲಮ್ಮ ಬಂದ್ರೆ ಏನಂತಾ ಹೇಳ್ಕೊಳ್ಳೋದು, ನಾಚಿಗೋಡು !

ತೆರೆಯಲ್ಲಿ (ಅ) ಬಳಿ : ಸುಮಕೋಮಲ

[ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ:] ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತೇ,..... ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತೇ,..... ಬಾಗ್ಲು, ಬಾಗ್ಲು....[ಎಂದು ಬಾಗಿಲ ಮೇಲೆ ಶಬ್ದಮಾಡುವಳು.]

ಲಕ್ಷ್ಮುತ್ತಿಗೆ : ಅಗೋ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಾ !....ಬೀಗದ ಕೈ ಕೊಟ್ಟು, ಬೀಗ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಡೋದು ಮೇಲು.....[ಎನ್ನುತ್ತ (ಅ) ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುವಳು.]

[ಪ್ರವೇಶ (ಅ) : ಸುಮಕೋಮಲ]

ಸುಮಕೋಮಲ : ಏನತ್ತಿಗೆ, ಎಲ್ಲೇವರೆಗೆ ಬಂತೂ?.....ಅಣ್ಣ ಎಲ್ಲಿ?

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಇ-ಇಲ್ಲ.....ಅವರೂ,.....ಈಗ ಹಾಲೀ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಒಳಗೆ (ಉ) ಬಳಿ : ಶಾಂತಪತಿ

[ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ:] ಹೂಶ್....ಹೂಶ್....ಹೂಶ್....[ಎನ್ನುತ್ತ ಸೀರೆ ಒಗೆ ಯುವನು.]

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಕೈಹಿಡುಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ತನ್ನಲ್ಲಿ:] ಅಯ್ಯೋ, ಇನ್ನೇನು ತಿ! ಇವರು ಒಗ್ಗೊಡಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡೇಬಿಟ್ಟಲ್ಲ!..... [ಸುಮಕೋಮಲಿಗೆ:] ಇಗೋಮ್ಮಾ, ನಿನ್ನ ಬೀಗದಕ್ಕೆ....[ಎನ್ನುತ್ತ ಬೀಗದ ಕೈ ಕೊಟ್ಟು,]....ನಿಮ್ಮೆಜ್ಜಾನ್ನು ಕಾದಿದಾರೇನೋ ಮನೇ ಹತ್ತಾ?!

ಒಳಗೆ (ಉ) ಬಳಿ : ಶಾಂತಪತಿ

[ಹಿಂದಿನಂತೆ] ಹೂಶ್—ಹೆಂಯ್.....ಹೂಶ್—ಹೆಂಯ್....ಹೂಶ್ —ಹೆಂಯ್....

ಸುಮಕೋಮಲ : ಯಾರೋ ಬಟ್ಟೆ ಒಗಿತಾ ಇರೋ ಹಾಗಿದೆ ಹಿತ್ತಲ್ಲೇ?!

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಸ-ಪ್ಪಂಚೇ ಒಕ್ಕೋತಾ ಇದಾರೆ!.....ಅವರೇ..... ಎರಡು ಪಂಚೇನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಒಗಿತಾ ಇದಾರೆ!

ಸುಮಕೋಮಲ : ಓ!.....ಏನಾದ್ರೂ ತೆಗೆದಿದ್ದೀಯೋ ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲೋ?

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ಉದ್ವೇಗದಿಂದ] ಅಯ್ಯೋ, ಅದ ನ್ಯಾಕ್ಕೆ ಲ್ತೀ ಸುಮಕೋಮಲಮ್ಮಾ?.....ನಾ ಏನಂತಾ ಹೇಳ್ಕೊಳ್ಳಿ ನಿಮ್ಮಂದೆ ಅವರ ಸ್ವಭಾವಾ—ಅಲ್ಲ, ನನ್ ಹಣೇ ಬರಾ?....[ದುಃಖವನ್ನು ಸುಂಗಿಕೊಳ್ಳುವಳು]

ಸುಮಕೋಮಲ : ರೇಗಿಸಿಬಿಡತ್ತಿಗೇ, ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡೀ!

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಆಯ್ತುಮ್ಮ ಆಗ್ಲೇ!.....ಬೆನಾರಸ್ ಸೀರೆ ಈಗ್ಲೇ ಆಗ್ಲೇಕು ಅಂದೆ—ಒಪ್ಪೊಂಡ್ವಿಟ್ಟು!.....ಶಾಂತಿಕೋಟೇ ಬರಿತಾ ಇದ್ದದ್ದನ್ನೆ ನಿಲ್ಲಿಸ್ತೀ,.....ಕುಡ್ಕೋದಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜೆಗೇ ಕೊಡೋದಿಲ್ಲಾಂದೇ,.....ಪಾನಕಾ ಕೇಳಿದರೆ ನೀರು ಕೊಟ್ಟೀ,.....ರಾತ್ರಿಗೆ ಅಡಿಗೆ

ನೀವೇ ಮಾಡೀಂದೇ,ಇಗೋ ಈ ಕುಂಬ್ಬಕಾಯಿನೂ ಅವರ ಕೈಲೇ ಹೆಚ್ಚಿಸ್ತೇ,.....ಅಲ್ಲೇ ನೀ ಹೇಳಿದ್ದಾಗೆ, “ ನಲ್ಲಿಲಿ ನೀರು ಯಾಕೆ ಥಣ್ಣಾಗಿರೋದು.....” ಮುಂತಾಗಿ ಅದೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದೇ,.....

ಸುಮಕೋಮಲ : ಇಷ್ಟಾದ್ರೂ ಸಿಟ್ ಬಲ್ಲಿಲ್ಲೇ?!

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ಇಲ್ಲಾಮ್ಮಾ ಬಲ್ಲಿಲ್ಲಾ !.....ಶಾಂತಿಕೋಟೇ ಬರೀ ತೀನೀಂತ ಹೊರಟಿರೋರನ್ನ ಏನು ತಾನೇ ಮಾಡೋದು ಸಾಧ್ಯ? !— ಹೇಳು !

ಸುಮಕೋಮಲ : ಅದಿನ್ನೆಂಥಾ ಶಾಂಧಮೂರ್ತೀನಮ್ಮಾ ಈತಾ !

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ನೋಡಮ್ಮ ನೀನೇ ಹಾಗೇ !

[ಪ್ರವೇಶ (ಉ) : ಶಾಂತಪತಿ]

[ಶಾಂತಪತಿಯು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂಡಿದ ಸೀರೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುತ್ತ, ನಿರ ಹಿಡಿಯುತ್ತ, ಪ್ರವೇಶಿಸುವನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮನು ಕೈಗಳಿಂದ ಮುಖ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು, (ಲ) ಎಂಬಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವಳು. ಸುಮಕೋಮಲೆಯು ನಗು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಬಾಯಿಗೆ ಕರವಸ್ತ್ರ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಹೋಗಿ (ಅ) ಬಾಗಿಲಿನ ಬಳಿ ಅರೆ ಮರೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವಳು. ಶಾಂತಪತಿಯು ಇದೊಂದನ್ನೂ ಗಮನಿಸದೆ, ಸೀರೆಯನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಒಣಗುಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವನು. ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮನು ಆಗಾಗ ಗಂಡನ ಕಡೆ ಓರೆ ನೋಟ ಬೀರಿ ಮತ್ತೆ ಮುಖ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವಳು. ಶಾಂತಪತಿಯು ಏನನ್ನೋ ಹುಡುಕಲಾರಂಭಿಸುವನು.]

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ಸರಕ್ಕನೆ ಗಂಡನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ,]....ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಸಾಕ್ಷಾಡೀಂದ್ರೆ ಸಧ್ಯಾ !

ಶಾಂತಪತಿ : [ನಿಧಾನವಾಗಿ :] ತಾಳು....ಇಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಬೆತ್ತಾ ಇತ್ತಲ್ಲಾ !

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ಗೆಲುವಾಗಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ].... ಆಂ !.....ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ತಾವಾಗಿ ಕೇಳಿದರಲ್ಲ ಬೆತ್ತ !....ಬಂತೂ ಸಿಟ್ಟು !! ಎಷ್ಟೇ ಆಗ್ಲೀ ಗಂಡ ಸ್ತಲ್ವೇ? ತೀರಾ ಸ್ವೀರೇ ಒಗ್ಗಿದರೆ ಹ್ಯಾಗೆ ತಾನೇ ಬರದೇ ಇರುತ್ತೆ ಸಿಟ್ಟು? ಸಧ್ಯ, ದೇವರು ಮಾನಾ ಉಳಿಸಿದ, ಸುಮಕೋಮಲಮ್ಮನೆದುರಿಗೆ!.... [ಗಂಡನಿಗೆ :]....ಇಗೋ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದಲ್ಲಾಂದ್ರೆ ಬೆತ್ತಾ ! ತಕೊಳ್ಳೀಂದ್ರೆ[ಎನ್ನುತ್ತ ಬೆತ್ತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಹತ್ತಿರ ನಿಂತು, ಉದ್ದೇಗದಿಂದ :] ಚನ್ ನಾಗಿ ಬಿಗೀರೀಂದ್ರೆ ಎರಡೇಟು ನನ್ನಾ—ಕಿರಿಚ್ಚೊಳ್ಳೋ ಹಾಗೇ !

ಸುಮಕೋಮಲ : [ತನ್ನಲ್ಲಿ].... ಹುಂ! ಈಕೀಗೆ ಜಗಳಾಡೋದು ಬರೋದಿಲ್ಲಾಂತ ಆಯ್ತು ಇಲ್ಲಿಗೆ!

ಶಾಂತಪತಿ : ನಿನ್ನ ಯಾಕೆ ಹೊಡೀಬೇಕೂ?

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : ನಿಮ್ಮ ಕೈಲಿ ಸೀರೇ ಒಗ್ಗಿಲ್ಲೇ? ಅದು ತುಂಬಾ ತಪ್ಪಲ್ಲೇ? ಅದಕ್ಕೇ!....ಹೂಂ, ಬೀಳ್ಕು ಬೆನ್ ಮೇಲೆ....ಹಾಯ್ ಅಂತೀನಿ....[ಎಂದು ಬೆನ್ನು ಒಡ್ಡುವಳು]

ಶಾಂತಪತಿ : ಛೇ ಛೇ, ಅಂಥಾಮಹಾಸರಾಧವಾದರೂ ಏನು ಇದರಲ್ಲಿ?....[ಎನ್ನುತ್ತ (ಯ) ದಂಡೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಡುವನು.]

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ಗಂಡನನ್ನು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ,]....ನಿಮ್ಮ ದಮ್ಮಯ್ಯಾಂದ್ರೆ,....

ಶಾಂತಪತಿ : ತೆಗಿ, ದಾರೀ ಬಿಡು....[ಎನ್ನುತ್ತ ಬಿತ್ತದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸೀರೆಯನ್ನು ದಂಡೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾಕತೊಡಗುವನು.]

[ಪ್ರವೇಶ (ಅ) : ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ]

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ : [ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ನಿಂತು, ಹೆಂಡತಿಗೆ :] ಏನ್ ಸುಮಾ ಇಮ್ಮೊತ್ತಾಡಿದೆ?....[ಭಾವನ ಕಡೆ ನೋಡಿ, ನಗು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಬಾಯಿಗೆ ಕರವಸ್ತ್ರ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಮೆಲ್ಲನೆ :]....ಇದೇನಿದೂ?! ಛೇ ಛೇ!

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಕಿರುನಗೆಯಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ :]ಅವರ ಜಗಳ!

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯನ ಕಡೆ ನೋಡಿ, ಗಂಡನಿಗೆ :] ಅಯ್ಯೋ ಹೋಗ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡೀಂದ್ರೆ, ಯಾರಾದ್ರೂ ನೋಡ್ಯಾರೂ.....[ಎನ್ನುತ್ತ ಗಂಡನ ಮುಂದೆ ನಿಂತು, ಎರಡು ತೋಳನ್ನೂ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ, ಬಿತ್ತವನ್ನು ಇಸು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಳು.]

ಶಾಂತಪತಿ : [ಬಿತ್ತದಿಂದ ದಂಡೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಸೀರೆಯನ್ನು ಹರವುತ್ತ ನಿಧಾನವಾಗಿ :]ಯ್ಯಾರು ನೋಡ್ತಾರೆ?.... ...ಒಂದ್ಬೇಳೆ ನೋಡಿದರೆ ತಾನೇ ಏನೂ?—ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮನೇ ಕೆಲಸಾ ತಾನೇ?

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ಹತಾಶಳಾಗಿ (ಲ) ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತ, ತನ್ನಲ್ಲಿ] ನಾನು ಸುಮ್ಮನೇ ಆದ್ರೂ ಇದ್ದಿದ್ರೆ ಚನ್ನಾಗಿತ್ತು!.....[(ಲ) ಎಂಬಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವಳು.]

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಸದ್ದಾಗದಂತೆ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆತ್ತಿಗೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಮೆಲ್ಲನೆ :]....ಹೋಗ್ಲೀ ಬಿಡತ್ತಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೇ.... [ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಮತ್ತೆ (ಅ) ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವಳು.]

ಶಾಂತಪತಿ : [ಹಸ್ತಗಳನ್ನು ಕೊಡವಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಮಧ್ಯರಂಗಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಹೆಂಡತಿಗೆ:] ಇನ್ನೂ ಏನಾದ್ರೂ ಬಾಕಿ ಇದ್ದೀಯೋ,.....ಅಥವಾ ನಾನು ವೆಂಕಟ್ರಮಣಸ್ವಾಮೀ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹರಿಕಥೆಗೊಣಿ ಬರಲೋ?..... [ಮಡಿಸಿರುವ ಬನಿಯ ತೋಳು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು.]

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ವ್ಯಥೆಯಿಂದ:] ಆಗೋದೆಲ್ಲಾ ಆಗೇಹೋಯ್ತುಲ್ಲಾಂದ್ರೇ,.....ಬಾಕಿ ಇನ್ನೇನು ತಾನೇ ಉಳಿಸಿದ್ದೀರಿ?

ಶಾಂತಪತಿ : ಸರೀ ಹಾಗಾದ್ರೆ !.....[ಹೆಗಲು ಮೇಲೆ ಟವಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು,].....ನಾನು ಹೋಗಿ ಬರ್ತೀನಿ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ—ಹೀಗೇ ಹಿತ್ತು ಬಾಗ್ಲಿಂದ!....ಜೈ ಸದ್ಗುರು ಶಾಂತಾನಂದ!!

[ನಿರ್ಗಮ (ಉ) : ಶಾಂತಪತಿ]

[ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮನು ಸರಗಿನಿಂದ ಕಣ್ಣುರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ (ಟ) ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುವಳು. ಸುಮಕೋಮಲ ಮತ್ತು ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ (ರ) ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವರು]

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ [ಹೆಂಡತಿಗೆ:] ಆ ಬೀಗದ ಕೈ ಕೊಡು ಇಲ್ಲಿ. ನಾನು ಮನೆಗೊಣೀನೀ, ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪಾ ಹೊತ್ತು ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದೂ, ಆಕೀಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿಬಿಟ್ ಬಾ....[ಬೀಗದ ಕೈ ಸಮೇತ (ಅ) ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತ, ತನಲ್ಲಿ:]ಓಳ್ಳೇ ಶಾಂತಿ ಸಾಧನೆ ಈತನದು !!

[ನಿರ್ಗಮ (ಅ) : ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಯ್ಯ]

ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮತ್ತಿಗೆ : [ಗಿಳಿಯೊಂದನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತ] ಕಡೆಗೂ ವೈಂದೇಟಾದ್ರೂ ಹಾಕಿಲ್ಲಲ್ಲೇ ಸ್ವಂಕೋವ್ಲವ್ವಾ! ಟ್ಟಿಂ.....ಟ್ಟಿಂ.....

ಸುಮಕೋಮಲ : [ಅತ್ತಿಗೆಯ ಬಲಗಡೆ ನಿಂತು, ಅಕೆಯ ತಲೆಯನ್ನು ನೇವರಿಸುತ್ತ, ನಗುವನ್ನು ನುಂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ,]...ನನಗೂ ಅದೇ ಚಿಂತೆ ಅತ್ತಿಗೆ! —ನಿನಗೆ ಕಡೆಗೆ ವೈಂದೇಟಾದ್ರೂ ಬಿದ್ದಿದ್ರೆ ನನಗೂ ಎಷ್ಟೋ ಸಮಾಧಾನಾಗತೀ ಇತ್ತೂ!....ಅದ್ರೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದ್ ನಮೂನೆ! ಹಾಗಿರೋರನ್ನ ಹೀಗ್ಮಾಡೋದಕ್ಕಾಗೋದಿಲ್ಲ! ಅವರವರ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ಅವರವರು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು; ಮತ್ತೇನ್ನಾಡೋದಕ್ಕೂ ಆಗೋದಿಲ್ಲ!....ಸಮಾಧಾನಾ ತಂದೋ....

[ಅಂಕದ ತೆರೆ ಬೀಳುವುದು]

—ಸಂಪೂರ್ಣಂ—

ಕ್ಷೀರಸಾಗರರ ನಾಟಕಗಳು

ಅನಂತ ವಂದನೆ

—ಅಥವಾ ಮೊಮ್ಮಗನ ಮಡದಿ ೦ ೮ ೦

ಏಕಪಾತ್ರಾಭಿನಯಗಳು

—ಮಲ್ಲಿಗೇ ಚಪ್ಪರ ಮತ್ತು ಲಾಯರ ಪ್ರಯಾಣ ೦ ೬ ೦

ಕಲಹ ಕುತೂಹಲ ೧ ೦ ೦

ದೀಪಾವಳಿ

—ಅಥವಾ ಅಳಿಯನ ಅರೈವಲ್ ೦ ೧೨ ೦

ನಮ್ಮೂರಿನ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ೦ ೬ ೦

ನಿತ್ಯನಾಟಕ

—ಅಥವಾ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಮ್ಯಾಟಿನೀ. ೦ ೮ ೦

ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ

—ಅಥವಾ ಭರಚುಕ್ಕೆ ೦ ೧೨ ೦

ಲಕೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್. ೦ ೧೦ ೦

ಶಾಮಣ್ಣನ ಸಾಹಸ ೦ ೧೦ ೦

ನಮ್ಮ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು

ಎ. ಎನ್. ಮೂರ್ತಿರಾವ್—

ಯೋಧನ ಪುನರಾಗಮನ	೧	೧೭	೦
ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳು	೧	೦	೦

ಎಂ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗ—

ಸುವರ್ಣ ಕೀಟ	೧	೧೭	೦
ರೈತರ ಹುಡುಗ	೧	೦	೦

ಶ್ರೀ—

ಪಾರಸೀಕರು	೧	೧೭	೦
ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತೆಗಳು	೧	೦	೦
ಹೊಂಗನಸುಗಳು	೧	೧೭	೦

ಜಿ ಹನುಮಂತರಾವ್—

ಯುಗ್ಮೇದ ಸೂಕ್ತಗಳು	೧	೧೭	೦
ವಿಜ್ಞಾನ	೧	೦	೦